

פרק צד.

מכרות.

פקודה המסדירה את דבר כרית מכרות.

פרק צד.

פקודות

מס' 19 לש' 1925

מס' 10 לש' 1926

מס' 21 לש' 1933

מס' 30 לש' 1934

15 מיוס—

27.7.31

[1 ביולי, 1925]

הוא יל ובתוקף סעיף 12 (2) מדבר המלך במועצה על פלשתינה (א"י), 1922, מסורים לנציב העליון כל המכרות והמחצבים מכל סוג ומין אשר באדמה, מתחתיה או עליה, או במים, מתחת למים או על פני המים, אחד מי אגמים שבפנים הארץ ואחד מימי חוף או ימים, בהתחשב עם כל זכות שהיתה קיימת בתאריך דבר מלך זה ושעל פיה היה אדם זכאי לנהל מכרות או מחצבים כאלה בתוקף זכיון חוקי; ובתוקף סעיף 13 מדבר המלך הנזכר לעיל מורשה הנציב העליון ליתן או להחכיר מכרות או מחצבים כאלה באותם התנאים שימצא לנכון לקבעם, בהתחשב עם הוראותיה של כל פקודה;

והוא יל ורצוי להורות הוראות בדבר רכישת מחצבים ובדבר התנאים שעל פיהם אפשר לרכוש מחצבים, ולחוק חוקים אשר יבואו במקום החוקים העותומניים הקיימים בענין זה;

לפיכך מחוקק בזה הנציב העליון לפלשתינה (א"י) בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:

1. פקודה זו תקרא פקודת המכרות.

השם הקצר

חלק א. — הקדמה.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

פירוש

„מחצבים אלוביאליים“ פירושם מחצבים, יקרים ושאינם יקרים, המצויים בצורת גרגרים, גבישים או שברים בחולות או בחצץ;

„חברה“ כוללת חברה יהודה וקבוצת חברות שאחת מהן או כמה מהן נתונות לפיקוחה של חברה אחרת מאותה קבוצה או מסונפות לה או בנות לה;

„מפקח“ פירושו מפקח על מכרות, לרבות כל אדם שנתמנה כדין למלא את מקומו;

„מנהל“ פירושו מנהל המחלקה הממונה על ביצועה של פקודה זו או פקיד אחר של ממשלת פלשתינה (א״י) הממונה על כך;

„מקום היסטורי“ כולל כל מקום שמכריזים אותו כמקום היסטורי עפ״י פרק ה. פקודת העתיקות הנוהגת מזמן לזמן;

„מקום קדוש“ כולל כל מקום קדוש, בנין דתי או מקום דתי המסור להשגחתו של כל מוסד דתי בהתאם לסעיף 14 מכתב הממונות על פלשתינה (א״י);

„בעל תעודת היתר לחיפוש או לחקירה, בעל רשיון לחיפוש שמן, בעל תעודת תגלית או זכות כרייה“ פירושו מי שניתנו לו לכתחילה אותה תעודת היתר או אותו רשיון או אותה זכות, ואילו לגבי תעודת היתר לחקירה, רשיון חיפוש או רשיון לחיפוש שמן, תעודת תגלית או זכות כרייה כולל המונח גם את מי שאותה תעודת היתר או אותו רשיון או אותה תעודה או אותה זכות עברו לידו כלם או מקצתם בדרך ירושה, בדרך העברה, בדרך הנחלה או בדרך אחרת;

„קרקע“ כוללת כל סוגי הקרקע הכלולים בחוק הקרקעות העותומני וגם כל מימי החוף ומימי הנהרות והאגמים שבארץ;

„מכרה“ פירושו כל חפירה לצורך כרית מחצבים וכל מכמני מחצבים, שמנצלים אותם מעל פני האדמה לצורך תכלית כרייה כמוגדר בסעיף זה לרבות הבנינים, המבנים, המיסדר, המנגנון, החשמליות, הרכבות, הכלים, המחסנים, ערמות הזבל והאשפה, השייכים או נוגעים לכך, בין שהם מעל לאדמה ובין שהם מתחת לאדמה;

„מחצבים“ אפשר להם שיהיו מחצבים יקרים או מחצבים שאינם יקרים;

„מחצבים“ פירושה כל החמרים בעלי ערך כלכלי שהם חלק מקליפת האדמה או שמוצאם הטבעי הוא מקליפת האדמה, לרבות שמן מינרלי, חמר וגו טבעי, ולמעט מחצבי תמיסה או כבול (Peat) אילנות, עצי בנין וכל תוצרת יער כיוצא בזה או החמרים שהוגדרו במונח „מחצבה“ בסעיף 108 ;

מס' 10 'ש' 1926

„תכלית כרייה“ פירושה כל עבודה הנחוצה או קשורה לקבלת מחצבים, מיצויים והטיפול בהם, לרבות היצוב ובנין של ניקבה, אמת מים, סכר, תעלה או ברכה, בניית מסילת ברזל צרה, או חשמלית, הנחת צנורות איזו שהם, הקמת כל מנגנון או בנין אם לשם פעולות הכרייה או לשם שיכון העובדים, וכל עבודה אחרת שיכריז עליה הנציב העליון במודעה כי היא תכלית כרייה ;

מס' 30 'ש' 1934

„מחצבים שאינם יקרים“ כוללים את כל המחצבים, פרט למחצבים יקרים ;

„מודעה“ פירושה מודעה „בעתון הרשמי“ ;

„שמן“ פירושו שמן מינרלי, לרבות גז טבעי ;

„כמויות כדאיות“ פירושו כמויות מספיקות של מחצבים המאפשרות לנהל או להמשיך את פעולות הכרייה על בסיס מסחרי ;

„מתכות יקרות“ כוללות פלטינה, זהב וכסף ואותן המתכות האחרות שיכריז עליהן הנציב העליון במנשר שיפורסם בעתון הרשמי כעל מתכות יקרות ;

בתנאי שלא יחשב רגב מתכת כמחצב יקר אלא אם כן יש בו אותה מכסה של מתכת יקרה או מתכות יקרות שתאפשר את כריתו בגושים בכמויות כדאיות, מלבד הרווחים שאפשר להפיק ממנו מתוך שיהיו ממצין ממנו חומר מינרלי אחר ;

„מחצבים יקרים“ כוללים אבנים יקרות, מתכות יקרות ורגבי מתכות יקרות ;

„אבנים יקרות“ כוללות יהלומים, אודם, ספיר, ברקת וכל אותן האבנים האחרות שיכריז עליהן הנציב העליון במנשר שיפורסם בעתון הרשמי כעל אבנים יקרות ;

„קרקעות צבור” פירושו כל הקרקעות בפלשתינה (א״י), הנתונות לפיקוחה של ממשלת פלשתינה (א״י) בתוקף אמנה, ברית, הסכם או ירושה וכל הקרקעות שנרכשו או שעומדים לרכוש לשרות הצבור או לכל צורך אחר ;

„נזק לפני הקרקע” כולל נזק לבנינים או לכל מבנים אחרים שהוקמו על פני האדמה ;

„לחקור” פירושו לנהל חקירה גיאולוגית על מנת לברר אם יש מחצבים ואם אין, ועל מנת לקבל ידיעות אחרות על טיבה של קליפת האדמה ועל המבנה שלה ועל התפלגות המים אשר על פני האדמה ואשר מתחת לה ;

„לכרות” כולל את כל הפעולות הנחוצות למדי לשם ניצולם, רכישתם וקבלתם של מחצבים והעלאתם אל פני האדמה והובלתם לצרכי זיקוק או החסנה ;

„לחפש” כולל את כל הפעולות הקשורות בחיפוש מחצבים והנחוצות למדי כדי לאפשר למחפש לבדוק עד לאיזו מדה נושאת בה האדמה מחצבים ;

(2) שום דבר האמור בפקודה זו לא יחשב כאילו הוא בא לגרוע מן הזכויות לגבי מחצבי תמיסה או לגבי מעינות מינרליים.

3. שום אדם לא יחקור ולא יחפש ולא יכרה מכרות אלא אם כן יש בידו תעודת היתר לחפוש או לחקירה או רשיון לחפוש, רשיון לחפוש שמן, זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן שקבלם עפ״י הוראות פקודה זו.

4. (1) יכול הנציב העליון למנות בצו * פקיד שיכונה בתואר מפקח על המכרות (המכונה בפקודה זו „המפקח”) ופקידים אחרים שיהא צורך בהם כדי לבצע את הוראות הפקודה הזאת.

מס' 30 לש' 1934

(2) אם יצוה הנציב העליון אפשר לצרף את משרתו של המפקח למשרה אחרת בשרות ממשלת פלשתינה (א״י).

5. אין מביאים במשפט את המפקח באופן אישי או את כל פקיד שנתמנה עפ"י פקודה זו על כל מעשה שעשה אותו בתוס'לב אגב מלוי חובותיו.
- אין המפקח אהראי על מעשים שעשה אותם בתום לב
6. כל המשמש בממשלת פלשתינה (א"י) אם במשרה אזרחית ואם במשרה צבאית לא ירכוש ולא יחזיק במישרין ובעקיפין כל זכות או טובת הנאה עפ"י כל תעודת היתר, רשיון, זכות או חכירה הניתנים בהתאם לפקודה זו וכל תעודה או טראנסאקציה שנרא'ה מגופם כי הם מקנים לאותו אדם זכות כזאת או טובת הנאה כזאת תהיינה בטלות ומבוטלות.
- אסור לפקיד הממשלה לרכוש זכויות
7. בצו שיפורסם בעתון הרשמי יכול הנציב העליון להכריז כל אזור כאזור סגור בפני חפושים או חקירות, אם למשך זמן מסויים שיפורש בצו ואם ללא הגבלה בזמן.
- יכול הנציב העליון לסגור איוורים ידועים ולא להרשות בהם חפושים או חקירות מס' 30 לש' 1934
8. (1) שום תעודת היתר לחפוש או לחקירה, רשיון חפוש או רשיון לחפוש שמן או זכות כריה או חוזה חכירה לכריה או לכרית שמן או רשיון חציבה לא ירשו ולא יחשבו כמרשים את בעליהם לחפש, לחקור או לכרות בתוך האזורים דלקמן —
- פרקעות היוצאות מן הכלל מס' 21 לש' 1933
- (א) (i) בכל אזור שיש בו מקום קדוש או הנמצא בתוך תחום של מאה מטר ממקום קדוש, אלא אם הסכים לכך המוסד הדתי הממונה על השגחת המקום הקדוש ;
- (ii) בכל אזור שיש בו מקום הסטורי או הנמצא בתוך תחום של מאה מטר ממקום הסטורי, אלא אם הסכים לכך מנהל מחלקת העתיקות ;
- (iii) בכל אזור יער סגור או ביער השייך למדינה או המסור להשגחתה, אלא אם הסכים לכך מנהל מחלקת החקלאות והיערות בהתחשב עם אותם התנאים שיתנה לשם שמירת תוצרת היער.
- (ב) בקרקע הנמצאת בתוך אזור עיריה או באזור של כפר, אלא אם הסכימה לכך הרשות המקומית ;
- (ג) בקרקע שיחדוה לצורך איזו מסלת ברזל או הנמצאת בתוך תחום של מאה מטר מכל מסלת ברזל, אלא אם הסכים לכך המנהל הכללי של מסלות הברזל ;

(ד) בקרקע שנמצא עליה או במרחק של מאה מטר ממנה סכר או אוצר מים המשמש לצורך הספקת מים לצבור, או קרקע שעובר עליה או במרחק של מאה מטר ממנה צנור המשמש בקשר עם סכר או אוצר מים כזה, אלא אם הסכים לכך המוסד הצבורי הנוגע בדבר ;

(ה) בקרקע שהנציב העליון יכריז עליה בצו כסגורה בפני חקירות, מס' 30 ל"ג 1934 חפושים, או כריות אם לזמן מה או לתמיד :

(ו) בקרקע שעדיין קיימת לגבה תעודת היתר לחקירה, רשיון לחיפוש או לחיפוש שמן או זכות כרייה שניתנו קודם לכן, שלא ע"י האדם או בשמו של האדם שניתנו לו אותה תעודת היתר או אותו רשיון או אותה זכות ;

(ז) בקרקע שמחזיקים בה עפ"י חוזה כרייה בנייתוקף ובקרקע שהוגשה על אודותיה בקשה לזכות כרייה או לחכירה, כל זמן שלא נדחתה אותה בקשה ;

(ח) בקרקע שניתנה או נרכשה עליה זכות לחפוש או לכרייה בימי השלטון העותומני, עד שיכריז הנציב העליון בצו שהקרקע פתוחה בפני חקירה או חפושים: מס' 30 ל"ג 1934

בתנאי שלגבי קרקע הנכללת בפסקאות (ו) ו-(ז) יכול המפקח, למרות קיומן של אותן זכויות, ליתן תעודות היתר לחקירה באזורים כאלה, ויכול לתת גם רשיונות חפוש או רשיונות לחפוש שמן, ויכול הנציב העליון ליתן זכויות כרייה או חכירות כרייה או חכירות לכרית שמן לגבי מחצבים השונים מאלה המפורטים בתעודות ההיתר, ברשיונות או בזכויות או בחכירות הקיימים, לכשיוברר לו שלא יגרם כל נזק לעניניהם של בעלי תעודות ההיתר, בעלי הרשיונות, בעלי הזכויות או בעלי החכירות.

(2) אם תתעורר שאלה אם איזו קרקע מסוימת מוצאת מן הכלל, תובא השאלה לפני המפקח, והחלטתו תהא נתונה לערעור בפני הנציב העליון.

9. אין ליתן תעודת היתר לחפוש או לחקירה או רשיון לחפוש או לחפוש שמן, או זכות כרייה או חכירה לכרייה או לכרית שמן לגבי קרקע שאינה חוראה בדבר הסכמת בעל הקרקע או המחזיק בה, וכ'.

קרקע הצבור, אלא בהסכמת בעל הקרקע, כשאותה קרקע לא הוחכרה לתקופה של יותר משלוש שנים, ובהסכמתו של בעל הקרקע ושל החוכר—כשאותה קרקע הוחכרה לתקופה העולה על שלוש שנים:

בתנאי שאם לא נתנה הסכמה כזאת תוך חדש ימים לאחר שהמפקח בקש אותה, ואין בידי בעליה או בידי החוכר תעודת היתר לחקירה או רשיון או זכות או חוזה חכירה לגבי הקרקע הנידונה, ואף לא הגישו בקשה על כך, הרי מותר לתת תעודת היתר, רשיון, זכות או חוזה חכירה בהתאם לפקודה זו על תנאי שהמבקש יתן אותו בטחון שידרוש ממנו המנהל כי שלם ישלם פצויים הוגנים בעד כל נזק שיגרם תוך כדי פעולות הכריה שהורשו כאמור בזה.

10. כל תעודת היתר לחפוש או לחקירה וכל רשיון לחפוש או לחפוש שמן וכל זכות כריה וכל חוזה חכירה לכריה או לכריית שמן, ישתמעו מתוכם הדברים הבאים —

התנאים המשתמעים מתוך תעודת היתר וכו'

(א) התחייבות מצד בעל תעודת ההיתר, הרשיון, הזכות או חוזה החכירה לשלם לבעלים או למחזיקים של שטח קרקע הכלול בתעודת ההיתר או ברשיון או בזכות או בחוזה החכירה ולבעלים או למחזיקים של קרקע הסמוכה לאותו שטח קרקע, פצויים בעד כל נזק שיהא נגרם תוך כדי פעולות החקירה, החיפוש או הכריה לכל זכויות שעל הקרקע, הן זכויות שנוצרו לפני מתן תעודת ההיתר, הרשיון, הזכות או חוזה החכירה והן זכויות שנוצרו לאחר מכן; ומקום שסבור המפקח כי החקירה, החיפוש או הכריה עלולים לגרום נזק כזה, הרי בטרם ינתנו תעודת היתר, רשיון, זכות או חוזה חכירה יכול הוא לדרוש ממי שהגיש בקשה עליהם לתת ערובה שיראה צורך בה, אם בצורת השלשת פקדון ואם בדרך אחרת, כנגד אפשרות של נזק, ומשניתנה אותה ערובה שוב לא תהא לבעל הקרקע או למחזיק בה הנזכרים לעיל הזכות למנוע בדרך משפט או בדרך אחרת את פעולת החקירה, החיפוש או הכריה;

(ב) שמירה על כל הסמכויות של הנציב העליון לעלות על אותן הקרקעות ולתת לאיזה אדם או לכמה בני אדם את הרשות לעלות על אותן קרקעות לכל תכלית שהיא, פרט לתכליות שלשמן ניתנו תעודת ההיתר, הרשיון, הזכות או חוזה החכירה, ובפרט (ומבלי לצמצם במאומה את הסמכות הכללית הזאת ואת הרשות הזאת) לבנות או

להקים על פני אותן הקרקעות, דרכן או ממעל להן כל אותם הדרכים, החשמליות, מסלות הברזל, קוי הטלגרף וקוי הטלפון וקוי צנורות שיהיו נחוצים ודרושים לכל תכלית שהיא, ולקבל מתוך הקרקעות הכלולות באותם תעודת ההיתר, הרשיון, הזכות או חוזה החכירה את כל אותם האבנים, העצים או החמרים אחרים שיהיו נחוצים ודרושים לצורך בנייתם או תקונם או החזקתם של אותם הדרכים, החשמליות, מסלות הברזל, קוי הטלגרף וקוי הטלפון, ככלי חשמל וקוי צנור או לכל צורך אחר, ולעבור ולחזור ולעבור על פני אותן הקרקעות או באותם הדרכים, החשמליות, מסלות הברזל וקוי הצנור לכל צורך שהוא ובכל עת שיתעורר הצורך בכך ובהתחשב עם אותה הנחה בדמי השכירות או בהתחשב עם תשלום אותו סכום פצויים שייקבעו בדרך הסכם או שייקבעו בדרך בוררות בצורה הקבועה, כשאין הצדדים באים לכלל הסכם בענין;

(ג) התחייבות מצד בעל תעודת ההיתר, הרשיון, הזכות או חוזה החכירה לשחרר את הנציב העליון ואת כל פקיד מפקידי הממשלה מכל משפט, תביעה ודרישה מכל מין שהוא שיובאו ע"י איזה אדם שהוא בגין כל נזק שיגרם לרכושו ע"י אותו בעל תעודת ההיתר, הרשיון, הזכות או חוזה החכירה תוך כדי ההשתמשות בסמכויות המסורות לו באותם תעודת היתר, הרשיון, זכות או חוזה חכירה, ומכל הוצאות משפט ומכל הוצאות אחרות הכרוכות בכך.

11. הזכויות למחצבים לגבי כל קרקע יצומצמו לאותם המחצבים גבולות הזכויות למחצבים שבגבולות המאונכים של אותו שטח קרקע ולא ישתרעו על כל הסתעפות של עורקי מחצבים, גידיהם, רוכסיהם או אפיקיהם מעבר לאותם גבולות:

בתנאי שהזכות לקחת שמן מינרלי, חמר או אספלט לא תהא נפגעת מחמת העובדא שחמרים אלה זורמים אל שטח הקרקע ממקום שמעבר לגבולותיו:

ובתנאי שאסור לקדוח בור לשמן מינרלי או לגז טבעי בתוך שלשים מטרים מגבולות פני הקרקע החכורה.

12. הכריה תחשב לתכלית צבורית בגדר כל חוק או פקודה הדנים כריה יהא דינה כדין תכלית צבורית בהפקעת קרקע לצרכי הצבור.

חלק ב' - חיפוש וחקירה.

תעודות כיתר לחיפוש.

תעודת היתר לחיפוש 13. (1) יכול המפקח ליתן תעודת היתר לחיפוש לכל שיגיש בקשה על כך באופן הקבוע וישלם את המס הקבוע:

בתנאי שלא יתן תעודת היתר -

(א) למי שאינו יודע קרוא; או

(ב) למי שלא מלאו לו שמונה עשרה שנה; או

(ג) למי שנתחייב בדין על עברה עפ"י פקודה זו או למי שהחזיק בידו קודם לכן תעודת היתר, רשיון, זכות או חכירה שניתנו לו עפ"י פקודה זו והפקיעום מידי מחמת שהפיר תנאי מתנאיהם, חוץ אם הסכים הנציב העליון כי תנתן לו תעודת ההיתר; או

(ד) למי שאין בידו להוכיח באופן המניח את הדעת כי יש לו כסף או אשראי די אפשר לו לשלם את הוצאות הנסיעה והחיפוש שיהא עליו להוציא וכל פיצויים שיהא עליו לשלם אגב ההשתמשות בסמכויות הנתונות בתעודת היתר.

(2) תעודת היתר אפשר להגבילה ואפשר לא להגבילה הן בנוגע לאזור בו יחפש בעל התעודה והן בנוגע למחצבים אותם יחפש ולא יהא בה בתעודת ההיתר משום מתן זכות יחיד לבעליה הן לגבי האזור הכלול בה והן לגבי מחצב או מחצבים שיחפשו בתוקף תעודת ההיתר.

(3) תעודת היתר לחיפוש לא תקנה לבעליה זכות לחפש שמן.

14. (1) תעודת היתר יכול בעליה להחזיק בה לטובתו הוא בלבד או בתורת שליח לטובת מרשהו ולא תהא ניתנת להעברה מאיש לאיש ומועדה יתם מקץ שנים עשר חדשים למן תאריך נתינתה, אלא שיכול המבקר, לפי הכרעת דעתו, לחדשה באופן ובתנאים שיקבעו, ולא יעכב ללא צורך את חידושה.

תעודת היתר לחיפוש תהא לטובת בעליה או לטובת מרשהו. זכות חיפוש תהא נתונה לבעל התעודה בלבד

(2) בעליה של תעודת ההיתר, הוא בלבד ולא מרשהו, יוכל לחפש בתוקף תעודת ההיתר.

(3) תעודת היתר שניתנה למי שעובד אצל אדם אחר לטובתו של המעביד ואותו מעביד שלם את מס התעודה, הרי עפ"י בקשת המעביד אפשר לתת את תעודת ההיתר על תנאי שמועדה יתם מיד לכשיפסיק בעליה את שרותו אצל המעביד: תנאי זה יכתב על גבי תעודת ההיתר, ובכל מקרה כזה יהיו המעביד ובעל התעודה אחראים שניהם כאחד וכל אחד ואחד מהם בפני עצמו לתשלום כל סכום כסף שיידרש מבעליה לשלם עפ"י פקודה זו.

15. יכול בעליה של תעודת היתר לחיפוש —

זכויותיו של בעל
תעודת היתר לחיפוש

(א) לעלות על כל קרקע הכלולה בתעודת היתר, כשאין אותה קרקע מוצאת מן הכלל, על מנת לברר אם יש בה מחצבים ואם אין, וגם

(ב) לחפור בורות, לשם אותו חיפוש, ולחפור בדרך כלל כל החפירות הנחוצות, בעומק לא יותר משני מטרים, חוץ אם נתקבלה לכך רשות מיוחדת מטעם המפקח, ולחפור תעלות בעומק לא יותר מעשרה מטרים, חוץ אם נתקבלה רשות כיוצא בזה, ואולם אסור לו לקדוח קדיחות או לנקוט בפעולות אחרות שתכליתן או תוצאתן הישירה היא רכישת מחצבים.

תעודות כיתר לחקירה.

16. יכול המפקח ליתן תעודת היתר לחקירה לכל שיגיש בקשה באופן

מתן תעודת היתר
לחקירה.

הקבוע ויביא הוכחות המניחות את הדעת כי יש ברשותו הון חוזר די הצורך וכי יש לו השכלה טכנית או עזרה טכנית די הצורך לנהל חקירה נאותה ומספקת, וישלם את המס הקבוע לגבי אזור בגבולות המקסימום הקבוע ובתנאי שיתחייב למדוד את האזור מדידה גיאולוגית ולחקור אותו מבחינות אחרות בהתאם להוראות פקודה זו ובתוך מועד שיקבע.

17. (1) חלף התחייבות זו תהא לבעליה של תעודת היתר לחקירה זכות

זכות בכורה לרשיון
חיפוש או לרשיון
חיפוש שמן

יחיד לחקור את האזור הכלול בתעודתו ונוסף על כך תהא לו, בהתחשב עם הסעיפים 7, 8, 23 (1) ו-24 (2), זכות בכורה וזכות יחיד לקבל רשיון לחיפוש או לחיפוש שמן בחלק או בחלקים מן האזור שיבחר בהם ושלא יעלו על המכסות דלקמן מן האזור הנחקר על ידו כדי הנחת דעתו של המפקח —

ארבעה אחוזים למאה, אם הוא מבקש רשיון לחיפוש שמן;

אחד אחוז למאה, אם הוא מבקש רשיון לחיפוש מחצבים שאינם יקרים, פרט לשמן ;

מחצית האחוז למאה, אם הוא מבקש רשיון לחיפוש מחצבים יקרים.

(2) החלקים שבחר בהם יהיו ישרי זווית בצורתם אך לא תהא כל הגבלה לגבי מספר החלקים האלה, אלא בזה בלבד שההיקף הכללי של כל החלקים הנבחרים לא יהא יותר מפי שנים מהיקפו של רבוע של שטח אותם החלקים.

18. מי שיש בידו תעודת היתר לחקירה חייב להעסיק מודדים גיאולוגיים בני סמך ושאר מומחים שיהיו טעונים אישור מטעם המפקח ועל אלה להוציא לפועל את המדידה בהתאם להוראות הכלליות שיתן המפקח מזמן לזמן, למדוד את הסלעים, המחצבים, האדמה וכמות המים שלהם כדי הנחת דעתו של המפקח, ולהגיש לו מזמן לזמן דוחות, ידיעות, מפות, תרשימים, דיאגרמות, פרטים, דוגמאות, אנליזות ונסיונות של בדיקות ככל אשר ימצא לדרוש.

חובותיו של בעל תעודת היתר לחקירה

19. הממשלה תקבל העתקות מכל הדוחות, הידיעות, המפות, התרשימים, הדיאגרמות והפרטים, האנליזות והנסיונות של בדיקות, ביחד עם שתי דוגמאות מן החומר הנידון בהם, ותהא זכאית לפרסם את הידיעות שתתקבלנה מתוך כך או לטפל בהן באופן אחר ככל אשר תמצא לנכון, אם מקץ שלש שנים לאחר שקבלה אותן או מיד עם נתינת הרשיון לחיפוש או הרשיון לחיפוש שמן שהוא זכאי לקבלם עפ"י הוראות סעיף 17 או סעיף 23 (1), הכל לפי התאריך המוקדם יותר.

זכות הממשלה לפרסם את הידיעות

20. אם לא ימלא בעל תעודת היתר לחקירה אחרי הוראות סעיף 18 לא יהא זכאי לקבל כל רשיון לחיפוש או לחיפוש שמן לגבי כל קרקע הכלולה בתעודת ההיתר לחקירה, ועונש זה לא יפגע בזכותו של המפקח לתבוע בדרך משפט העתקות או כל חומר או דבר שהממשלה זכאית לקבלם עפ"י סעיף 19.

עונשו של מי שאינו מגיש דוחות וכו'

מס' 10 לש' 1926

21. יכול בעל תעודת היתר לחקירה להחזיר את תעודתו בהגישו מודעה בכתב למפקח ובשלמו את המס הקבוע.

החזרת תעודת היתר לחקירה

22. אם בזמן מן הזמנים יהא המפקח סבור שבעל תעודת ההיתר לחקירה אינו מוציא לפועל את החקירה בכל הזריזות הדרושה או בכל המומחיות והדיוק הדרושים בהתאם להוראות פקודה זו ולדרישות המפקח, יהא מותר לו למפקח לבטל את תעודת ההיתר אם לגבי כל האזור הכלול בתעודה או לגבי מקצתו,

ביטול תעודת היתר לחקירה

מבלי לתת לבעליה כל פיצויים לחשבון העבודה שעשה או לחשבון ההוצאות שהוציא.

23. (1) אם יעיד המפקח בתעודה שמדידת השטח, המהוה את כל האזור הכלול בתעודת ההיתר או את מקצתו, נשלמה כדי הנחת דעתו, יברור לו בעל תעודת ההיתר, תוך שלשת חדשי חמה, חלק או חלקים מאותו האזור, שהוא רוצה לקבל ביחס אליהם רשיון לחיפוש או לחיפוש שמן, ואותו חלק או אותם החלקים לא יהיו בגבולות אזור המוצא מן הכלל עפ"י סעיף 7 או 8 ולא יהיו למעלה מן המכסות הקבועות בסעיף 17, ובהתחשב עם האמור בזה תחשב תעודת ההיתר מאז ואילך כתעודת היתר שתם מועדה לגבי השטח שניתנה עליו תעודה כאמור בזה.

זכותו של בעל תעודת היתר לחקירה לקבל עפ"י תעודה מאת המפקח, זכות חיפוש או זכויות כרייה אחרות בחלק מן האזור הנחקר

(2) פרט למותנה בסעיפים 16 עד 23, הרי רשיונות לחיפוש או לחיפוש שמן שניתנו בהתאם לאותם סעיפים יהיו כפופים להוראות הסעיפים 24 עד 38.

רשיונות חפוש (פרט לרשיונות לחפוש שמן).

24. (1) כל שיש בידו, ישרות או באמצעות סוכנו, תעודת היתר לחיפוש או לחקירה, הרי בשלמו את המס הקבוע יכול הוא לפנות באופן הקבוע בבקשת רשיון לחיפוש, שיהא מקנה לו זכות יחיד לחפש באזור המפורט ברשיון למשך תקופה שלא תהא עולה על המקסימום שייקבע לאותו מחצב או לאותם מחצבים, פרט לשמן, שיפורשו ברשיון.

למי ינתנו רשיונות חיפוש

(2) בהתחשב עם הוראות הסעיפים 16 עד 23, יכול המפקח להענות לאותה בקשה:

בתנאי שלא ייענו לאותה בקשה אלא אם כן —

(א) הוכיח המבקש בהוכחות המניחות את הדעת שהמחצב או המחצבים שמוסבת עליהם בקשתו קיימים באזור שעליו מוסבת בקשתו, וכן

(ב) סמן המבקש את גבולות האזור שהוא באופן הקבוע בטרם הגיש את בקשתו, וכן

(ג) הוכיח למפקח שיש ברשותו הון חוזר די הצורך ויש לו השכלה טכנית או עזרה טכנית די הצורך להבטחת חקירה נאותה ומספקת.

25. יכול המפקח, לפי הכרעת דעתו המוחלטת, ליתן רשיון אחד או יותר מרשיון אחד לאדם אחד, לרבות אדם הזכאי ברשיון או שיש בידו רשיון עפ"י סעיף 17:

יכול אדם להחזיק יותר מרשיון חיפוש אחד

בתנאי שלא יתן המפקח רשיון חיפוש למי שאין בידו, לא ישרות ולא באמצעות סוכנו, תעודת היתר לחיפוש או לחקירה לגבי כל אזור שהגיש עליו בקשת רשיון.

26. (1) מחובתו של בעל רשיון חיפוש לחפש באזור הנזכר ברשיונו במומחיות ובזריזות די הצורך, אם הוא עצמו או באמצעות סוכנו.

חובה לחפש במומחיות ובזריזות די הצורך

(2) כל שלא ינהל את החיפוש במומחיות ובזריזות די הצורך, הרי יהא דבר זה משמש נימוק לבטול הרשיון מטעם המפקח.

27. (1) הרשיון יהא ערוך בטופס הקבוע.

טופס הרשיון והאיזור הכלול ברשיון

(2) האזור הכלול ברשיון החיפוש לא יהא עולה על המקסימום הקבוע ויהא בצורה שתקבע.

(3) מי שיש בידו רשיון חיפוש חייב לסמן באפן הקבוע את גבולות האזור שניתן עליו הרשיון.

28. בעל רשיון חיפוש תהא לו זכות יחיד לחפש בקרקעות האזור הכלול ברשיון החיפוש שלו, ולשם כך יכול הוא —

הזכויות שעפ"י רשיון חיפוש

(א) לעלות על הקרקעות שבאותו האזור, הוא וסוכניו ופועליו, להשתמש שם בזכויות הנתונות לבעל תעודת היתר לחיפוש, בכלן או במקצתן, ומלבד זאת יוכל לקדוח בהן קדיחות ולעשות שם הפירות ושאר עבודות שתהיינה דרושות או רצויות כדי לברר אם יש באזור המחצבים המפורשים ברשיונו בכמויות כדאיות ואם אין;

(ב) להעסיק בעבודת החיפוש באותה קרקע כמה אנשים שרצה, ולצורך אותו חיפוש לא יידרש מאותם האנשים להיות בעלי תעודות היתר לחיפוש;

(ג) להקים ולהחזיק על הקרקע הפנויה שבאזור הרשיון שלו מנגנון

ומיסדר ולבנות בו דרכים, ככל שיהא דרוש לצורך פעולות החיפוש שלו או בקשר אתן.

29. (1) לא יעביר בעל רשיון חיפוש לאדם אחר את רשיונו או כל העברת רשיון חיפוש זכות מן הזכויות הנתונות לו על פיו אלא בהסכמת המפקח שתהא נכתבת על גבי הרשיון.

(2) מי שקבל בהעברה רשיון חיפוש יהא כפוף לכל ההתחייבויות שהיו מוטלות על המעביר בשעת ההעברה.

רשיונות לחיפוש שמן.

עריכת מדידה תנאי הכרחי למתן רשיון לחיפוש שמן

30. יכול המפקח ליתן לכל אדם רשיון לחיפוש שמן:

26/78

בתנאי שלא יתן רשיון בזה לאדם אלא אם כן נעשתה באזור הנידון מדידה גיאולוגית המניחה את הדעת אם ע"י בעל תעודת היתר לחיפוש או ע"י אדם אחר.

31. (1) הרשיון יהא ערוך בטופס הקבוע ויהא ניתן לזמן של שנה אחת אלא שיכול המפקח, לפי הכרעת דעתו, לחדשו באותו אופן ובאותם התנאים שייקבעו, ולא יעכב ללא צורך את חידוש הרשיון.

(2) שטח הקרקע הכלול ברשיון חיפוש לא יעלה על המקסימום הקבוע ויהא בצורה הקבועה.

32. (1) בהתחשב עם הוראות פקודה זו תהיינה לכל בעל רשיון לחיפוש זכויות וחובות מיוחדים לבעל רשיון לחיפוש שמן — שמן זכויות יחיד אלה —

(א) הזכות לעלות על כל קרקע המפורשת ברשיונו, הוא עצמו או סוכניו או פועליו ;

(ב) הזכות לקדוח באותן הקרקעות לשם מציאת שמן מחצבים ולנצלם, באופן הקבוע ;

בתנאי שהתרשימים והתכניות של עבודה כזאת יוגשו ראשונה למפקח ויתאשרו על ידו כמניחים את הדעת ;

(ג) הזכות להקים ולהחזיק על קרקע פנויה באזור הרשיון שלו מנגנון ומיסדר ולבנות עליה דרכים, ככל שיהא—דרוש לצורך פעולות החיפוש שלו או בקשר אתן.

(2) לא יעביר בעל רשיון לחיפוש שמן לאדם אחר את רשיונו או כל זכות מן הזכויות הנתונות לו על פיו אלא בהסכמת המפקח.

(3) כל שלא ינהל את עבודת החיפוש במומחיות ובזריזות די הצורך, הרי ישמש דבר זה נימוק לביטול הרשיון ע"י המפקח.

זכות ערעור.

33. כל המוצא את עצמו מקופח בשל סרובו של המפקח לתת תעודת היתר או רשיון או לחדש אותם או בשל סרובו להסכים להעברתו של רשיון או בשל החלטת המפקח לבטל תעודת היתר או רשיון עפ"י חלק זה, יכול לערער על כך באפן הקבוע לפני הנציב העליון והחלטת הנציב העליון תהא החלטת גמר.

ערעור על החלטת המפקח

34. מקום שנקבעה בפקודה זו זכות ערעור יכול כל המוצא את עצמו מקופח בשל החלטת המפקח לדרוש מאת המפקח לפרש בכתב את נימוקי החלטתו ויכול להגיש ערעור בכתב אל הנציב העליון בתוך חמשה עשר יום למן היום שיקבל בו את נימוקי החלטתו של המפקח: החלטה בערעור אפשר לה שתנתן אם על יסוד המסמכים ואם לאחר שמיעת טענות המערער וטענותיהם של אנשים אחרים: יכול הנציב העליון להביא את הערעור לפני היועץ המשפטי לכירור או לחות-דעת.

הפרוצדורה של ערעור

טונות.

35. נוסף על הזכויות הנתונות בפירוש בפקודה זו או על פיה לבעל תעודת היתר לחיפוש או לחקירה או לבעל רשיון לחיפוש או לחיפוש שמן, תהיינה משתמעות מתוך אותם התעודות והרשיונות גם הזכויות הכלליות דלקמן, כשבעל התעודות או הרשיונות יהא עוסק בתמ"ל בחיפוש או בחקירה, הכל לפי הענין, —

זכויות וחובות המשתמעות מחוק תעודות היתר ורשיונות

(א) לרעות בחנם לא יותר מעשרים בהמות רכיבה או בהמות משא נקיות מכל מחלה מדבקת או מנגעת על כל אדמת בור צבורית הסמוכה

לשדה פעולתו ושאינה מוצאת מכלל חיפוש או חקירה עפ"י סעיף 7 או סעיף 8 וכשאינן לאדם אחר על אותה אדמה תעודת היתר לחקירה או רשיון לחיפוש או לחיפוש שמן או זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה:

בתנאי שלא יעלה על אדמת בור צבורית התפושה ע"י אדם אחר כל בהמות בעלות קרנים או בהמות אוכלות עשב וממין הזכר, אלא בהסכמת המחזיק בה;

(ב) להוציא מכל קרקע צבורית עצי דלק ומים ולהשתמש בהם לצרכי בית, כשאותה קרקע צבורית —

(i) אינה מוצאת מכלל חיפוש, חקירה או כרייה, או

(ii) אין חלים עליה מנשר או הודעה האוסרים כריתתם ועקירתם של עצי דלק ולקחת מים מתוכה;

(ג) לקחת לצרכי בית מכל קרקע שאינה מוצאת מן הכלל כאמור לעיל מים מכל אגם, נהר או פלג ועצי דלק, פרט לעצים המחוברים לקרקע, לכשיקבל את הסכמת בעל הקרקע לכך או לכשיציע לו תמורתם תשלום סכום הוגן;

(ד) לנטות ולעקור אהלים, סוכות מחסה ובנינים זמניים למחסה ולנוחיות לעצמו ולפקידיו ולפועליו;

בתנאי שלא תחשב זכות זו כאילו היא מקנה כל זכות, זכות קנין או טובת הנאה בקרקע שהוקמו עליה בנינים כאלה;

ובתנאי שזכות זו לא תהא קיימת לגבי קרקע שהיא רשות יחיד אלא בהסכמת הבעלים או המחזיקים בה, לכשיש לה בעלים או מחזיקים, וכי זכות זו תהא גוררת עמה את החובה לעקור את הבנינים הזמניים הללו לכשתשלם המטרה שלשמה הוקמו ולכשתבוא דרישה על כך מאת הבעלים או המחזיקים.

36. (1) מחצבים שהוגשו או נתקבלו תוך כדי חיפוש או חקירה עפ"י ר"ן מחצבים שנתגלו תעודת היתר לחיפוש או לחקירה או עפ"י רשיון לחיפוש או לחיפוש שמן, הרי הם קנינה של ממשלת פלשתינה (א"י) ואסור לו לבעל תעודת ההיתר או

לבעל הרשיון או לכל אדם אחר להעבירם מן הקרקע ולהוציאם לרשות אחרת אלא בהסכמת המפקח, ואולם שום דבר האמור בזה לא יפורש כאילו הוא בא לאסור על בעל התעודה או הרשיון להעביר משם מזמן לזמן דוגמאות מאותם המחצבים בכמות שתהא מספקת לבחינתם ובדיקתם ועשיית נסיונות בהם על מנת לברר את טיבם ואת ערכם המסחרי.

(2) בעל רשיון לחיפוש או לחיפוש שמן הרוצה לשמור לעצמו או להוציא מרשותו מחצבים שהוגשו או נתקבלו תוך כדי החיפוש, חייב להגיש בקשה למפקח באופן הקבוע, ואם נתברר לו למפקח שלא נהל המחפש עבודת חיפוש אלא במדה שהיתה נחוצה לו כדי לאפשר לו לבחון את סגולותיה המחצביות של הקרקע, יכול הוא להרשות למבקש לשמור אצלו או להוציא מרשותו את המחצבים שעליהם מוסבת בקשתו בשלמו את דמי-הזכות הקבועים.

(3) יכול המפקח להרשות להעביר מחצבים מן הקרקע שנתקבלו מתוכה לכל מקום אחר שיאושר ע"י המפקח לשם שמירתם הבטוחה, בשים לב לאותם התנאים שיאבה להטילם.

37. (1) יכול בעל תעודת היתר לחיפוש או לחקירה או בעל רשיון לחיפוש או לחיפוש שמן להסתלק מאזור החיפוש או החקירה שלו במסרו הודעה על כך באופן הקבוע.

הסתלקות

(2) משהסתלק מאזור החיפוש או החקירה שלו, עליו לגדור או לסתום יפה וכדי הנחת דעתו של המפקח את כל התעלות, הבורות, הגומות והחפירות.

(3) כל שלא ימלא אחרי הוראות סעיף זה יהא חייב לשלם אותם הסכומים שיעיד עליהם המפקח או פקיד קבוע אחר כי הם סכומים שהוצאו לשם גידורם או סתימתם של אותם התעלות, הבורות, הגומות והחפירות: נעשו אותן העבודות בקרקע הצבור ישולמו סכומים אלה למפקח, ואם נעשו בקרקע השייכת לבעלים פרטיים או תפושה בידי מחזיקים ישולמו הסכומים לאותם בעלים או מחזיקים.

(4) משנסתלקו מאזור חיפוש או חקירה עוקרין משם את כל סימני הגבולות ולוחות המודעות.

38. (1) כל שיש בידו תעודת היתר לחיפוש או רשיון לחיפוש או לחיפוש שמן, הרי בנהלו עבודת חיפוש על פיהם הוא חייב להגיש למפקח אותם

חייב בעל תעודת היתר או רשיון להגיש דוחות

הדוחות על דבר המחצבים או הסלעים שנבחנו על ידו ועל דבר הפעולות והעבודות שנעשו על ידו ולמסור לו אותם הפרטים האחרים ואותן הדוגמאות, אשר ידרוש ממנו המפקח.

(2) כל הפרטים שמסרם כאמור למעלה יהיו נחשבים בגדר סוד ולא תפרסמם הממשלה אלא בהסכמת בעל תעודת ההיתר או הרשיון.

חלק ג' — תגלית.

39. (1) כל שיש בידו רשיון לחיפוש או לחיפוש שמן וגיליה מחצבים תגלית בכמויות כדאיות כפי הנראה לעין, חייב להקים ציון על מקום התגלית באפן הקבוע.

(2) משקבל המפקח הודעה על דבר התגלית יצוה לערוך חקירה בדבר טיב התגלית, ואם נתברר לו שקיימים שם מחצבים בכמויות כדאיות יתן לבעל התגלית או ליורשיו או למקבלי זכותו בהעברה תעודת תגלית בטופס הקבוע.

(3) הטוען כי קיימים מחצבים בכמויות כדאיות עליו הראיה.

40. (1) כל אימת שניתנה לאדם תעודה על תגלית מחצבים תהא הזכות לבעל התעודה לקבל זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן באפן המתונה בסעיף זה ובגבולות הסייגים המתונים בו ובהתחשב עם אותם סייגים, ואותה זכות או אותו חוזה חכירה ינתנו ע"י הנציב העליון בהתחשב עם הוראות פקודה זו.

זכויותיו של בעל תעודת תגלית

(2) נותנים לו לבעל תעודת תגלית זמן שנה אחת מיום מתן התעודה להגיש בקשה לזכות כרייה או לחוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן לגבי המחצב או המחצבים הנזכרים בתעודת התגלית ולגבי אזור שלא יעבור את שעורי המקסימום הקבועים לאותן הזכויות או זכויות החכירה: על בעל תעודת התגלית לברור לו אותו אזור בהקדם האפשרי מיד לאחר קבלת תעודת התגלית ועליו לתחם אותו אזור באפן הקבוע.

(3) למשך שנה אחת מיום מתן תעודת תגלית לא ינתנו לשום אדם אחר, פרט לבעל התעודה, כל זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן לגבי אזור המתוחם כמותנה בסעיף קטן הקודם, אלא אם כן ויתר בעל

תעודת התגלית בכתב ובתוך אותו זמן על זכותו לבקש זכות או חוזה חכירה לגבי האזור הנידון או אם לא הניח את דעתו של הנציב-העליון-בענין המותנה בסעיף 44.

(4) זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן תנתן לו לבעל תעודת תגלית לכשיגיש בקשה בתוך מועד שנה אחת כאמור לעיל ולכשיוכיח להנחת דעתו של המפקח כי יש ברשותו הון חוזר די הצורך וכי יש לו השכלה טכנית או עזרה טכנית די הצורך להבטחת פיתוח ראוי ונאות של מקורות המחצבים אשר באזור הנידון.

חלק ד. — חווי חכירה לכרייה וזכויות כרייה.

כורלות כלליות.

41. (1) זכות כרייה אפשר לה שתנתן בדרך מתן זכות כרייה או בדרך מתן חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן.

זכות כרייה כיצד היא ניתנת

(2) על המפקח להחליט לפי מסבות הענין אם רצוי שהכרייה תתנהל בתוקף זכות כרייה או בתוקף חוזה חכירה לכרייה.

42. (1) בקשה לזכות כרייה או בקשת חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן תוגש באפן הקבוע וכל זכות או חוזה יהיו ערוכים בטופס הקבוע.

טופס של בקשה לזכות כרייה או לחוזה חכירה

(2) כל זכות או חוזה ינתנו על ידי הנציב העליון או על ידי פקיד שימלא את ידו לכך.

43. בהתחשב עם הוראות סעיף 40 יכול הנציב העליון להציע או לתת, באותו אפן שייטב בעיניו, זכויות כרייה או חווי חכירה לכרייה או לכרית שמן לגבי האזורים דלקמן —

סמכותו של הנציב העליון לתת ולהציע זכויות וחוויו חכירה בהתחשב עם זכויותיו של בעל תעודת תגלית

(א) לגבי כל אזור שיצאה על אדותיו הודעה האוסרת כל חיפוש בו ;

(ב) לגבי כל אזור שאינו כלול ברשיון לחיפוש או לחיפוש שמן שהוא בריתוקף באותה שעה ושנתגלו בו באזור או שלפי הידוע קיימים בו באזור מחצבים בכמויות כדאיות כפי הנראה לעין, כשלא הוגשה בקשה לחוזה חכירה לגבי אותו אזור על ידי אדם שהיה יכול לקבל חוזה חכירה עפ"י סעיף 40 ;

(ג) לגבי כל אזור שהוגשה על אדותיו בקשה לזכות כרייה או לחוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן ונדחתה אותה בקשה או שחזר בו המבקש מבקשתו;

(ד) לגבי כל אזור שזכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן בו הוחרמו או הוחזרו או תם מועדם.

על המבקש להראות הון מספיק והכשרה טכנית

44. (1) יכול הנציב העליון לדרוש מאת המבקש זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן, אחד בעל תעודת תגלית ואחד שאינו בעל תעודת תגלית, להראות לו כדי הנחת דעתו כי יש ברשותו הון חוזר די הצורך וכי יש לו ידיעה טכנית או עזרה טכנית די הצורך להבטחת פיתוחן הראוי של פעולות הכרייה באזור שמוסבת עליו הבקשה.

(2) לא הניח המבקש את דעתו של הנציב העליון בענין זה, יכול הנציב העליון לדחות את בקשתו או להענות לבקשתו לגבי אותו אזור קטן יותר אשר ייטב בעיניו.

45. זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן לא תנתן למי שאין לו תעודת תגלית לגבי הקרקע והמחצבים שצליהם מוסבת בקשתו לקבלת זכות כרייה או חוזה חכירה:

בתנאי שאם בתוך המועד המפורש בסעיף 40 לא יבקש בעל תעודת התגלית זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה או אם הוחלט לבלי לתת לאותו בעל תעודת תגלית זכות או חוזה לגבי האזור, כלו או מקצתו, מפני הטעמים המפורשים בסעיף 40 (4), יכול הנציב העליון לתת זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן לגבי אותו אזור עפ"י סעיף 43 (ב) או (ג).

הגנה לאדמת מולק, ליוקף אמתי ולפני הקרקע שמחזיקים בה כד"ן

46. אם איזה חלק מקרקע שהוגשה על אדותיה בקשה לקבלת זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן הוא אדמת מולק או אדמת ווקף אמתי, הרי אין לתת אותה זכות או אותו חוזה לגבי אותו חלק, אלא בהסכמת הרשות בת הסמך — אם היתה האדמה אדמת ווקף אמתי:

בתנאי שאם לא ניתנה ההסכמה וסבור הנציב העליון שטובת עניני הצבור מחייבת את הכרייה, יכול הנציב העליון ליתן אותה זכות או אותו חוזה כאילו נתקבלה ההסכמה ותהא הזכות בידי האיש או הרשות שלא נזדקקו להסכמתם,

לקבל פצויים מאת בעל זכות הכריה או מאת בעל חוזה החכירה לכריה, והערכת אותם פצויים תהא על בסיס של תשלום דמי נזק בעד ההיזק שנגרם, וסכום אותם פצויים יקבע בדרך הסכם, ואם לא יבואו לכלל הסכם יקבע בדרך בוררות באפן הקבוע;

ובתנאי שארבע חמישיות מדמי הזכות, פרט לדמי זכות נוספים שחייבים בתשלוםם עפ"י הסעיף הבא, לגבי המחצבים שנרכשו או נתקבלו מתוך הקרקע שהיא מולק או וקף אמתני, ישולמו לבעליה של אותה הקרקע או לרשות בת הסמך, הכל לפי הענין.

47. ניתנה זכות כריה או חוזה חכירה לכריה או לכרית שמן לאדם אחר ולא לבעל תעודת תגלית, יהא רשאי הנציב העליון להטיל דמי זכות נוספים שלפי הכרעת דעתו ימצאם לצודקים במסבות הענין ולשלם מתוכם אותו סכום שימצא לנכון לבעל תעודת התגלית.

אפשר להטיל דמי זכות נוספים לטובת בעל תעודת התגלית, מקום שהוזה החכירה לכריה לא ניתן לו

זכויות כריה.

48. (1) שטחו של האזור שיהא נכלל בזכות הכריה לא יהא גדול מן המקסימום הקבוע ולא תנתן הזכות אלא לאחר תשלום המס הקבוע: כחה של הזכות יהא יפה לשנה אחת אך יכול הנציב העליון לחדשה לתקופות בנות שנה אחת, והיא תקנה לבעליה את הזכות לעלות על הקרקעות שניתנה עליהן זכות כריה ולכרות בתוכן לשם חיפוש המחצבים האלוביאליים המפורשים בזכות ולקחת ולהעביר כל אותם המחצבים שיתקבלו, בתנאי שישולמו דמי השכירות הקבועים בעד פני הקרקע ודמי הזכות הקבועים.

זכויותיו וחובותיו של בעל זכות כריה

(2) לא תנתן זכות כריה אלא לגבי מחצבים אלוביאליים.

(3) יכול בעל זכות כריה להשתמש בכל הזכויות או במקצת מן הזכויות הנתונות בסעיף 50 (2) לבעל חוזה חכירה ובהתחשב עם אותם תנאים, במדה שהשימוש בזכויות אלו יהא נחוץ לו לשם הנהלת כרית המחצבים האלוביאליים המתוארים בתעודת ההיתר שלו.

חוזי חכירה לכריה (פרט לחוזי חכירה לכרית שמן).

49. (1) אפשר לתת חוזה חכירה לכריה, לאחר תשלום המס הקבוע, לגבי אזור שיהא בגבולות המקסימום הקבוע או בגבולות המקסימום המפורש בסעיף 17, מקום שניתן החוזה לבעל תעודת היתר לחקירה.

חוזי כריה פרט לחוזי כרית שמן

(2) מועד תקפו של החוזה לא יהא למעלה משלשים שנה:
בתנאי שכל זמן שמחצבים יהיו מופקים בכמויות כדאיות תהא לו לחוכר
זכות בכורה לחידוש החוזה בתנאים הוגנים ונאותים.

(3) החוזה יהא בו משום מתן המכרות והמחצבים באזור
החכור ויקנה לחוכר את הזכות להחזיק בפני הקרקע של אותו אזור ובשכבותיה
התחתונות של הקרקע כאשר יוגדר בחוזה, על מנת לחפור תעלות ומבואות ולעשות
עבודות על פני הקרקע גופא, ולהקים מיסדר ומחסנים שיהא צורך בהם לשם
כרית האזור החכור ואף יקנה לו את הזכות לדרוש חוזה לחכירת פני הקרקע
באזור נוסף, אם יהא צורך בכך, על מנת לצבור או לעבד שם את המחצב או
את המחצבים שנכרו או את הפסולת שנתקבלה או פונתה תוך כדי כרייה.

(4) חווי חכירה לכרייה יהיו מאותם המינים וינתנו בהתחשב עם
אותם ההסכמים והתנאים ולגבי אותם האזורים שיקבעו ע"י הנציב העליון:

בתנאי שחוזה חכירה עפ"י סעיף זה לא יהא ניתן לגבי כרית שמן.

(5) השטח הכללי של האזור שינתן עליו חוזה חכירה לכל חברה
אחת או לכל איגוד של חברות לא יהא עולה על פי שנים מן האזור המקסימלי
הניתן עפ"י תעודת היתר לחקירה.

50. (1) חוזה חכירה לכרייה יקנה לחוכר את הזכות לעלות על הקרקעות
הכלולות בחוזה, ובהתחשב עם התנאים הקבועים תהא לו זכות יחיד לכרות ולפנות
ולהעביר את המחצבים המפורטים בחוזה החכירה בשלמו את דמי השכירות
הקבועים בעד פני הקרקע ואת דמי הזכות הקבועים.

זכויותיו של בעל חוזה
חכירה לכרייה

(2) הזכויות הבאות נתונות לחוכר לגבי הקרקעות הכלולות בחוזה
הכרייה שלו, במדה שיהא לו צורך בהן לשם פעולות הכרייה שלו או בקשר אתן
ובהתחשב עם התנאים הקבועים —

(א) לחפור את כל התעלות הנחוצות;

(ב) להקים, לבנות ולהחזיק בתים ובנינים לצרכו הוא ולצורך סוכניו,
שכיריו ושאר פקידיו;

(ג) להקים, לבנות ולהקים אותם המכונות, המנגנון, הבנינים ובתי מלאכה
ושאר מבנים שיהיו נחוצים לו או לנזוחותיו;

(ד) לצבור אשפה שהופקה מן הכרייה ;

(ה) להניח צנורות מים וליצור אמות מים, ברכות ואוצרות מים, בהתחשב עם הוראות חלק ו ;

(ו) לבנות ולהחזיק כל אותם החשמליות, אמצעי התחבורה ושאר גזריות שיהא צורך בהם.

(3) חייב החוכר לשלם דמי שכירות (המכונים בזה „דמי שכירות פני הקרקע“) באותו שיעור שנתי שייקבע ע"י הנציב העליון לגבי כל הקרקע שהוא מחזיק בה או משתמש בה לשם מטרה מן המטרות הנזכרות בפסקאות הקודמות או במקום אחר לצורך פעולות הכרייה שלו או בקשר אתן.

חוזי חכירה לכרית שמן.

51. (1) הזכות לחצוב שמן תהא ניתנת בדרך חוזה חכירה לכרית שמן. חוזי חכירה לכרית שמן

(2) חוזה חכירה לכרית שמן אפשר לו שינתן, בהתחשב עם הוראת סעיף 49 (5), לגבי אזור בבלות המקסימום הקבוע ולמועד שלא יעלה על שלשים שנה :

25/38

בתנאי שכל זמן ששמן יהא מופק בכמויות כדאיות תהא לחוכר זכות בכורה לחדש את חוזה החכירה שלו בתנאים הוגנים ונאותים.

(3) בקשה לחוזה חכירה לכרית שמן תוגש באפן הקבוע ותהא ערוכה בטופס הקבוע.

(4) קודם למתן חוזה החכירה חייבים לשלם את המס שיקבע.

(5) במשך תקופת חוזה החכירה לכרית שמן יש לשלם את המסים, דמי השכירות ודמי הזכות הקבועים.

52. חוזה חכירה לכרית שמן יקנה לחוכר את הזכות לעלות על הקרקעות הכלולות בחוזה החכירה, ובהתחשב עם הוראות פקודה זו תהא לו זכות יחיד — זכויותיו של בעל חוזה חכירה לכרית שמן

- (א) לקדות, לחפור, לחצוב, לכרות, לעשות ולתקן ולנצל כל אותם הקדיחות, הבורות, התעלות, המחפורות, המישורים, החפירות, מסלות המים ושאר מפעלים שיהיו דרושים ומתאימים לשם חיפוש ורכישתו של שמן, בהתחשב עם אותן תקנות והוראות כלליות המגבילות את מספרן ועמקן של בארות שמן והגו שיקבעו מוזמן לזמן לצורך קיומם ושמירתם של מקורות השמן אשר במדינה ;
- (ב) לרכוש ולנצל, בהתחשב עם הוראות חלק ו, לכל צורך הקשור בקדיחות או בעבודות הנזכרות בפסקא הקודמת, את המים שמתחת לקרקעות אלה אשר יתגלו תוך כדי עבודות אלה ולקדוח קדיחות כדי להשיג את המים האלו ולקוותם ולסכור אותם לצורך אותן הפעולות ;
- (ג) לעלות אל כל חלק מספיק של הקרקעות הנ"ל הסמוכות למקומות קדיחה, להשתמש בו ולהחזיק בו על מנת לצבור שם את כל המופק מן הקדיחות האלה ואת כל העפר הרגבים ושאר חמרים שהועלו אל פני הקרקע ולשם הנהלת עבודות הקדיחה מבחינות אחרות ;
- (ד) לזקק שמן באותן הקרקעות או עליהן, אם לצורך מכירה או לצורך אחר, פרט למותנה לקמן ;
- (ה) לאצור, לקחת, להוביל, להזרים בצנורות ולהסיע באותן הקרקעות, מתחת להן או ממעל להן את השמן הגס ואת התפוקה המזוקקת ולהעבירם למקום אחר בהתחשב עם אותם התנאים שיקבעו ;
- (ו) להקים, לכונן ולהתקין באותן הקרקעות, עליהן או ממעל להן, בתים לסוכניו, לשכיריו ולשאר פקידיו, סוכות, מכונות, מנגנונים, כורים, בנינים, מבנים, קוי צנור, מסילות חשמליות ושאר דרכים ומפעלים שיהא בהם משום צורך ונוחיות להנהלתן המשוכללת של אותן הקדיחות, החפירות והעבודות הקשורות בכך.

חכירות של פני כקרקע.

53. בעל חווה חכירה לכריה או לכרית שמן הרוצה לחכור לצרכי כריה פני קרקע של אזור שמחוץ לגבולות האזור הכלול בחווה החכירה שלו, יפנה בבקשה אל המפקח לשם חכירת פני הקרקע ; והנציב העליון יתן לו עפ"י הכרעת דעתו אותו חווה חכירה שיהא צורך בו לדעתו לאחר שישלם המבקש את המסים

הקבועים ודמי שכירות הוגנים בתורת פצויים: חוזה חכירה שניתן כאמור בזה יקנה לחוכר את הזכות להחזיק בשטח הקרקע לצורך מפעל הכרייה שלו למשך תקופה השווה לשארית תקופת חוזה החכירה לכרייה: ואפשר לחדש חוזה חכירה זה למשך אותה תקופה שמחדשים בעבורה את חוזה החכירה של המבקש.

54. (1) היתה קרקע שייכת לרשות אחת או לאדם אחד, ולא לממשלת פלשתינה (א"י), או נתונה לחזקתם, וסבור המפקח שצריך להשתמש באותה קרקע לשם מפעל כרייה הכלול בחוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן או בחוזה להחכיר פני הקרקע או שדרושה הקרקע לצרכי כרייה, ובעליה או המחזיק בה, מסרב למכרה או מסרב להחכירה או אינו מוכן למכרה או להחכירה אלא באותם תנאים שלדעת המפקח אינם הוגנים, יכול הנציב העליון להפקיע אותה קרקע לטובת בעל חוזה החכירה לכרייה: אם מפעל הכרייה יהא מנוע לעולמים את החזרת פני הקרקע לאותו מצב שהיו נתונים בו בעת שנרכשה הקרקע לצורך הכרייה, יפקיע הנציב העליון את הקרקע לאחר שישלם החוכר בעדה אותו מחיר שיקבע בדרך הסכם, או, באין הסכם, בדרך בוררות באפן הקבוע, ואם אין בו במפעל הכרייה כדי למנוע לעולמים את החזרת פני הקרקע למצבם הקודם כאמור לעיל, יתן הנציב העליון חוזה חכירה על אותה קרקע שלא בהסכמת בעליה או המחזיקים בה לאחר שישלם החוכר אותם דמי שכירות שייקבעו בדרך הסכם או, באין הסכם, בדרך בוררות באפן הקבוע:

רכישת כפיה של
זכויות פרטיות
בפני קרקע

בתנאי שבהשתמש הנציב העליון בסמכויות הנ"ל או באיזו מהן לכל צורך כרייה, יכול הוא לדרוש שבעלי חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן, ולא בעל חוזה חכירה שרכש את הזכויות בפני האדמה, ישתמשו במפעלים שהוקמו לצורך כרייה ויהנו מהם באותם תנאים שייקבעו בדרך הסכם או, באין הסכם, בדרך בוררות.

(2) הפקעה או חוזה חכירה המותנים בזה לא יחולו אלא על פני האדמה בלבד, ואם זה חוזה חכירה יהא החוזה מרשה להשתמש בקרקע לצרכי הכרייה המפורטים בו בחוזה ולא יהא מרשה לחפש בה או לכרות בה מכרות או ליטול משם מחצבים.

סוגות.

55. לפני נתינת רשיון חיפוש או רשיון לחיפוש שמן או זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן או חוזה להחכיר פני האדמה, ידרוש המפקח שאזור הקרקע הכלול באותו רשיון או באותה זכות או באותם החוזים יהא נמדד ע"י מודד ממשלתי והוצאות המדידה ישולמו לפי הדרגה הקבועה ע"י האיש המבקש את הרשיון או את הזכות או את החוזה:

מדידות

בתנאי שאם ימצא המפקח לנכון יכול הוא להסכים למדידת האזור ע"י מודד בעל רשיון על חשבון המבקש, ובמקרה זה צריך להמציא למפקח ארבע העתקות מקוימות מתרשים המדידה חנם אין כסף.

56. היו אזורים שונים משמשים כל אחד נושא לרשיון, לזכות או לחוזה עפ"י פקודה זו ונמצא שתחומיו של אזור אחד מובלעים בתחומיו של אזור שני, הרי תחשב אדמת המחלוקת ככלולה בתחומי אותו אזור שהרשיון, הזכות או החוזה ניתנו עליו לראשונה ושום פיצויים לא ישולמו בעד אותה אדמה למי שקבל רשיון או זכות או חוזה חכירה לאחר כך, אלא מפחיתים לו מדמי החכירה בשיעור יחסי להפחתת האזור הכלול באותו רשיון או באותה זכות או באותו חוזה חכירה:

בתנאי שאם ניתנו איזה רשיון או זכות או חוזה חכירה מתוך אי ידיעת תביעותיו הקודמות של כל אדם אחר, או אם נראה לנציב העליון מאיזה טעם אחר שמתן כל רשיון, זכות או חוזה היה שלא כשורה, בשים לב אל פעולות החיפוש או הכרייה שנתנהלו ע"י אדם אחר, יכול הנציב העליון, בשלחו הודעה לבעל הרשיון, הזכות או החוזה, להביא לידי גמר את הרשיון, את הזכות או את החוזה, אם לגבי כל הקרקע הכלולה בהם או לגבי מקצתה, והוא יכול לעשות זאת בכל עת שהיא בתוך שלשה חדשים מיום מתן הרשיון, הזכות או החוזה.

57. כל שיש בידו זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה או לכריית שמן חייב להגיש למפקח בכל חצי שנה, בחדש ינואר ובחדש יולי, דין וחשבון שלם ונכון בדבר כמותם וערכם של החמרים המחצביים שנרשמו או נתקבלו במשך חצי השנה שחלף: אם ניתנו הזכות או החוזה לחברה צבורית יוגש הדו"ח ע"י מנהל החברה או ע"י מי שממלא את מקומו או ע"י מזכיר החברה, ואם לא יוגש הדו"ח יהא אותו מנהל או אותו ממלא מקום או אותו מזכיר צפוי לעונש הקבוע.

58. (1) דמי זכות המגיעים עפ"י פקודה זו ישולמו למפקח בסוף כל תשלום דמי זכות וכו' חצי שנה.

(2) דמי חכירה לגבי זכויות כרייה וחוזי חכירה לכרייה ולכריית שמן ישולמו למפקח בכל שנה ושנה למפרע.

(3) דמי חכירה בעד פני האדמה עפ"י חוזים לחכירת פני האדמה ישולמו למפקח בסוף כל חצי שנה.

כיצד גובין דמי חכירה 59. דמי חכירה הקצובים בעד כל זכות כריה או חוזה חכירה לכריה או לכרית שמן או חוזה לחכירת פני האדמה, יגבו ע"י המפקח או ברשותו כדרך גובה מחכיר פרטי דמי חכירה בדרך החוק.

ענשו של מי שאינו משלם דמי חכירה 60. אם דמי החכירה או כל סכום אחר שחייבים בתשלומו עפ"י זכות כריה או עפ"י חוזה חכירה לכריה או לכרית שמן או עפ"י חוזה לחכירת פני האדמה לא שולמו ביום הפרעון או קודם לכן, מוסיפים עליהם חמשה אחוזים למאה, ואם עבר חדש ימים מיום הפרעון ולא שולמו דמי החכירה או הסכום האחר ביחד עם דמי הענושים, הרי נוסף על דמי הענושים של חמשת האחוזים למאה מוסיפים על החוב עוד דמי ענושים בשיעור של עשרה אחוזים למאה, ואם עבר חדש ימים לאחר תום אותו חדש ראשון ולא שולמו דמי החכירה או הסכומים האחרים ביחד עם דמי הענושים, יכול המנהל לגבות אותם דמי חכירה או אותם סכומים אחרים בדרך הגשת משפט בשמו הוא לפני כל בית משפט בר שיפוט מוסמך.

המותר על זכויותיו בחכירה מס' 30 ל"ג 1934 61. (1) מי שיש לו זכות כריה או חוזה חכירה לכריה או לכרית שמן או חוזה לחכירת פני האדמה, יכול לותר על אותה זכות או על אותם חושים בהסכמת הנציב העליון ובהתחשב עם תקנות שיתקינו עפ"י פקודה זו ועם זכויותיהם של אנשים התובעים מאת בעל הזכות או בעל החושים הנ"ל או מכחו.

(2) כל ויתור כזה לא יפטור את המוותר מן האחריות למלא את החובות המוטלות עליו ושהיה חייב למלאן ביום הויתור או לפניו.

שלילת הזכות או חוזה החכירה. 62. (1) עברו ששה חדשים מיום הפרעון של דמי חכירה או דמי זכות ולא נפרעו סכומים אלה, יכול הנציב העליון לשלול את הזכות או את חוזה החכירה, הכל לפי הענין, ומיד לאחר כך יפרסם בעתון הרשמי מודעה על דבר שלילת אותה זכות או אותו חוזה.

(2) הופר הסכם מן ההסכמים או תנאי מן התנאים הכלולים באיזו זכות או באיזה חוזה חכירה, חוץ מן ההסכם לתשלום דמי חכירה או דמי זכות וחוץ מן ההסכמים בנוגע לתנאי עבודה, ימסור המנהל הודעה בכתב למפר ובה יפרט את ההסכמים או את התנאים שהופרו כך וידרוש מאתו לתקן אותה הפרה בתוך מועד שיפורט באותה מודעה: אם לא ימלא המפר אחרי ההודעה בטרם יעבור המועד הקבוע בה, יהא צפוי לשלילת זכותו או חוזהו על ידי הנציב העליון.

(3) מקום שבעל זכות כריה או בעל חוזה חכירה מרשה ביודעין

או מוציא לפועל מעשים ופעולות בקשר עם מכרה שיש בהם משום בזבוז מחצבים, בין שאותם מחצבים כלולים בזכותו או בחוזהו ובין שאינם כלולים בהם, היא צפוי לשלילת זכותו או חוזהו ע"י הנציב העליון.

(4) אם ישלול הנציב העליון זכות או חוזה כאמור לעיל תפורסם לאחר מכן מודעה בעתון הרשמי המכריזה על שלילת אותה זכות או אותו חוזה, ואותה מודעה תשמש עדות מכרעת שהזכות או החוזה המוזכרים בה נשללו כחוק ויהא אפשר לטפל בקרקע ובמחצבים הכלולים בהם כאילו לא ניתן החוזה מעולם.

63. מקום שזכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן או חוזה לחכירת פני האדמה צפויים להיות נשללים, יכול הנציב העליון עפ"י הכרעת דעתו להאריך את המועד בו יוכל המפר למלא את התנאים שבזכותו או בחוזהו למשך זמן ולפי תנאים שימצא לנכון לקבוע, והתנאים שיקבע הנציב העליון כאמור בזה יהיו מחייבים אותו אדם וכל מקבלי העברה, מקבלי משכנתא ונוחלי זכויותיו ושאר אנשים התובעים באמצעותו או מכוחו, והזכות או החוזה יפורשו מאז ואילך כאילו היו אותם תנאים כלולים בהם.

64. אפשר לדרוש מבעל זכות או מבעל חוזה חכירה, בשעה שהוא מותר עליהם או בשעה שהם נשללים ממנו, לגדור או לטוֹכֵך, כדי הנחת דעתו של המפקח, כל בור וכל תעלה וכל מקום עבודה פרוץ וכל מפעל שעל פני האדמה באזור הכלול בזכות הכרייה שויתר עליה או ששללו ממנו, באפן שלא ישמשו סכנה לבני אדם ולבהמות בית.

65. (1) בעל זכות שנשללה זכותו ממנו ובעל חוזה חכירה שויתר על חוזהו או שנשלל ממנו חייב, בתוך שלשה חדשים או בתוך מועד נוסף שירשה המפקח בכתב, לעקור את כל העבודות שעל פני האדמה וכל המבנים, המיסדר, המכונות, המנגנונים וכל שאר כלי הכרייה באזור הכלול בזכות הכרייה או בחוזה החכירה שויתר עליהם או ששללם ממנו:

בתנאי שאם ויתר אדם על זכות או על חוזה יכול המנהל למסור למותר הודעה בה ידרוש ממנו למכור לממשלת פלשתינה (א"י) כל אותם העבודות, המבנים, המיסדר, המנגנון ושאר כלי הכרייה שיפורשו באותה הודעה במחיר שיוסכם עליו או שיקבע, באין הסכם, בדרך בוררות באפן הקבוע: ומן אותו היום שנמסרה הודעה כזאת יהיו העבודות, המבנים, המיסדר, המנגנון ושאר כלי הכרייה נחשבים לקנין הממשלה.

ארכא שלאחר הפרה
מס' 30 לש' 1934

גידור וסתימה

הסרת מפעלים שעל
פני האדמה

(2) משויתר אדם על זכותו או על חוזה חכירה שלו או משעה ששללו אותם ממנו, אסור לו לעקור או להשמיד את—עמודי—הבטון או את מלאכת העץ או את הרצפות, הדפנות, תקרות הדרכים שמתחת לאדמה, דרכי ההובלה או את מקומות העבודה בנקבות או בבורות אשר במכרה ואסור לו לשלוח יד בכל אלה אלא לשם העמדתם במצב של בטחון כמותנה בסעיף 64.

(3) עבר המועד הקבוע בסעיף קטן (1) ולא עקרו הבעלים את המיסדר; המנגנון, המכונות או המכשירים העומדים על קרקע הכלולה בזכות שנשללה ממנו או בחוזה חכירה שנשלל ממנו או שויתר עליו ואשר לא נקנו ע"י הממשלה, אפשר למכרם במכירה פומבית עפ"י צו המנהל ועל חשבון הבעלים, וכל הכספים שיתקבלו מאותה מכירה, בניכוי הוצאות, ישולמו לבית האוצר ויהיו מונחים שם עד שיבוא ויתבעם בעל המיסדר או הרוש האחר שנמכרו כאמור בזה.

66. בכל עת שהיא לפני הפרת ההתחייבויות והתנאים הכלולים בזכות כרייה או בחוזה חכירה לכרייה או לכריית שמן או בחוזה לחכירת פני האדמה, לרבות כל תנאי המגביל את המחצבים שמותר לכרותם עפ"י אותה זכות או אותו חוזה, יכול הנציב העליון, באותם תנאים שייטבו בעיניו, לדחות את מלויים של אותם תנאים והתחייבויות או למחול עליהם, כלם או מקצתם, או לשנותם, כלם או מקצתם, כל מקום שיתברר לו לנציב העליון שמפאת מסבות מיוחדות לא יאה זה בגדר האפשרות למלא אחרי אותם התנאים וההתחייבויות או שביצועם יסב תלאה מרובה לבעל הזכות או החוזה.

יכול הנציב העליון
למחול על התחייבויות

67. כל שלא מלאו לו עשרים ואחת שנה אסור לו להיות, לא ישרות אסור לו להיות בעל חוזה חכירה לכרייה, חוזה חכירה לכרייה או לכריית שמן או בעל חוזה לחכירת פני האדמה, אלא בתורת בא כחו של אדם אחר.

מי שלא מלאו לו 21 שנה
אסור לו להיות בעל
חוזה חכירה לכרייה, וכי

חלק ה' — בקרת מכרות.

68. (1) יכול פקיד שהורשה לכך כהלכה מטעם המפקח לעשות את המעשים דלקמן בכל עת נוחה, הן ביום והן בלילה, ובלבד שלא יפריע ולא יעכב את עבודת הכרייה שלא לצורך —

סמכויותיהם של פקידים

(א) להכנס, לבדוק ולבחון כל מקום וכל מפעל התפוס או המשמש בקשר עם עבודת כרייה;

(ב) לבדוק ולחקור במצבם של מכרות ובאירורן ובכל הענינים הנוגעים לבטחון חייהם ולבריאותם של העובדים במכרות;

(ג) לבדוק ולבחון את מצב החלקים החיצוניים של המכונות המשמשות מעל למכרות או בתוך המכרות ואת מצב כל המיסדר, המפעלים והדרכים;

(ד) לבדוק את מקום אצירת חמרי הפיצוץ מעל לכל מכרה ולהורות כיצד יאצרום וכיצד ישתמשו בהם;

(ה) לבדוק כל פנקס, חשבון, ניר, תרשים ומסמך הדנים בפעולותיו של בעל זכות כרייה או בעל חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמן, לקחת העתקות מהם ולהוציא קטעים מתוכם;

(ו) להשתמש בכל הסמכויות הנחוצות לשם הוצאת חלק זה לפועל.

(2) אם ימצא אותו פקיד פגם באיזו מכרה או בחלק הימנה או פגם בענין, דבר או פעולה הנעשים בה או בקשר עמה, ימסור הודעה בכתב לבעלי המכרה, לסוכנו או למנהל המכרה ויפרט בה את הפרטים הפגומים לדעתו באותה מכרה או בחלק הימנה או בכל ענין, דבר או פעולה וידרוש מהם לתקן את הפגם: כל פעולה שיש בה כדי בזבוז מקורות המחצבים הריהי פעולה פגומה.

69. אם בעל המכרה, סוכנו או המנהל מתנגדים לתיקון הדבר המפורט בהודעה עפ"י הסעיף הקודם, יכולים הם, בתוך עשרים ואחד יום מיום קבלת ההודעה, לשלוח למפקח את דבר התנגדותם בכתב ולפרש את נימוקי התנגדותם, ולאחר כן יובא הדבר להחלטה למפקח או לפקיד שהמפקח ימנהו לכך.

70. אם לא מלא בעל המכרה או סוכנו או המנהל אחרי האמור בהודעה או לא הגיש התנגדות בתוך הזמן הקבוע לעיל או אם לא מלא אחרי החלטת המפקח על ההתנגדות תוך עשרים ואחד יום לאחר תום מועד ההתנגדות או לאחר ההחלטה, הכל לפי הענין, יהא צפוי לעונש הקבוע.

71. אם נתברר לבית המשפט שבעל המכרה או הסוכן או המנהל נקטו בפעולות ממשיות, על מנת למלא אחרי ההודעה או אחרי החלטת המפקח אלא שעם כל הזריזות המספקת לא היה באפשרותם להשלים את העבודה, יכול בית

כיצד נוהגין
כשמתנגדים לקיים את
האמור בהודעה

כיצד נוהגין כשאין
מקיימים את האמור
בהודעה

יכול בית המשפט
לצוות לדחות כל
פעולות משפטיות

המשפט לדחות כל מ"מ משפטי בשל אותה עברה ולמחול את העונש לכשתעשה העבודה בתוך מועד שיצוה.

72. שום הסכם לא יפטור אדם ולא ימנעהו מעשות כל אותם המעשים שיהא צורך בהם כדי למלא אחרי הוראות הסעיפים 68, 69 ו-70 ושום חוזה לא יטיל עליו אחריות לתשלום דמי נזק, לקבלת עונש או להחרמה על עשיית אותם המעשים.

הסכם אינו פוטר ואינו מונע

73. (1) אם נגרמה אבדה בנפש או חבלה חמורה בגוף כתוצאה מתאונה במכרה או בקרבת מכרה, אחד מעל לפני האדמה ואחד מתחת לאדמה, חייב בעל המכרה או הסוכן או המנהל, בתוך עשרים וארבע השעות שלאחר התאונה, להודיע בכתב למפקח או לפקיד קבוע אחר את דבר התאונה ואת דבר האבדה בנפש או החבלה החמורה בגוף שנגרמה כתוצאה מהתאונה, ויפרט בהודעתו את טיבה של התאונה ואת מספר ההרוגים והפצועים.

יש למסור הודעה בדבר תאונה

(2) אם נגרמה חבלה גופנית שעפ"י סעיף זה חובה למסור מודעה עליה ונסתיימה במותו של האיש הנחבל, חייב בעל המכרה או הסוכן או מנהל המכרה לשלוח למפקח הודעה בכתב על מקרה המות בתוך עשרים וארבע שעות לאחר שנודע לו דבר המות.

(3) יכול המפקח לצוות על פקיד לערוך חקירה מיוחדת ולהגיש הרצאה בענין תאונה במכרה או בקרבת מכרה שגרמה אבדה בנפש או חבלה בגוף ויצוה לפרסם הרצאה כזאת ברבים באותו זמן ובאותו אופן שימצא למועיל.

74. כל ההוראות שבחלק זה תחולנה על פעולות חיפוש ופעולות חקירה ממש כשם שהן חלות על פעולות כרייה.

הוראות חלק ה' תחולנה על חיפוש ועל חקירה

חלק וי. — זכויות מים.

75. לא תהא לשום אדם, בתוקף תעודת היתר, רשיון, זכות או חוזה שניתנו לו עפ"י פקודה זו, כל זכות קנין במימיו של כל נהר, נחל, אגם, אמת-מים או ערוץ הסמוכים לשטח אזור הכלול באותם תעודת היתר או רשיון או זכות או חוזה או העוברים בדרכו של אותו שטח, ולא תהא לו הזכות לקחת אותם המים או להטותם ממסלולם.

אין זכות קנין על מים ולא זכות להטותם ממסלולם

76. כל שיש בידו רשיון לחיפוש או לחיפוש שמן או זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה או לכריית שמן והוא דורש זכות שמוש במים לצורך החיפוש או הכרייה או לצורך הטיפול במחצבים שנכרו או לכל צרכים אחרים הקשורים בכך ישרות, יפנה באפן הקבוע אל המפקח בבקשה ליתן לו זכות מים, חוץ אם מתקבלים המים ממקורות שמתחת לאדמה עפ"י הוראות סעיף 50 או 52 וחוץ אם אין השימוש בהם פוגע ברעה בהספקת מים של נהר, נחל, אגם, אמת-מים, ערוץ, בור או באר.

77. המפקח ידאג לפרסום מודעה בעתון הרשמי ויאמר בה שנתקבלה בקשה למתן זכות מים ויפורט בה מקומה, היקפה וטיבה של אותה זכות ויצויין בה שאותה זכות ניתנה בתוך חדש ימים מיום פרסום המודעה אלא אם כן הוגשה למפקח התנגדות על כך, וכן ידאג המפקח למסירת העתקה מאותה מודעה לכל אדם שלפי המשוער נפגעות זכויותיו הפרטיות מחמת כן.

78. (1) אם יש התנגדות למתן זכות מים תוגש ההתנגדות באפן הקבוע. הגשת התנגדות
ובירורה

(2) אם הוגשה התנגדות יועיד המפקח יום ומקום לברור ההתנגדות על ידו הוא או ע"י אדם אחר כאשר ימצא לנכון לקבוע, ותהא זכות למבקש ולכל האנשים שהגישו התנגדות ולכל פקיד מפקידי ממשלת פלשתינה (א"י), להשמיע את טענותיהם.

(3) יש לנהל פרוטוקול ממהלך הברור והאיש הדין בהתנגדות תהא לו הסמכות –

(א) ליתן זכות מים כמבוקש, או

(ב) לצמצם את היקפה או לשנות את טיבה של זכות המים המבוקשת, או

(ג) ליתן זכות מים כמבוקש.

בתנאי שבכל אחד מן המקרים האלה, ישלם המבקש למתנגד או למתנגדים אותו סכום פצויים שיישר בעיני האיש הדין בהתנגדות, או

(ד) לסרב לתת את זכות המים אם סבור הוא שאותה זכות איננה נחוצה לצרכי מפעל הכרייה או שיש טעמים צבוריים מכריעים המחייבים את סרוב מתן זכות המים.

79. ערעור על החלטת האיש הדין בהתנגדות יוגש תמיד אל בית המשפט העליון שישב כבית משפט לערעורים כאילו היה זה ערעור על החלטת בית משפט מחוזי.

ערעור לבית המשפט לערעורים על החלטות האיש הדין בהתנגדות

80. מתן זכות מים יהא ערוך בטופס הקבוע.

טפסו של מתן זכות מים

81. זכות מים לא תנתן לתקופה העולה על שארית תקופת הרשיון, הזכות או החוזה של מי שניתנה לו או למענו זכות המים, ואולם אם חודשו הרשיון או הזכות או החוזה, הרי גם זכות המים וכל הוראותיה יחודשו מאליהן למשך אותו מועד שבעבורו חודשו הרשיון או הזכות או החוזה ובהתחשב עם תשלום סכום פיצויים נוסף שיקבע המפקח: אם שללו רשיון או זכות או חוזה מידי בעליהם או אם ויתרו עליהם בעליהם, תסתיים בעת ובעונה אחת כל זכות מים הקשורה בהם.

מועד זכות המים

82. (1) אם סבור המפקח שאין מנצלים את זכות המים די הצורך או שמנצלים אותה שלא כהוגן, יכול הוא לצוות לשלוח לבעל זכות המים הודעה בטופס הקבוע בה ידרוש ממנו להביא נימוקים מדוע אין לשלול ממנו את זכות המים.

שלילת זכות מים

(2) הנימוקים יובאו לפני המפקח או לפני אדם שימנהו המפקח במקום ובמועד שיועיד המפקח והפרוצידורה בענין זה תהא כאותה הפרוצידורה הנהוגה בכירור היסודי של התנגדות למתן זכות מים.

(3) ערעור על החלטה בענין זה יובא לפני בית המשפט העליון שישב כבית משפט לערעורים.

83. זכות מים מקנה לבעליה את הזכויות דלקמן, כלן או מקצתן, וטיב הזכות או הזכויות המוקנות כאמור בזה יפורש בטופס של מתן זכות המים —

הזכויות הניתנות אגב מתן זכות מים

(א) הזכות לדלות מים, כדי השיעור המפורט בזכות המים, מכל נהר, נחל, אמת-מים, אגם, בור, ערוץ או באר;

(ב) הזכות לספל בזרם המים הטבעי או הנורמלי לאורך נהר, נחל, אמת-מים או ערוץ, בין ע"י הקמת סכרים ובין ע"י הטייתם ממסלולם;

(ג) הזכות לחפור ערוצים או להניח צנורות להולכת מים מכל נהר, נחל, אגם, אמת מים או ערוץ;

(ד) הזכות לקדוח לצורך מימ, בהתחשב עם ההוראות שתקבענה לשם שמירת זכויותיו של מי שפני הקרקע שייכים לו או תפושים על ידו.

חלק זי – העברה, שעבודים וויתורים.

84. טובות הנאה בכריה בגדר חלק זה תכלולנה זכויות הניתנות לפי כל תעודת היתר, רשיון, זכות או חוזה חכירה שניתנו עפ"י פקודה זו או בתקפה.

הגדרת טובות הנאה בכריה לצורך חלק זה

85. בהתחשב עם הוראות פקודה זו, הרי כל טובות ההנאה בכריה יהא אפשר להעבירן, הן לחלוטין והן בדרך שעבוד, או לותר עליהן או למזגן או לטפל בהן בדרך אחרת ממש כמו בטובות הנאה אחרות בקרקע:

העברתן ושעבודן של טובות הנאה בכריה והיתור עליהן יהיו כפופים להסכמות ולתנאים ידועים

– בתנאי –

(א) שלא תעשה כל העברה אלא באישור המנהל;

(ב) שכל העברת טובת הנאה בכריה וכל ויתור עליה יפורסמו בעתון הרשמי.

חלק חי – רישום.

86. (1) כל תעודת היתר להיפוש או לחקירה וכל רשיון להיפוש או רישום להיפוש שמן וכל זכות כריה, חוזה חכירה לכריה או לכרית שמן וכל חוזה לחכירת פני האדמה וכל זכות מימ שניתנו בתוקף פקודה זו או על פיה וכל מסמך שעל פיו מעבירים את הזכויות או חלק מן הזכויות שניתנו עפ"י תעודת ההיתר, הרשיון, הזכות או החוזה או מותרים עליהן או ממזגים אותן או מטפלים בהן בדרך אחרת יהיו טעונים רישום בפנקסים המתאימים שיתנהלו לתכלית זו ע"י המפקח ואם לא הוגשו למפקח לרישום תוך חדש ימים מתאריך נתינתם או בתוך מועד נוסף שירשה המפקח, יהיו בטלים ומבוטלים.

(2) הפנקס שבסניף המכרות יהא פתוח לצבור לעיון בתשלום

המס הקבוע.

(3) מקום שרושמים מסמך עפ"י סעיף זה, ישלם האיש הרושם אותו

את המס הקבוע ויקבל תעודת רישום בטופס הקבוע.

(4) כל מסמך הטעון רישום בסניף המכרות יהא דינו כדין מסמך שרישומו חובה עפ"י הפקודה או הפקודות הנוהגות אותה שעה לגבי רישום מסמכים המתיחסים להעברת קרקע ולפיכך יהא אף הוא טעון רישום במשרד ספרי האחוזה.

חלק ט' — עונשין.

87. (1) כל העושה את המעשים דלקמן בלא סבה חוקית. —

הוראות כלליות.

(א) מפריע לפעולות חיפוש או חקירה או כרייה שהותרו עפ"י פקודה זו, או

(ב) מפריע לאדם להשתמש בכל זכות הנתונה לו עפ"י פקודה זו או לקיים כל חובה המוטלת עליו עפ"י פקודה זו, או

(ג) שולח יד בכל ציון גבול, בלוח מודעות, במגנון, במיסדר, במפעלים או בכל נכס שהוקמו על כל קרקע או בה או מתחת לה או ממעל לה תוך כדי ההשתמשות בכל זכות הנתונה עפ"י פקודה זו או תוך כדי קיום חובה המוטלת עפ"י פקודה זו,

יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שנה אחת או לקנס בסכום חמש מאות פונט או לשני הענשים כאחד, וכל תעודת היתר, רשיון, זכות או חוזה שניתנו לאותו אדם עפ"י פקודה זו יכול המנהל לבטלם אם יהא סבור שיש צורך לבטלם, ואשר לכל תעודת היתר, זכות או חוזה, פרט לתעודת היתר לחיפוש, יכול המנהל לבטלם אם אישר הנציב העליון את ביטולם.

(2) כל שלא ימלא אחרי תקנה שהתקינו עפ"י פקודה זו או עובר

מס' 30 לט' 1934

עליה יאשם בעברה ואם לא נקבע עונש אחר בפקודה זו יהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס בסכום חמשים פונט.

88. כל המחפש או חוקר או כורה שלא לפי הוראות פקודה זו יאשם

המחפש או חוקר או כורה שלא עפ"י הוראות פקודה זו הריהו עובר עברה

בעברה ויהא צפוי למאסר שנה אחת ולתשלום כסף ענושים בסך עשרים פונט לכל יום שבו הוא עוסק בחיפוש או בחקירה או בכרייה כאמור בזה ולקנס בסכום חמש מאות פונט.

89. כל המחפש או חוקר או כורה בקרקע שלא לפי הוראות סעיף 7

המחפש או חוקר או כורה בקרקעות המוצאות מן הכלל הריהו עובר עברה

או סעיף 8 יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס בסכום חמשים פונט ויהא אפשר לחייבו בתשלום ההוצאות לתיקון כל נזק שהסב לקרקע.

90. כל שאינו ממלא אחרי הוראות סעיף 36 (1) או סעיף 57 יהא דינו ענישו של העובר על הסעיפים 86 (1) ו-57 כדין עובר עברה ויהא צפוי למאסר שנים עשר חדשים או לקנס בסכום מאה פונט.

91. כל שאינו ממלא אחרי הוראות סעיף 37 (2) או (4) דינו כדין עובר עברה ויהא צפוי למאסר שנים עשר חודש או לקנס בסכום מאה פונט. ענישו של העובר על סעיף 37 (2) ו(4)

92. כל שאינו ממלא אחרי הוראות סעיף 38 וכל שאינו מודיע למפקח דבר תגלית כדרוש בסעיף 39, דינו כדין עובר עברה ויהא צפוי לקנס בסכום עשרים וחמשה פונט. ענישו של מי שאינו מגיש דוחות או אינו מודיע דבר תגלית

93. כל המוציא עצים ממכרה שהסתלק הימנה לזמן מסויים או לחלוטין וכל השולח יד בהם, דינו כדין עובר עברה ויהא צפוי למאסר שנים עשר חדשים או לקנס בסכום חמש מאות פונט. המוציא עצים ממכרה שהסתלק הימנה הריהו עובר עברה

94. כל שאינו ממלא אחרי הוראות סעיף 70 דינו כעובר עברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמש מאות פונט. ענישו של העובר על סעיף 70

95. כל שאינו ממלא אחרי הוראות סעיף 73 דינו כעובר עברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמש מאות פונט. ענישו של העובר על סעיף 73

96. (1) כל שאינו ממלא אחרי הוראות סעיף 65 (1), הרי כל רכוש שלא פיננוהו בתוך המועד המפורט יוחרם ע"י ממשלת פלשתינה (א"י), ויפנוהו על חשבון בעל הזכות שזכותו נשללה ממנו או על חשבון החוכר שויתר על חוזה החכירה או ששללוהו ממנו. ענישו של העובר על סעיף 65

(2) כל שאינו ממלא אחרי הוראות סעיף 65 (2) יהא צפוי למאסר שנים עשר חדשים או לקנס בסכום אלף פונט.

97. כל המניח או טומן או מסייע להניח או לטמון מחצב או חומר אחר בכל מקום שהוא בכונה להוליך בני אדם שולל בדבר הסגולות המחצביות של איוזו אדמה, וכל המטפל בדוגמאות של מחצבים באותה כונה להוליך אדם שולל או להונותו, דינו כעובר עברה ויהא צפוי למאסר חמש שנים או לקנס בסכום חמש מאות פונט או לשני הענשים כאחד ואם יצא אותו אדם חייב בדין ישללו ממנו את כל הזכויות שהיו בידו עפ"י פקודה זו ומתקנין את פנקס סניף המכרות לפי זה. פעולות שיש בהן גנבת דעת

חלק י. – מ"מ משפטי.

98. (1) יכול המפקח לשמוע טענות ולתת החלטתו, בדרך דחופה ובהתאם לפרוצידורה הקבועה, בכל המשפטים הנוגעים לזכויות שתובעין אותן עפ"י כל תעודת היתר, רשיון, זכות או חוזה חכירה או ביחס להם, או בכל המשפטים הנוגעים לכל יתרון או חובה הנובעים מהם, פרט לחובת נשיאת עונש או למשפטים בענין חוזה בקשר עם תעודת היתר, הרשיון, הזכות או חוזה החכירה.

שיפוט המפקח
בתביעות משפטיות

(2) שיפוטו של המפקח יקיף את כל אותם המשפטים שיש בהם לבעלי הדין או לאחד מהם תעודת היתר או רשיון או זכות או חוזה חכירה או שהם בעליו או מחזיקיו של שטח הקרקע הכלול בתעודת היתר, ברשיון, בזכות או בחוזה חכירה או כשבעלי הדין מקבלים את זכותם מכוח אנשים כאלה.

99. יכול המפקח להחליט בכל משפט כזה ובכל ענין הנובע מתוכו כאשר ימצא לצודק ויכול הוא ליתן את כל הצווים וההוראות שיהא צורך בהם לביצוע החלטתו ויכול הוא לפטוק לצד מן הצדדים הוצאות משפט הוגנות.

הסמכות לברר
משפטים.

100. צוויו או החלטתו של המפקח אין מן הצורך שיהיו ערוכים באופן פורמלי אלא שזכרון הדברים בפנקס שיהא חייב המפקח לנהל לתכלית זו ישמש עדות מכרעת על דבר הצו או החלטתו ויכול כל אדם לקבל העתקה מזכרון הדברים לאחר שישלם את המס הקבוע.

צוויו של המפקח
אינו צריך להיות ערוך
באופן פורמלי

101. יכול המנהל, בשעה שהוא מברר משפט, לצוות לתפוש מחצבים בדרך דחופה ולמסרם למי שזכאי בהם.

יכול המנהל לצוות על
תפיסת מחצבים וכו'

102. ערעור על כל החלטה מאת המפקח במשפט המתברר לפניו או על כל צו הדוחה את התביעה יוגש לבית המשפט העליון שישב כבית משפט לערעורים.

ערעור

103. שום דבר האמור בסעיפים הקודמים אין לראותו כאילו הוא בא למנוע אדם הרשאי עפ"י הסעיפים הקודמים להגיש משפטים בפני המפקח, מלהגיש לפני בית משפט רגיל בארץ כל משפט שיכול היה המפקח לבררו ולהחליט בו:

אין מוציאים מן הכלל
את שיפוטם של
בתי משפט רגילים

בתנאי שבית המשפט שהובא לפניו משפט כאמור לעיל יכול לצוות להביא את המשפט לפני המפקח, אם בקש זאת הנתבע או אם בקש זאת אחד הנתבעים,

כשיש יותר מנתבע אחד, ואם יוברר לו שמן הדין הוא וכי רצוי הוא שיהא המפקח מברר את המשפט ומחליט בו.

חלק יא. — שונות.

104. (1) יכול הנציב העליון להתקין תקנות * למימוש מטרות פקודה זו: תקנות, מסיים ודמי זכות מס' 30 לש' 1934
כל תקנות כאלה יפורסמו בעתון הרשמי:

בתנאי שהתקנות הכלולות בתוספת הראשונה ובתוספת השניה של פקודה זו יהא כחן יפה כל זמן שלא שונו ולא בוטלו ע"י התקנות המותנות לעיל.

(2) אותן התקנות וכל תקנות שישנו או יבטלו אותן יהא כחן יפה לכל דבר, ממש כאילו נכללו בפקודה זו.

(3) יכול הנציב העליון לקבוע בצו את המסים ודמי הזכות שיש מס' 30 לש' 1934
לשלם עפ"י פקודה זו:

בתנאי שהמסים ודמי הזכות הקבועים בתוספת השלישית לפקודה זו יהא כחם יפה כל עוד לא שונו או לא בוטלו.

105. (1) לא יקנה אדם מחצבים יקרים ולא יסחר בהם ולא יקבלם אלא רשיון סוחר אם כן יש בידו רשיון סוחר בטופס הקבוע: ויכול המנהל לתת רשיון כזה או לסרב לתתו, לפי הכרעת דעתו.

(2) כל שיש בידו רשיון כזה חייב לנהל חשבונות נכונים מכל הטרונסאקציות שנעשו על ידו עפ"י אותו רשיון או בתוקף הרשיון או בקשר אתו ועפ"י דרישת המנהל יהא עליו להגיש חשבונות אלה לבקורת.

(3) מי שיש לו רשיון סוחר אסור לו לשלם למי שעובד אצלו את שכרו במחצבים יקרים ומותר לו לשלם רק במטבעות שהוצאו כמטבעות חוקיים.

(4) כל רשיון כזה יתם ביום שלשים ואחד בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(5) רשיון טוחר אינו ניתן להעברה.

(6) מי שיש לו רשיון טוחר לא יקנה מחצבים יקרים ולא יסחר בהם ולא יקבלם אלא אם כן ברר תחלה לעצמו מתוך חקירה מספקת כי המוכר רשאי להחזיק אצלו מחצבים כאלה ולמכרם ובשעת הקניה הזאת ירשום בפנקס שינהל לתכלית זו את שמו ואת כתבתו של האיש שממנו קבל את המחצבים היקרים, את טיבה של הטרנסאקציה, את טיבם ואת כמותם של המחצבים שנתקבלו ואת המחיר ששלם בעדם.

106. (1) כל הטוען שהוא זכאי או שיש לו באיזו דרך שהיא טובת הנאה בכל זכות, רכוש, זכיון או הנחה בקשר עם כריה, פרט להקנאות עפ"י פקודה זו, חייב לרשום את תביעתו אצל המפקח לא יאוחר מן היום שיקבע ע"י הנציב העליון במודעה * , ובלבד שאותו יום לא יקדם משלשה חדשים לאחר פרסום פקודה זו בעתון הרשמי, וכל טובת הנאה, זכות, רכוש, זכיון או הנחה שלא נרשמה עליהם תביעה כאמור לעיל יהא דינם כאילו נסתיימו לחלוטין, ויכול הנציב העליון לעשות את המעשים דלקמן לגבי כל קרקע שטובת הנאה נזאת או זכות כזאת היתה חלה עליה קודם לכן. —

טיבות הנאה קיימות
טענות רישום

(א) להכריז כי הקרקע פתוחה לחקירה או לחיפוש, או

(ב) לתת חוזה חכירה לכרית אותה קרקע בהתאם להוראות פקודה זו.

(2) נרשמה תביעה או טובת הנאה כאמור לעיל, יצוה הנציב העליון לערוך חקירה ואם נתברר לו שכוחה של אותה תביעה או טובת הנאה היה יפה עפ"י החוקים העותומניים שנהגו קודם לכן, יצוה לרשום אותן במשרד המפקח: אם נתברר לנציב העליון שלא היה יפה כחה של התביעה או של טובת הנאה, יצוה למחות אותה מן הפנקס ויטפל בענין כאילו לא נרשמה התביעה או טובת הנאה כלל ועיקר.

(3) מי שיש לו רשיון חיפוש, זכות או חוזה חכירה לכריה שניתנו עפ"י החוק העותומני והם נחשבים בני תוקף, יהא זכאי לותר על זכויותיו עפ"י אותו רשיון או חוזה חכירה ולקבל במקומן בהתאם להוראות פקודה זו, זכויות הדומות בטיבן ושוות בערכן לזכויות ההן, כפי האפשר במסיבות הענין.

* מודעה עפ"י סעיף זה נתפרסמה בעתון הרשמי נליון 142.

107. (1) מקום שמוסרים ענין עפ"י פקודה זו להחלטת בוררות, יובא בוררות הענין לפני מועצה המורכבת משני בוררים שכל אחד מהם מתמנה ע"י כל אחד מבעלי הדין ומבורר שלישי שיוסכם עליו בין שני הבוררים האחרים או שיתמנה ע"י זקן השופטים של פלשתינה (א"י), לכשלא באו הבוררים לכלל הסכם ביניהם.

(2) בוררות כזו תתקיים בהתאם להוראות כל פקודה בענין בוררות שתהא נוהגת מזמן בלשתינה (א"י) ואם לא תהא נוהגת פקודה כזו תתקיים הבוררות בהתאם להוראות החוק הפרלמנטרי הקיסרי הידוע בשם חוק הבוררות, 1889, באותם השנויים שיהא צורך בהם.

חלק יב. — מחצבות.

מס' 10 לש' 1926

108. בחלק זה ובכל תקנות המתיחסות לחלק זה יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

פירוש
מס' 30 לש' 1934

„אזור המיוחד ליער“ פירושו כפירוש הניתן לאותו מונח בפקודת היערות ;

מס' 30 לש' 1934
פרק סא.

„שיש“ פירושו אבן סיד מגובשת, שאפשר לשוות לה שטח מלוטש מאד ;

„מחצבה“ פירושה מכרה שכרוהו על מנת לחצוב מתוכו אבן, צפחה, שחם וכל מיני אבני געש או סלעים מטמורפיים אחרים, צור (קווארטץ), שיש, חלמיש, גיר, חצץ, חול, חמר וגבס, ואין היא כוללת חציבת אבנים לשרפת סיד באזורים המיוחדים ליער כמוגדר בפקודת היערות ;

מס' 21 לש' 1933
פרק סא.

„אבנים“ כוללות כל מיני אבני סיד, אבני חול, אבן חול סידית או בזלת, אך לא צור, שיש או אבני געש.

109. (1) למרות ההוראות הכלולות במקום אחר בפקודה זו יכול הנציב רשיון לחרוש העליון לתת לכל אדם מתאים, לאחר תשלום המס הקבוע בתוספת החמשית של פקודה זו, רשיון לפתוח מחצבה שיהא ערוך בטופס הקבוע בתוספת הרביעית שלפקודה זו.

(2) לא יפתח אדם מחצבה ולא ינצלה, אחד על אדמתו הוא ואחד על אדמת אחרים, אלא בהתאם לרשיון שניתן לו עפ"י חלק זה :

בתנאי שיכול אדם לפתוח, בלא רשיון, מחצבה באדמתו הוא על מנת לקבל מתוכה אבן, חצץ, חול או חמר לצרכיו הוא ולא לצורך מכירה.

(3) לא יוציא אדם ממחצבה חמרים אחרים זולת החמרים המפורשים ברשיון שעל פיו פתח מחצבה.

(4) יכול הנציב העליון לתת לתושבי כפר, ללא תשלום מס, רשיון להוציא אבנים, חצץ, חול או חמר מן האדמות המשותפות של הכפר לצרכיהם הם ולא לצורך מכירה.

110. הוראות חלק ד' בנידון חוזים לחכירת פני אדמה והוראות חלק ו' בנידון זכויות מים תחולנה על בעל רשיון חציבה כאילו היה בעל חוזה חכירה לכריה.

חוזים לחכירת פני אדמה וזכויות מים

111. (1) כל המנצל מחצבה באין בידו רשיון עפ"י חלק זה וכל שאינו ממלא אחרי תקנות שהתקינו עפ"י פקודה זו יאשם בעברה ויהא צפוי לשלשת חדשי מאסר או לקנס בסכום חמשים פונט או לשני הענשים כאחד.

עונשין
מס' 30 לש' 1934

(2) כל שיש בידו רשיון ולאחר שהודיעוהו בכתב כי לא קיים תנאי מיוחד או תנאי כללי מתנאי הרשיון שלו, לא נהג בהתאם להודעה, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס בסכום חמשים פונט.

התוספת הראשונה

(סעיף 104 (1)).

חלק א.

חיפוש.

תעודות היחל לחיפוש

1. בקשה לתעודת היחל לחיפוש תוגש ע"י המבקש עצמו למשרד סניף המכרות: על המבקש למסור בבקשתו את שמו ואת כתבתו בפלשתינה (א"י), ואם הוא מבקש בתורת שליח או בא כח עליו למסור בבקשתו את שמו ואת כתבתו של שולחו.
2. אפשר לדרוש מאת המבקש להוכיח את נילו ואת נתינותו או למסור הצהרה בשבועה על דבר נילו ונתינותו.
3. על המבקש להצהיר, או אם יירש בכך, להצהיר בשבועה אם היו קודם לכו לו או למרשהו תעודה או רשיון או זכות או חוזה חכירה לצורך כריה שניתנו לו עפ"י כל חוק

מכרות הנוהג עתה או שהיה נוהג לשעבר בארץ, ועליו למסור פרטים מספיקים לשם זיהויים של הנ"ל: ואפשר לסרב לתת לו למבקש תעודת היתר לחיפוש אם יתברר שהמבקש או מרשהו היו להם קודם לכן תעודה או רשיון או זכות או חוזה חכירה ונשללו ממנו מחמת שהמבקש או מרשהו עברו על עשה או לא תעשה בענין זה או אם מאיזה טעם אחר אין המפקח סובר כי המבקש הוא אדם כשר וראוי לקבל תעודת חיפוש.

4. על המבקש לציין את השטח בו הוא רוצה לחפש ומה המחצב או המחצבים שהוא אומר לחפש.

5. אם החליט המפקח לתת למבקש תעודת היתר לחיפוש, הרי לפני נתינת התעודה יירשמו הודעות המבקש בספר זכרונות שינהלוהו להכלית זו בסניף המכרות ועל המבקש לתתם על אותן הודעות: לאחר כן ישלם המבקש את המס הקבוע: ומששלם את המס נותנים לו תעודת היתר לחיפוש ערוכה לפי טופס 1 שבנספח לתוספת זו וחתומה על גבה בחתימת המבקש בתורת בעליה של התעודה וחתומה בחתימת המפקח או בחתימת פקיד שיחמנה מטעם המפקח לתכלית זו.

6. עפ"י בקשה שתוגש למפקח אפשר להרש תעודת היתר לחיפוש לאחר תשלום המס הקבוע. חוץ אם יש מקום להאמין, על יסוד הנהגתו של בעל התעודה מאז ניתנה לו התעודה, שבעל התעודה איננו אדם שיש לחדש לו את תעודת ההיתר לחיפוש: חייב המפקח לפרש את ניטוקי סרובו לחדש תעודת היתר לחיפוש.

7. הונשה בקשת החידוש בכתב יפורש בה מספר תעודת ההיתר שמבקשים את חידושה: תעודת ההיתר שמבקשים את חידושה תוגש ע"י המבקש לבקורת.

8. משהוסכם לחדש תעודת היתר לחיפוש נותנים לו למבקש תעודת היתר חדשה מסומנת באותו המספר של תעודת ההיתר הישנה.

9. תעודת היתר מחודשת אפשר לחזור ולחדשה ללא הנבלה במספר החידושים, באותו אופן ובאותם התנאים.

העודות היתר לחקירה

10. בקשת תעודת היתר לחקירה תוגש ע"י המבקש עצמו למשרד סניף המכרות: המבקש יפרש בבקשתו את שמו ואת כחבתו ואם הוא מבקש בתורת שליח יפרש בבקשה את שמו ואת כחבתו של שולחו.

11. על המבקש לפרש את השטח בו הוא אומר לחקור.

12. על המבקש לפרש בבקשתו את שמותיהם ואת הכשרותיהם של הניאולונים והמומחים שהוא אומר להעסיקם בחקירת השטח ועליו להוכיח כדי הנחת דעתו של המפקח כי יש ברשותו אמצעים וכספים כדי לחקור את השטח די הצורך.

13. אם החליט המפקח לתת למבקש תעורת היתר לחקירה ירשמו הודעות המבקש בספר זכרונות שינהלו לתכלית זו בסניף המכרות ועל המבקש לחתום על אותו הודעות.

14. לאחר כן ישלם המבקש את המס הקבוע: ומשולם המס יערכו תעורת היתר לחקירה בטופס ב' שבנספח לתוספת זו והתעורה תחתם ע"י המבקש וע"י המפקח או ע"י פקיד שיתמנה מטעם המפקח לתכלית זו.

15. תעורת היתר לחקירה לא תקיף שטח של יותר מחמש מאות קילומטרים מרובעים.

16. מועד תעורת היתר לחקירה לא יהא עולה על שנתים ימים.

כשיונות חיפוש

17. בקשה לרשיון חיפוש או לרשיון חיפוש שמו תונש ע"י המבקש עצמו למשרד סניף המכרות: אם יש למבקש תעורת היתר לחיפוש שניתנה לו לעצמו חייב הוא להראות לשם בקורת.

18. היה המבקש שולח שבשמו קבל שליח תעורת היתר לחיפוש, חייב הוא להראות אותה תעורה או להנחית את רעת המפקח כי הוא הוא השולח.

19. חייב המבקש לברר את זהותו של השטח שבו הוא מבקש זכות יחיד לחפש וחייב הוא לפרש מה המחצב או המחצבים שהוא אומר לחפש.

20. היה השטח כלו או מקצתו נתון לבעלותו או לחזקתו של איש פרטי, יוכיח המבקש כרי הנחת רעתו של המפקח כי הוא עצמו או שליחו חיפשו בשטח הנידון או במקצתו את המחצב או המחצבים הנדרונים והחיפוש נעשה בהסכמת הבעלים או בהסכמת המחזיק בזכויות שעל פני האדמה, או שהאזור ההוא או מקצתו לא נעשה בו חיפוש אלא שקבל המבקש את הסכמת הבעלים או את הסכמת המחזיק בזכויות של פני האדמה או את הסכמת בא כחו, כרוש בסעיף 9.

21. אם אין המבקש יכול להוכיח אחד משני הדברים המפורטים בתקנה הקודמת, לא ינתן רשיון חיפוש או רשיון לחיפוש שמו לגבי השטח הנתון לבעלותו או לחזקתו של איש פרטי אלא אם כן נתברר שהבעלים או המחזיקים בזכויות פני האדמה אינם מחפשים ואינם אומרים לחפש בשטח, לא הם עצמם ולא שליחיהם, באופן שהמפקח אישר, ובמקרה זה אפשר לתת לו למבקש רשיון לחיפוש או לחיפוש שמו לאחר שיתן ערובה כרוש בסעיף 9.

22. (1) אם הוחלט לתת למבקש רשיון לחיפוש או לחיפוש שמו, הרי לפני נתינתו של הרשיון ירשמו בספר הזכרונות שינהלו לתכלית זו בסניף המכרות את כל ההודעות הנחוצות שמסר המבקש, ועל המבקש לחתום על אותו הודעות.

(2) כטרם יהנו רשיון לחיפוש או לחיפוש שמו ישלם המבקש את המס הקבוע ויחתום את שמו על נב רשיון החיפוש שינתן לו.

23. (1) רשיון חיפוש יהא ערוך לפי טופס ג' שבנספח לתוספת זו.
 (2) רשיון לחיפוש שמו יקרא ערוך לפי טופס ד' שבנספח לתוספת זו.

25 | 38

24. חייב בעל הרשיון להודיע למפקח היכן מצויה כל תעלת קריחה או מחפורת ולהניש תרשים על כך: עליו לנהל זכרון דברים מדויק מכל תעלת קריחה ומכל מחפורת שקרה או חפר ועליו להעמיד לרשות המפקח דונמאות בולטות מן החמרים שמצא בתעלת הקריחה או במחפורת.

25. מועדו של רשיון חיפוש יהא לא פחות משנה אחת ולא יותר מחמש שנים, אלא שאם ניתן הרשיון למועד פחות מחמש שנים יכול המפקח, לפי הכרעת דעתו, להרש את הרשיון עד למקסימום של חמש שנים בס"ה.

26. הודעה בדבר הסתלקות משטח חיפוש תמסר בכתב ותוגש לסניף המכרות: באותה הודעה יפורש מספר רשיונות החיפוש שעל פיהם החזיקו בשטח ועל בעל הרשיון לחתום על אותה הודעה.

27. השטח יהא ישר זוית ככל האפשר וצלעותיו הקצרות לא תהיינה פחות משליש צלעותיו הארוכות.

28. אם אין המבקש בעל תעורת היתר להקירה, לא ישתרע השטח על יותר מעשרים הקטרים, אם מחפשים בו מחצבים יקרים; ולא על יותר מחמשים הקטרים, אם מחפשים בו מחצבים שאינם יקרים, פרט לשמן; ולא על יותר משני קילומטרים מרובעים, אם מחפשים בו שמו.

חלק ב.

תגלית.

29. כל שיש בירו תעורת היתר לחיפוש או תעורת היתר לחקירה או רשיון חיפוש ונילה תגלית חייב להעמיד ציון במקום התגלית: הציון יהא עמוד עץ או נל אבנים שנבהו מעל פני הקרקע לא פחות משלשה רגלים: הציון יהא קבוע יפה או מוקף חפירה רגל אחד עמקה ורגל אחד רחבה: אם אי אפשר לחפור חפירה יקיפו את העמוד או את הנל בעיגול של אבנים גדולות: אל העמוד או אל הנל ירביקו שלט ובו יכתב שם האיש מנלה התגלית, תאריך התגלית, ושם המחצב שנתגלה.

30. (1) חייב מנלה התגלית להודיע למפקח בהקדם האפשרי את דבר התגלית, אם בעל פה או בכתב: הודעת דבר התגלית תהא ערוכה לפי טופס ה' שבנספח לתוספת זו או בנספח דומה ככל האפשר לנוסחו של אותו טופס: בו בזמן יניש המנלה פרטים

ורונמאות מן המחצבים ומן הסלעים שבקרבת מקום התגלית, ככל אשר ידרוש המפקח : יכול המפקח לדרוש מאת מוסר ההודעה והפרטים והרונמאות לקיים את-אלה בשבועה ויכול הוא לדרוש ממנו כל הוכחה אחרת שימצאנה לנחוצה או לרצויה.

(2) תעודת תגלית תהא ערוכה בטופס ו' שבנספח לתוספת זו.

חלק ג.

כריה.

31. בקשה לזכות כריה או לחוזה חכירה לכריה ע"י בעל תגלית עפ"י הוראות סעיף 40 תוגש תמיד ע"י המגלה עצמו או ע"י בא כחו אם לידי המפקח או לידי כל אדם אחר שיתמנה לעיין בבקשה בזאת, ובאותו ראיון יידרש מאת המבקש להוכיח כרי הנחת דעתו של המפקח או של הפקיד האחר הנזכר לעיל שיש לו אמצעים ויכולת כרי לנצל די הצורך את אוצרות המחצבים שבשטח.

32. בקשה לזכות כריה או לחוזה חכירה לכריה ע"י אדם הפונה בבקשתו שלא לפי הוראות סעיף 40 תוגש בכתב ויש לצרף אליה טופס הצעה שתכלול בה את הפרטים שידרוש המנהל.

33. משנותנים זכות כריה או חוזה חכירה לכריה או חכירת פני הארמה, משלמין את המסים הקבועים.

34. זכות הכריה לא תקיף שטח של יותר מקילומטר מרובע, ואם האזור הוא עמק אלוביאלי לא יהא שטחו עולה על קילומטר אחד לאורך רצועת הזרם ועל מאה מטרים משני צדדיו של מרכז הזרם.

35. חוזה חכירה לכריה לא יקיף יותר מן השטח המקסימלי של אזור שנותנים עליו רשיון חפוש לנבי המחצב שאומרים לכתו, חוץ אם הסכים לכך הנציב העליון ; כתנאי שבשום מקרה אחר לא ישתרע השטח המוחקר על יותר מעשרים הקטארים, אם אומרים לזרות בו מתכות יקרות ; ולא על יותר מחמשים הקטרים, אם אומרים לזרות בו מתכות שאינן יקרות ; ולא על יותר ממאה הקטרים, אם אומרים לזרות בו שמו.

חלק ד.

תיחמו, סימונו, ציונו ומדידתו של השטח של רשיון חיפוש או של שטח שגילו בו תגלית וכל שטח הכלול בזכות כריה או בחוזה חכירה לכריה.

36. (1) בטרם יפנה המבקש בבקשה לרשיון חיפוש לנבי שטח חיפוש עליו להעמיד ככל האפשר במרכזו של השטח שעליו מוסבת הבקשה עמוד שקטרו יהא לא פחות משלשה אינטשים ושיהא מתרומם מעל לקרקע כדי ארבעה רגלים לפחות ושיהא תקוע יפה בקרקע או עליה :

אל אותו עמוד ידביקו לוח מודעות שירשמו עליו את שם המחפש, היום שבו הוקם העמוד, והיקפו של השטח (בקירוב) שעומדים להגיש בקשה בנינו.

(2) אזור שנתגלתה בו תגלית, יתחמוהו ממש כדרך שמתחמים אזור חיפוש, אלא שיכתב בלוח המודעות שם המגלה, מספר רשיון החיפוש של המגלה, תאריך תעודת התגלית, שם המחצב או המחצבים שנתגלו וארכו המשוער של צלעות האזור שביחס אליו הוא אומר לבקש חוזה חכירה לכריה וכיוונון ביחס למצפן: משנשלם דבר זה ייבדק השטח המותחם ע"י פקיד מסניף המכרות שיישלח לשם כך ואם תיחמו את האזור הנכון ונעשה התיחום כהלכה, ירשום אותו פקיד על נבי תעודת התגלית את המלים „התיחום נתאשר” ויחתום עליה ויטביע בה הותמת רשמית: על הפקיד לערוך תרשים מקוצר מן השטח שתיחמוהו כאמור בזה ואותו תרשים מקוצר יוגש לסניף המכרות.

(3) אם דרש המפקח שהאזור הכלול ברשיון או בזכות או בחוזה החכירה יהא נמדר ע"י מודד ממשלתי והסכים לכך מנהל מחלקת המדידות, ישלש המבקש בידי המפקח ערכון כדי כיסוי ההוצאות המשוערות וכדי כיסוי סכומים אחרים שיהא צריך לשלמם בעד מדידה הנעשית עפ"י תקנה זו.

(4) היו ההוצאות הממשיות פחות מסכום הערכון, יוחזר העודף למבקש, ואם סכום הערכון אינו די ישלם המבקש את החסר בטרם ימלאו לו את בקשתו בדבר הרשיון, הזכות או חוזה החכירה.

(5) עם האפשרות הראשונה לאתר שיתברר למפקח כי הושלש הערכון וכי סכומו נכון בערך, ימנה מודד למדוד את השטח: על המודד להודיע למבקש מתי והיכן יפגוש אותו המבקש או בא כחו כדי להראות לו את השטח המסומן.

(6) על המבקש או על בא כחו להשאר ביחד עם פלוגת המודדים בכל שעת המדידה.

(7) יכול המודד לדרוש מאת המבקש לסקל את הנבולות או יכול הוא לסקל בעצמו את הנבולות על חשבון המבקש, הכל לפי הכרעת דעתו.

(8) רחבו של השטח המסוקל יהא לא פחות משמונה רגלים: היה הנבול משותף לשני אנשים יהא רחבו של השטח המסוקל לא פחות משלשה עשר רגלים: יש לסקל את כל הענפים, הצמחים המטפסים והשרשים החוסמים בעד המראה לאורך קו הנבול.

(9) אין לפגוע כתבואה ובעצים אלא אם כן נחוץ הרבר לצרכי מדידה ובתנאי שישלם המבקש פיצויים לבעליהם.

(10) יכול המודד לפי הכרעת דעתו לבלי לעקור ממקומו כל עץ העומד בקו הנבול.

(11) התרשים שערך המודד יראה את הנבולות, את סימני הנבול ואת העמודים ושרטוטי הגובה והקוים הטופוגרפיים שעל הנבולות: התרשים יהא ערוך בקנה מדה של 1/10,000.

37. (1) ואלה ההוצאות שחייבים בתשלומן: —

(א) מס מוקדם (לכיסוי הוצאות הובלתה של פלוגת המודדים לשטח שיימדר) בסכום עשרים וחמשה פונט לכל שטח ושטח:

בתנאי שאם היו שני שטחים או יותר משני שטחים סמוכים מאד זה לזה, יכול מנהל מחלקת המדידות, לפי הכרעת דעתו, להפחית מסכומן של המס המוקדם;

(ב) מס מדידת הנבול לכל קילומטר או חלק הימנו —

מ"מ (א"י).

3.500	בארמת מישור או בארמת מעלות ומורדות
	בארמת מישור או בארמת וכמים שיש בה עצי יער או שיהים
4.000	מועטים
	בארמת טרשים או בארמה משודרת או בארמת הרים או
5.500	בארמת יער

החלטת מנהל מחלקת המדידות בדבר טיב הארמה הנמדדת תהא החלטת נמר;

(ג) הזכות בידי המבקש לקבל העתקת-כר אחת מן התרשים שתצורף אל הרשיון, הזכות או אל חוזה החכירה ושלוש הדפסות שמש על ניר שנבו מצופה בד: אם רוצה המבקש בהעתיקות או בהדפסות נוספות מן התרשים ישלם את המסים דלקמן —

מ"מ (א"י).

5.000	שרטוט מוגמר על ניר שנבו מצופה דונג —
2.000	העתקה על בד
	הדפסת שמש על ניר שנבו מצופה בד —
2.500	בעד העתקה אחת
.500	בעד כל העתקה נוספת

בתנאי שיכול מנהל מחלקת המדידות להוריד ממחירי התרשים כל מקום שיהא נראה לו כי המחירים דלעיל הם מגפרזים ביחס לעבודה שנעשתה;

(ד) תשלום נוסף בסכום שלש מאות טיל בעד כל סימן או עמוד שנקבע ע"י המודר.

(2) בעת המדידה ישימו סימני נבול בזוויות שנוצרו ע"י הנבולות: כמו כן ישימו סימני נבול מסוג שיאשר המודר בנקודות שבהן נהצים הנבולות ע"י דרכים ראשיות, מסלול ברול, קוי טלגרף או אמות מים: במרחק של שני מטר מכל סימן נבול בפנים האזור יוקם עמוד ארעי:

בתנאי שאם מאיזן סבה שהיא אי אפשר למלא אחרי הוראות אלו לכל תומרותיהו יכול המודר להרשות לשים סימנים ועמודים בנקודות אחרות שבהן יהא לפי דעתו נוח ביותר להגדיר את נבולות האזור.

(3) חייב המבקש לספק את כל סימני הנבול והעמודים או חמריהם: אם לא יספקם או אם יאחר בהספקתם בזמן ובמקום שהוחלט עליהם יטילו עליו את כל הוצאות שהוציאה הממשלה בשל אי הספקתם או בשל האיחור בהספקתם, ואותן הוצאות יעריכן מנהל מחלקת המדידות: יכול מנהל מחלקת המדידות, אם ימצא לנכון, לספק את הסימנים, העמודים והחמרים ולהטיל על המבקש את הוצאות על כך.

(4) כל סימני הקבע של הנבולות יכוסו בגלי עפר או באבנים עד לגובה של 50 סנטימטר לפחות: לאורך קו הנבול וכדי מרחק של המשה ממרים מכל עבריו של סימן נבול יערכו שורת אבנים או יחפרו חפירה בעומק של לא פחות מ-30 סנטימטרים.

(5) כל סימני הנבול והעמודים בזוויות יוקמו ע"י המבקש בטרם יעזוב המורד את הקרקע: כל סימני הנבול והעמודים האחרים יוקמו תוך שני חרשים מתאריך נתינתו של הרשיון, הוכות או הוזה החכירה.

(6) השטח כפי שסומן בסימני נבול ובעמודים לפי הוראותיו של המורד יהא מתאים ככל האפשר אל השטח שסומן לפני שהונשה הבקשה לרשיון, לזכות או לחוזה חכירה, ואם יהא צורך בכך יוון המורד את העמוד שהוקם לפני הנשת הבקשה: הוראת המורד ברבר מקומם של הסימנים והעמודים תהא הוראת נמר: שטח הקרקע הכלול ברשיון חיפוש או בזכות כריה או בחוזה חכירה יקובל כפי שנקבע ע"י המדידה, והתרשים שערך המורד יקובל בתרשים הנכון.

(7) אם מצא המורד שהשטח שהונשה עליו בקשה גדול מן השטח שהותר בפקודה, תהא לו למורד סמכות הכרעה נמורה, בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (8), לשנות את מקום העמודים כדי לצמצם את השטח בנבולות הסותרים.

(8) חייב המורד להודיע למפקח באמצעות מנהל מחלקת המדידות אם השטח שהונשה עליו בקשה אי אפשר לזהותו על המקום בעזרת התרשים המקוצר ובעזרת הסימנים והעמודים שהוקמו, או אם עולה השטח שסומן כדי עשרים אחוזים למאה על המקסימום שהותר בפקודה, ואם כן הרבר יכול המפקח לדרות את הבקשה.

(9) אם נדחתה הבקשה יחרימו את דמי המדידה שהושלשו, כלם או מקצתם, ככל אשר ימצא המנהל לנכון.

(10) כל איחור שנגרם לפלוגת המורדים בשל רשלנות או בשל אי מלוי הוראות חלק זה או במשך הזמן שהמבקש יהא מנקה את קוי הנבול, יטילו עליו בערו תשלום כשיעור שלא יעלה על עשרה פונטים בעד כל יום של אחר שנגרם לפלוגת המורדים.

(11) אם נדחתה הבקשה ואם הוציאה הממשלה הוצאות בקשר עם מדידת האזור שהונשה עליו בקשה, הרי כסף הערבוו שהשליש המבקש עפ"י תקנה 86 (3) יוחרם לזכותה של הממשלה, כלו או מקצתו, ככל אשר ימצא לנכון מנהל מחלקת המדידות.

חלק ה.

זכויות מים.

38. בקשה לַמְתו זכות מים בהתאם לַסעיף 76 תוגש בכתב לַמפקח ויפורטו בה הפרטים דלַקמו —

- (א) שמו של המבקש וכתבתו בפלשתינה (א"י);
- (ב) אם מבקש המבקש בשמו הוא או בשם אחרים: אם בשמו הוא, ימסור פרטים מספיקים שיהא אפשר לַזהות על פיהם את רשיון החיפוש שלו או את זכות הכריה שלו או את חוזה החכירה שלו: אם בשם אחרים, ימסור את שמות האנשים שבשמם הוא מניש את הבקשה ביחד עם פרטים מספיקים שיהא אפשר לַזהות על פיהם את רשיון החיפוש של אותם האנשים או את זכות הכריה שלהם או את חוזה החכירה שלהם;
- (ג) טיב הזכות המבוקשת, היינו איזו זכות מן הזכויות המפורשות בסעיף 83 הוא מבקש;
- (ד) התכלית שלשמה הוא מבקש את הזכות;
- (ה) היקף הזכות המבוקשת;
- (ו) הנהר, הנחל, האגם, אמת המים, הערוץ, הכור או הבאר, שיהיו נפגעים והיכן וכיצד יהיו נפגעים, ואם הוא מבקש את הזכויות המפורשות בפסקאות (ג) או (ד) של אותו סעיף, יפרט את טיב העבודה שהוא אומר לַעשות ואת מקומה וכוונה של העבודה;
- (ז) אם ידועות לַמבקש זכויות פרטיות שבקשתו עלולה לַפגוע בהן, ואם כן — ימסור את שמו וכתבתו של בעל הזכויות ההן ואם קבל את הסכמתו של אותו בעל זכויות: על המבקש להעיד על כל הפרטים הללו כי לפי מיטב ידיעתו ואמונתו הם נכונים ועליו לַחתום עליהם.

39. התנגדות לַמְתו זכות מים תוגש בכתב לַמפקח ותחתם ע"י המתנגד ויפורש בה טיבה של טובת ההנאה הנפגעת של המתנגד ונימוקי התנגדותו: על המבקש לַפרש את הכתבת שלפיה ישלחו לו את כל ההודעות הנוגעות לַהתנגדות.

40. ההודעה הדרושה לַתת טעם מדוע יבטלו זכות מים תהא ערוכה בטופס י"ב שבנספח לַתוספת זו.

חלק ו.

שונות.

41. תעודת הרישום הניתנת עפ"י סעיף 86 תהא ערוכה בטופס י"ג שבנספח לַתוספת זו.

42. רשיון יהא ערוך בטופס י"ד שבנספח לַתוספת זו.

48. מקום שנדרש אדם בתוקף הפקודה או בתוקף תקנות אלה לחתום את שמו ואין אותו אדם יודע לכתוב או לחתום את שמו הוא, יקריאו בפניו את המסמכים שנדרשת חתימתו עליהם למען יבין את הכתוב בהם ואם יסכים למה שאמור במסמך או בדו"ח יטביע בהם את סימן אנודלו: הכותב והמקריא את הדו"ח יחתום אף הוא את שמו ויכתוב בצד סימן האנודל את שמו של בעל הדו"ח והערה שהוקרא הדו"ח בפני ההותם עליו וכי נראה הדבר כי החותם הבין את תכנו של הדו"ח.

הנספח לתוספת הראשונה.

טופס א.

תעודת היתר לחיפוש

(תקנה 5).

פקודת המכרות.

אינה ניתנת להעברה. תעודת היתר לחיפוש, מס'

תעודת היתר לחיפוש ניתנת בזה 5

(השם במילואו)

(הכתובת במילואוה)

על מנת לחפש במשך שנים עשר חדש מן התאריך דלמטה עפ"י הוראות הפקודה דלעיל או עפ"י הוראות כל חיקון לפקודה דלעיל ובהתחשב עם אותן הוראות.

10. בהרש ניתנה היום

חותמת המשרד.

המס:

(חתום)

מפקח על המכרות.

תעודת היתר לחיפוש.

(מעל"ד)

(חתימת בעל התעודה).

בעל התעודה מחויב בה כשליחו של	}	(למחוק מליס אלה אס אין לזכך צהן)
השטח שניתנה בערו התעודה. (חתום).		(למחוק מליס אלה אס החעודה חלה על כל פלשתינה (א"י))

מפקח על המכרות.

טופס ב.

תעודת היתר לחקירה.

(תקנה 14).

פקודת המכרות.

תעודת היתר לחקירה מס'

בזה ניתנת תעודת היתר לחקירה §

(השם במילואו)

(הכתבת במילואה)

ניתנה היום

בחדש

19.

חותמת המשרד.

המס:

(חתום)

מפקח על המכרות.

תעודת היתר לחקירה

(מעל"ד).

תאור השטח שאומרים לחקרו.

(חתימת בעל התעודה)

(חתום)

מפקח על המכרות

טופס ג.

רשיון חיפוש.

(תקנה 23 (1)).

פקודת המכרות.

רשיון חיפוש מס'.

בזה ניתן רשיון חיפוש יחיד ומיוחד §

(השם במילואו)

(הכתבת במילואה)

(שיש לו תעודת היתר לחיפוש מס')

(שהוא השולח שבשמו ניתנה תעודת היתר לחיפוש מס' §

בתורת שליח

לחפש במשך (פרש את הזמן)

כשטח המתואר מעבר לרף הרשיון

למחקר אחר המלוים שאין
לזכך נסן

את המחצבים הנזכרים מעל"ד רשיון עפ"י הוראות הפקודה הנזכרת לעיל או עפ"י הוראות כל תיקון לאותה פקודה ובהתחשב עם אותן הוראות.

ניתן היום בהרש בהרש
הותמת המשרד.
המס :

(חתום)

מפקח על המכרות.

רשיון חיפוש.

(מעל"ד).

(חתומת בעל הרשיון).

(כחובת בעל הרשיון).

השטח שניתן בעדו הרשיון.

המחצב או המחצבים שניתן לשמם

הרשיון.

הסכמתו של

נתקבלה.

למחוק את המלס שאין
לורך בהן

מ

פ"פ (א"י).

(חתום)

מפקח על המכרות.

(ערובה בסך

טופס ד.

רשיון לחיפוש שמן.

(תקנה 23 (2)).

פקודת המכרות.

רשיון לחיפוש שמן מס'

בוזה ניתן רשיון לחיפוש שמן

(השם במילואו)

(הכתבת במילואה)

שיש לו זכות יחיד עפ"י הוראות הפקודה הנזכרת לעיל או עפ"י הוראות כל תיקון לאותה פקודה ובהתחשב עם אותן הוראות ובתוקף תעודת היתר לחקירה מס'

מן התאריך דלמטה בשטח דלקמו, היינו

לחפש שמו במשך

.19

בהרש

ניתן היום

(חתום)

מפקח על המכרות.

הותמת המשרד.

המס :

25/92

טופס ה.

הודעה על תגלית.

(תקנה 30 (1)).

פקודת המכרות.

אני

מ

שיש לי

תעודת היתר להיפוש מס'

רשיון היפוש מס'

נשבע ומוסר דברים אלה : —

1. שביום
בחדש
19

מצאתי

וכי לפי מיטב ידיעתי ואמונתי הנני המגלה הראשון של דבר זה.
2. שהדוגמאות הנשלחות בזה והמסומנות בשמי לוקחו מגוש של מכמן-מחצב במצבו הטבעי במקום הנזכר לעיל ונחצבו על ידי מתוך אותו גוש של מכמן המחצב.

3. שהפרטים דלקמן הם פרטים כנים ונכונים כדבר העבודה שעשיתי במקום וכדבר המצב המחצבי שנתגלה ע"י כר.

(חתום)

נשבע בפני ב

היום
בחדש
19

(חתום)

(אדם המוסמך לגבות ערות בשבועה).

טופס ו.

תעודת תגלית.

(תקנה 30 (2)).

פקודת המכרות.

הואיל והודעה על דבר תגלית של

ב

נמסרה על ידי

ביום
בחדש
19, והואיל ונעשו
קיימים בכמויות כראיות,
חקירות בטיב התגלית ונתגלה כי
הילכך ניתנת בזה למגלה ששמו פורש לעיל תעודת תגלית של

אין בתעודה זו משום הוכחה שמחצבים אלה אמנם קיימים בכמויות כדאיות במקום הנזכר לעיל.

(חתום)

מפקה על המכרות.

טופס ז.

זכות כרייה.

פקודת המכרות.

זכות כרייה מס'

זכות כרייה ניתנת בזה ל

מ

על פי הוראות הפקודה הנזכרת לעיל או עפ"י הוראות כל תיקון לפקודה דלעיל ובהתחשב עם אותו הוראות, לגבי הפרקעות דלקמן, היינו, וביחס למחצב (למחצבים) דלקמן, היינו, למשך שנה אחת מן התאריך דלמטה ולמשך תקופה נוספת שמותר לחדשה לזכות כרייה זו, בתנאי שישלמו למפקה את דמי השכירות השנתיים בסך פ"פ (א"י) שנקצבו בזה ובתנאי שיומלאו כהלכה אתרי הוראות הפקודה הנזכרת לעיל או אחרי הוראות כל תיקון לאותה פקודה.

היום בחדש 10.

(חתום)

הנציב העליון.

זכות כרייה.

הורשה היום בחדש 10.

(חתום)

הנציב העליון.

טופס ח.

חוזה חכירה לכרייה

(שאינו חוזה חכירה לכריית שמן)

חוזה שנעשה ביום בחדש 10, בין הוד מעלתו הנציב העליון לפלשתינה (א"י) (אשר יקרא לקמן „המחכיר” — מונח הכולל את יורשיו במשרה) מצד אחד ובין (אשר יקרא לקמן „החוכר”, מונח הכולל את יורשי זכותו ואת אלה שמותר לו להעביר להם את זכותו) מצד שני.

ועל פיו הוסכם לאמור: —

1. תמורת התנאים, ההוראות, דמי החכירה ודמי הזכות הנכללים לקמן נתן המחכיר לחוכר את המכרות והמחצבים הנוכרים בתוספת. א' של חוזה זה המצויים בקרקע הנוכרת בתוספת ב' והמשורטטת בתכנית המצורפת בזה בצבע להחזיק בפני הארמה המתוארת בתוספת ג' של חוזה זה, וצבועים בצבע בתכנית הנ"ל לצורך אותו פעולות הנעשות על פני הארמה שיהא צורך בהן לשם ביצוע פעולות כריה בקרקע ומתחת לקרקע המפורטת בתוספת ב' יחד עם כל הזכויות וההנחות הניתנות לבעל חוזה הכירה לכריה עפ"י הוראות פקודת המכרות או עפ"י כל תקון לאותה פקודה או עפ"י כל תקנה שיתקינו על פיה.

שנים מתאריך חוזה זה.

2. מועד החכירה הוא

3. על החוכר לשלם למחכיר את דמי החכירה ודמי הזכות שייקבעו בפקודת המכרות או בכל תקון הימנה במועד ובאופן הקבועים בה או בתקנות שיתקינו על פיה, ולקיים את ההתחייבויות דלקמן: —

(א) על החוכר לשלם, בזמן פרעונם או לפני זמן פרעונם, את כל המסים ודמי הזכות מאיזה מין שהוא שצריך לשלם באותה שעה בעד האזור המפורט בתוספת ג' ובעד כל בנין שהוקם עליו.

(ב) על החוכר למלא אחרי כל התנאים וההתחייבויות המוטלים על בעל חוזה הכירה לכריה עפ"י הוראות פקודת המכרות או עפ"י כל תקון לאותה פקודה או עפ"י כל תקנה שיתקינו על פיה.

(ג) על החוכר להתחיל בתוך שנים עשר חודש מתאריך חוזה זה בפעולות כריה בקרקע הנחכרת בזה באותו האופן ובאותו שעור שיהא בהם כרי להניח את דעתו של המפקח על המכרות ומכאן ואילך עליו להוציא לפועל בתוך זמן תקפו של החוזה את עבודת הכריה כדי הנחת דעתו של המפקח.

(ד) אסור לחוכר להעביר או להחכיר בחכירת משנה את המקום, הזכויות, התרויות, הכח וההנחות הנתנים בזה, או להעביר לרשותו של כל אדם אחר או אנשים אחרים, קרקע שהחזיקה לשם איוה צורך מצרכי הכירה זו מבלי שקבל לכך מראש את הסכמתו של המחכיר בכתב, והסכמה זו לא יעכבות שלא לצורך אם מקבל ההעברה או שוכר המשנה הוא אדם נכבד ובר אחריות:

בתנאי שהמחכיר יוכל לדרוש כתנאי לטחן ההסכמה מאת מקבל ההעברה או מאת חוכר המשנה, לתתם על חשבונו הוא שטר התחייבות שימלא ויקיים את התנאים וההתחייבות המוטלים על החוכר בחכירה זו או בכתב אחר, כפי שהמחכיר ימצא לנכון לדרוש, למען שעבד איש כזה למלוי התנאים וההתחייבויות באותו אופן ובאותם התנאים שהיו חלים עליו אילו היה הוא עצמו צד לחוזה חכירה זה במקומו של החוכר או באופן וכתנאים כיוצא באלה, ככל האפשר לפי המסכות שנדבר.

וכמו"כ באו בזה החוכר והמחכיר לידי הסכם, שאם לא ישולמו דמי החכירה ושכר השמוש הקצובים בזה, או הלך מהם, במשך שלושה חדשים לאחר זמן פרעונו של כל תשלום ותשלום, הרי כל אימת שיקרה כזאת, יוכל המחכיר להכנס לתוך תחומי המקום אשר יהא באותה שעה ברשותו או בחוקתו של החוכר לצורך החכירה ולעקל את כל המחצבים, כל החי וכל הדומם, וכל הדברים שימצאו במקום ויכול הוא לקחתם, להובילם, לנהגם, להחריפם, לעכבם

ולשמרם עד אשר ישולמו דמי החכירה או דמי הזכות שהניע זמן פרעונם יחד עם כל אותו ההוצאות שנגרמו מחמת אי-תשלום אם לא שולמו דמי החכירה ודמי הזכות לאחר שלושה חרשים מן היום שבו צריך היה לשלםם כאמור, בין שתבעום במשפט ובין שלא תבעום במשפט, או אם יפר החוכר אחד התנאים וההתחייבויות הנכללים בחוזה חכירה זה, יוכל המחכיר לחזור ולהכנס בכל עת שהיא לקרקע המוחכרת הנ"ל, או לחלק הימנה, ולרכשה ולהחזיקה שוב ולהינות הימנה, ואפילו לא השתמש קודם לכן בזכות זו המגיעה לו, מחמת שהחוכר כבר פיגר קודם לכן בתשלום כיוצא בזה.

{ נחתם בחותמתו ובהתימתו של המחכיר
במעמדו של

19 יום לח'

{ נחתם בחותמתו ובהתימתו של המחכיר
במעמדו של

19 יום לח'

תוספת א'

תוספת ב'

תוספת ג'

טופס ט.

חוזה חכירה לברית שמן.

חוזה זה נחתם היום
בין הוד מעלתו הנציב העליון לפלשתינה (א"י) (אשר יקרא לקמן „המחכיר” — מונח הכולל את יורשיו במשרה) מצד אחד ובין
מונח הכולל את יורשיו וזותו ואת אלה שמותיהן לו להעביר להם את זכותו) מצד שני.
ועל פיו הוסכם לאמור:

1. תמורת התנאים, ההוראות, דמי החכירה ודמי הזכות הנכללים לקמן, נותן המחכיר לחוכר את השמן הנמצא בקרקעות הנזכרות בתוספת א' ומתחתן והמסומנות בתכנית הרצופה בזה שצבעה יחד עם הזכות להחזיק חלק או חלקים מפני הקרקע המתוארת בתוספת א' ומתחת לה יחד עם כל הזכויות וההנחות הנתונות לבעל חוזה חכירה לברית שמן עפ"י הוראות פקודת המכרות או עפ"י כל תקון לאותה פקודה או עפ"י הוראות כל תקנות שיתקינו על פיה.

2. מועד החכירה הוא שנים מתאריך חוזה זה.
3. על החוכר לשלם למחכיר את דמי החכירה והתשלומים שנקבעו בפקודת המכרות או בכל תקון הימנה במועד ובאופן הקבועים בה או בתקנות שיתקינו על פיה ועליו למלא את ההתחייבויות דלקמן:

(א) על החוכר לשלם בזמן פרעונם או לפני זמן פרעונם, את כל המסים והתשלומים מאיזה מין שהוא שצריך לשלםם באותה שעה בעד השטח המפורט בתוספת ב' ובעד כל בנין שהוקם עליו.

25/38

(ב) על החוכר למלא אחרי התנאים וההתחייבויות המוטלים על בעל חוזה חכירה לכרייה עפ"י הוראות פקודת המכרות או עפ"י כל תקון לאותה פקודה או עפ"י כל תקנה שיתקינו על פיה.

(ג) על החוכר להתחיל בתוך שנים עשר חודש מתאריך חוזה זה בפעולות כרייה בקרקע הנחכרת בזה באותו האופן ובאותו שעור שיהא בהם כדי להניח את דעתו של המפקח על המכרות, ומכאן ואילך עליו להוציא לפועל בתוך זמן תקפו של החוזה את עבודות הכרייה כדי הנחת דעתו של המפקח.

(ד) אסור לחוכר להעביר או להחכיר בחכירת משנה את המקום, הזכויות, הכוח וההנחות הניתנים בזה, או להעביר לרשותו של כל אדם אחר או אנשים אחרים קרקע שהחזיקה לכל צורך מצרכי חכירה זו מבלי שיקבל לכך מראש את הסכמתו של המחכיר בכתב, והסכמה זו לא יעכבה שלא לצורך אם מקבל ההעברה או חוכר המשנה הוא אדם נכבד ובר אחריות:

בתנאי שהחוכר יוכל לדרוש, כתנאי למחן הסכמה כזאת, מאת מקבל ההעברה או מאת חוכר המשנה לחתום על השבועה הוא שטר התחייבות שימלא ויקיים את התנאים וההתחייבויות המוטלים על החוכר בחכירה זו או בכתב אחר, כפי שהמחכיר ימצא לנכון לדרוש, למען שעבר איש כזה או חוכר משנה כזה למלוי התנאים וההתחייבויות באותו אופן ובאותם התנאים שהיו חלים עליו אילו היה הוא עצמו צד לחוזה חכירה זה בטקומו של החוכר באופן ובתנאים כיוצא באלה ככל האפשר לפי המסכות שבנדב.

וכמו"כ באו בזה החוכר והמחכיר לידי הסכם שאם לא יושלמו דמי החכירה ודמי הזכות הנכללים בזה, או חלק מהם, במשך שלשה חדשים אחרי זמן פרעונו של כל תשלום ותשלום, הרי כל אימת שיקרה כזאת יוכל המחכיר להכנס לתוך תחומי המקום אשר יהא באותה שעה ברשותו או בחזקתו של התנ"ך לצורך החכירה ולעקל את כל המחצבים, המכונות, האינזטר החי והדומם וכל הדברים שימצאו בקרקע במקום ויכול הוא לקחתם, להובילם, לנהגם, לעכבם ולשמרם עד אשר יושלמו התשלומים ודמי החכירה שהגיע זמן פרעונם יחד עם כל אותן הוצאות שנגרמו מחמת אי-תשלום אם לא יושלמו דמי החכירה או דמי הזכות אחרי שלשה חדשים מן היום שבו צריך היה לשלמם כאמור, בין שתבעום במשפט ובין שלא תבעום במשפט, או אם החוכר יפר את אחד התנאים וההתחייבויות הנכללים בחוזה חכירה זה יוכל המחכיר לחזור ולהכנס בכל עת שהיא לקרקע המוכרת הנ"ל, או לחלק הימנה, ולרכשה ולהחזיקה שוב ולהינות הימנה, ואפילו לא השתמש קודם לכן בזכות זו המגיעה לו מחמת שהחוכר כבר פיגר קודם לכן בתשלום כיוצא בזה.

}	נחתם בחותמתו ובחתימתו של המחכיר	19	לח'	}	נחתם בחותמתו ובחתימתו של המחכיר
	במעמדו של				במעמדו של
		19	לח'		יום

תוספת א

תוספת ב

טופס י.

חכירת פני האדמה.

חווה זה נחתם היום
 מעלתו הנציב העליון לפלשתינה (א"י) כא כחה של ממשלת פלשתינה (א"י) (אשר יקרא בשם
 „המחכיר“, מונח הכולל גם את יורשיו במשרה) מצד אחד, ובין
 יקרא כזה „החוכר“, מונח הכולל את יורשי זכותו ואת אלה שמותר לו להעביר להם את זכותו)
 מצד שני
 מילואים לחווה חכירה (הנקרא לקמן חווה החכירה העיקרי) מיום
 לחורש 19 שנחתם בין אותם הצדדים כצדדים לחווה זה.
 הואיל ובתוקף העובדא שהחוכר נהנה החוכר העיקרי עפ"י חווה החכירה העיקרי ועפ"י
 הוראות פקודת המכרות רשאי החוכר לדרוש שטח שבו יצבור או יעבר מחצבים שכרה אותם
 עפ"י חווה החכירה העיקרי.
 והואיל והחוכר השתמש באותן הזכויות לנבי הקטארים.

הוסכם בזה, איפוא, לאמור: —

תמורת דמי החכירה הקצובים בזה ותמורת מלוי החובות המוטלות על החוכר בתורת
 הוכר מכרות עפ"י פקודת המכרות או עפ"י כל תקון לאותה פקודה והחובות המוטלות עליו בחווה
 החכירה העיקרי נותן כזה הפחכיר לחוכר את פני האדמה המתוארים בתוספת חווה זה
 והמשורטטים בתכנית הרצופה בזה בצבע

ביחד עם רשות ורשיון להקים בנינים ומכונות בשביל עבוד המחצבים שיכרם באותו
 שטח עפ"י החכירה העיקרית.

וביחד עם רשות ורשיון לצבור בשטח זה את המחצבים שיכרם עפ"י חווה החכירה הנ"ל
 או חלק ממנו וכל שברים או שיררים אחרים שנתקבלו תוך כדי פעולות של כרייה או של מצוי
 מתכות בקשר עם כך או תוך כרי עיבוד המחצבים שהוא כרם עפ"י החכירה העיקרית.

2. מועד החכירה הניתנת בזה יהא המועד הנותר ממועד החכירה העיקרית יחד
 עם זכות החרוש לכל תקופה נוספת שאפשר לחדש לה את החכירה העיקרית.

3. על החוכר לשלם במשך המועד הנ"ל דמי חכירה שנתיים בסך
 מ"פ (א"י). דמי חכירה אלה ישולמו באותו הזמן ובאותו האופן שמשלמים בשביל חכירת
 פני האדמה שנקבעו בחוזה החכירה העיקרי, וכל התנאים וההתחייבויות שבחווה החכירה
 העיקרי יחולו בשנויים המתאימים לכך על דמי החכירה הללו.

ולראיה תתמו הצדדים וטבעו את חותמם על כך ביום הנזכר לעיל.

נחתם בחותמתו ובהתימת ידו של המחכיר
 במעמדו של

נחתם בחותמתו ובהתימת ידו של החוכר
 במעמדו של

תוספת.

(תאור השטח שהחכירה חלה עליו)

טופס יא.

מתן זכות מים

פקודת המכרות.

זכות מים מס'

	הואיל ומר	למחוק את המלים
	מ	שאין לזכך בהן
	הגיש בקשה לזכות מים בשם	הוסף, בשמו הוא" או
	מ	„שם האדם הכ"ל"
	והואיל והוחלט ע"י	הכול לפי הטעין
	לתת את הזכויות דלקמן,	
	להוי ידוע לכל אדם כי הזכויות דלקמן ניתנו לאדם הנזכר לעיל: —	
19	בח' ולהוי ידוע שהזכויות הנ"ל תסתיימנה ביום	
	חוצ אם יחדשון.	
	ניתן היום	
19	בחדש	
	(חתום)	
	מפקח על המכרות	

טופס יב.

מודעה עפ"י סעיף 82. (1)

(תקנה 40)

פקודת המכרות

זכות מים מס'

	להוי ידוע לך שעליך להתיצב לפני	
	ב	כרט את הסצה, למשל,
	ביום	אם השתמשו בה צמדה
19	בח' לא תבוטל זכות המים שניתנה לך והמסומנת במספר	לא מספקת או שלא
	מחמת ש	כשורה, אשר למצה
	ולהוי ידועה לך שאם לא תתיצב ולא תראה טעם, תבוטל זכות המים הנ"ל מן התאריך דלעיל.	האחרונה מסור פרטים
19	בחדש	על השימוש שלא כשורה
	(חתום)	
	מפקח על המכרות	
	ג	
	מ	
	בעל זכות מים מס'	

טופס יג.
תעודת רשום.
(תקנה 41)
פקודת המכרות.

פלט את טונת ההנאה
ולא טיבה

הנני מעיד בזה שרשמתי את

כ

ט

בפנקס ובעמוד דלקמן —

מס' הפנקס

מס' העמוד

10.

בה'

המס'

(חתום)

הפקיד הרושם בסניף המכרות

חותמת המשרד.

המס'

טופס יד.
רשיון סוחר.
(תקנה 42)
פקודת המכרות.

רשיון סוחר מס'

(השם במלואו)

אינו ניתן להעברה

בזה ניתן רשיון סוחר ל

(הכנת במלואה)

לרכוש, לקנות, למכור ולקבל מחצבים יקרים עפ"י הוראות הפקודה דלעיל או עפ"י כל תקון

לאותה פקודה לתקופה של

10

בחדש

ניתן היום

(חתום)

המנהל

חותמת המשרד.

המס':

טופס טו.
בקשה לשטח קדיחה.
(תקנה 24)
פקודת המכרות.

לכבוד מפקח המכרות.

הריני מבקש בזה רשות לקדוח באר באזור הנכלל בחוזה ההכירה לכרית שמו

מספר

מס' הרשיון לחפוש שמו הוא

בור הקדיחה יהא מסומן במס'

הריני מצרף תרשים מן המקום בקנה מדה של 1 : 500 ובו פרטים.

שטח הקדיחה שאשתמש בה היא

(חתום)

בחרתי את המקום הזה מטעמים אלה: —

התוספת השניה

סעיף 104 (1)

25/38

חלק א.

פירוט

1. בתוספת זו ובתקנות שיבואו לתקנה או להוסיף עליה יהיו למלים הבאות הפירושים דלקמו —
 - „סוכן“ פירושו כל שנתמנה וכל המשמש כבא כחו של בעל המכרה לגבי כל מכרה או לגבי חלק של מכרה;
 - „משניח“ פירושו משניח על מכרות או מי שמשמש בתפקיד זה באותה שעה בסמכות חוקית;
 - „מנהל“ פירושו האדם האחראי כלפי בעל המכרה לניצול המכרה;
 - „בעל מכרה“ פירושו החוכר הראשון של מכרה או בעל זכות כרייה;
 - „יורה מסרוב“ פירושו פועל העוסק בפעולות פיצוץ, המכין אבקות לפיצוץ, הטוען חורים כאבקת פיצוץ והיורה. יריות;
 - „מכרה קטן“ פירושו מכרה שעובדים בו פחות משלשים אנשים מתחת לקרקע;
 - „סנו מנהל“ מי שיש לו תעורת היתר מטעם המפקח לשמש כסנו מנהל.

הגנה פני האדמה

2. מקום שגרמו פעולות כרייה לירי שקעים או שקעוריות בפני האדמה או כשירוע ששקעים או שקעוריות כאלה עלולים להתהוות במקום מסויים, יגדרו יפה את המקום ההוא ויעמידו שם לוחות מודעות בולטים להזהיר אנשים מפניהם.
3. כל אימת שיהא סבור המשניח שלזכות עניני הצבור מחייבת למנוע בעד יצירת שקעים בחלק מפני האדמה ויש חשש שיתהוו שקעים כאלה כתוצאה מהמשכת פעולות כרייה באיזה חלק מחלקי מכרה, יכול הוא לאסור בהודעה בכתב את המשכת הכרייה באותו חלק של המכרה, אם לחלוטין או על תנאי שיתקינו שם אמצעי בטחון ע"י שיקבעו שם עצים או יניחו שם עמודים או בכל דרך אחרת שיקבע המשניח: אפשר לערער על הודעה זו לפני המפקח אך כחה של ההודעה יהא יפה כל זמן שלא בוטלה.
4. אם הסתלקו מאיזו מחפורת או אם הפסיקו את העבודה בה, הרי בכל עת שתחול אותה הסתלקות, או הפסקה יש לגדור את המחפורת בעד אנשים ובהסות על ידי שיקיפוה בקיר חוק שנבנה יהא לפחות שלשה רגל וששה אינצטים ועביו לפחות שני רגל.
5. מוצקים או נוזלים המכילים בהם חמרים מהלירים או ארסיים, צריך לשמרם באפן שימנע אנשים מהתקרב אליהם בלי משים וצריך להעמיד לוחות מודעות במקומות בולטים להזהיר אנשים מהשתמש באותם מוצקים או נוזלים.
6. שפיכת מים המכילים חמרים מהלירים או ארסיים או מזיקים תהא אסורה אלא אם כן ניטלה מהם סכנתם לחי ולצומח.

חלק ב.

מכרות.

הפיקוח על מכרות מגולים ונדיקתם

7. חובה לקיים את התקנות דלקמן בכל מכרה מגולה: —
- (1) העבודה ברפנותיו של המכרה המגולה, בראשו וליר ערמות הפסולת שעל פי המכרה תתנהל באופן שימנע בעד נפילות מסוכנות.
- (2) פי המכרה המגולה, אם יש בו סכנה לפועלים ולאנשים אחרים, יהא נדור יפה.
- (3) ערמות הפסולת שעל פי המכרה וכל קרקע תחוחה וחומר תחוח יורחקו אהורנית מפני המכרה המגולה עד כדי למנוע סכנה לעובדים.
- (4) מקום שהמכרה הפתוח עשוי מדרגות או טירסות, תהיינה המדרגות או הטירסות רחבות למדי בהשוואה לנכהו, לשם הבטחון.
- (5) בין מקומות ההובלה ובין קצות הטירסות יהא ריוח שימנע בעד נפילת דברים או בני אדם ממקומות ההובלה או מן הטירסות אל הטירסות או המקומות שפלמטה: בתנאי שאם אי אפשר לשים ריוח כזה, צריך לנדור יפה את הקצה שעליו עלול אדם או חפץ ליפול.
- (6) אם עלולה להתעורר סכנה לצבור מן הפיצוץ, חובה לנקוט באמצעי אזהרה ראויים.
- (7) חובה להתקין מספר מספיק של מקומות מחסה לעובדים חוץ אם כל העובדים עוזבים את מקום העבודה בשעת הפיצוץ.
- (8) חובה להתקין אמצעינישה בטוחים שרכם יוכלו פועלים להגיע אל מקומות עבודתם בטוח.
- (9) חייב כל פועל, בטרם יתחיל בעבודה ותוך כדי עבודתו וביחוד לאחר פיצוץ, לברוק את מקום עבודתו ולפנות משם כל סלע מפורק וכל אבן רפה וכל עפר תחוח העלולים לשמש מקור סכנה.
- (10) לא יורוק פועל למטה כל סלע וכל אבן וכל עפר וכל חומר אחר העלול לסכן חיי אנשים אחרים אלא אם כן הזהירם על כך וראה שהללו הסתלקו למקום בטוח.
- (11) כל פועל המרגיש בדבר שנראה לו כבלתי בטוח או כעלול להמיט סכנה חייב להודיע על כך מיד לבעל המכרה או לסוכן או למנהל או לממונה על המקום.
- (12) העתקה מן התקנות הנוהגות באותה שעה בכל מכרה פתוח תהא מורבקת במקום בולט במכרה הפתוח ובאופן שכל העובדים במכרה יוכלו לקרוא אותו על נקלה.

פיקוח והשגחה על מקומות עבודה חמתיים

8. כל מכרה ומכרה יהא נתון לרשותו של מנהל אחד והוא יהא אחראי להשגחתו ולהנהלתו של המכרה ובעליו של מכרה או סוכנו ימנו את עצמם או אדם אחר להיות מנהל המכרה.

9. (1) לא ימנו אדם לשמש כמנהל אלא אם כן יש בידו תעורת היתר מטעם המפקח שתנתן לו לאחר שחקר היטב ונתברר שהוא כשר וראוי לשמש מנהל לאותו מכרה.

(2) (i) אם הוגשה בזמן מן הזמנים קובלנא למפקח או לרשות אחרת שאדם שיש לו תעורת כושר אינו כשר ואינו ראוי להוסיף ולהחזיק ברשותו תעורת כושר, אם מחמת הסרוג-מומחיות או מחמת שגילה רשלנות המורה או התנהגות רעה כשמשמש בתור מנהל או סגן מנהל של מכרה או כשמשמש באפן זמני בתפקידיו של מנהל או של סגן מנהל, או מחמת שהוא נתחייב בריו על עברה עפ"י הפקודה או עפ"י כל חוק שבוטל או הוחלף ע"י הפקודה והיתה כרוכה בעברה סכנה לחיי אדם או לאבר מאבריו, יכול המפקח להציע לנציב העליון לערוך חקירה בענין הנהגתו של אותו אדם.

(ii) בית הדין החוקר ימונה ע"י הנציב העליון.

(iii) החקירה תהא פומבית.

(vi) יכול בית המשפט לדרוש מאת האדם שחוקרים בהנהגתו, להחזיר את תעורת הכושר שלו: אותה תעודה תשאר למשמרת אצל בית המשפט עד שיוציא את מסקנותיו בחקירה ולאחר כן יחזיר את התעודה לבעליה או יבטלנה או יפסיקנה לזמן מה, הכל לפי המסק דיו שיצא בענין זה.

(8) יכול הנציב העליון בכל עת שהיא, אם יוכיחו לו שמו הצדק לעשות זאת, לחדש כל תעורת כושר שבוטלה או הופסקה או להתזירה לבעליה באותם התנאים שימצא לנכון.

10. המנהל או סגן המנהל או שניהם יחד חייבים לבקר יום יום את המכרה.

11. כל שיש בידו זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה ואינו נר בעצמו בפלשתינה (א"י) או אם בעלי הזכות או החוזה הם חברה שמשדרה הראשי איננו בפלשתינה (א"י), חייבים למנות ולהחזיק תמיד סוכן שתהא לו סמכות מלאה ליצג את בעל הזכות או את בעל החוזה בכל הענינים הנוגעים לזכות או לחוזה החכירה ולפיקוח על פעולות הכרייה שעל פי הזכות או החוזה, ועליהם לשלוח למפקח בהקדם האפשרי לאחר המינוי או לאחר השנוי במינוי, העתקה מן המסמך המכיל את דבר המינוי ואת סמכויותיו של הסוכן ועליהם לפרש בשמו של הסוכן ואת כתבתו בפלשתינה (א"י).

12. חייב בעל המכרה או סוכנו להמציא בכתב למפקח את הפרטים הבאים —

(א) שם המכרה, מקומו וטיבו ;

(ב) שמו וכתבתו של האיש המפקח על המכרה, ואם זוהי חברה — עליה להמציא ביחד עם זה גם העתק מהתוכיר ומהתקנות של ההתאגדות, שמו של כל אחד ואחד ממנהליה והכתבת של המשדר הראשי ;

(ג) שמו וכתבתו של המנהל ;

(ד) הודעה בדבר כל שנוי בשם ובכתבת של המכרה, של האיש המפקח עליו, של הסוכן או של המנהל.

13. לא ישמש אדם כמנהל ליותר ממכרה אחד בלי אישור בכתב מטעם המנהל, אלא אם כן מספר הפועלים בכל המכרות יחד אינו עולה על מאתים ויש סגן מנהל לכל מכרה ומכרה.

14. בעל המכרה, הסוכן והמנהל, וכשאינו מנהל — סגן המנהל, יהיו אחראים כלם כאחד וכל אחד ואחד מהם בפני עצמו לקיום התקנות האלה.

15. כל מכרה יהא פתוח לבקרת המפקח או לבקורת המשניה שימונה על ידו ותהא להם הסמכות להכנס בו, לבדוק אותו, למרוד אותו ולבחון אותו וכל חלק הימנו וגם לבדוק את כל הספרים, הרוחני"ת, התרשימים והרשימות הנזכרים בפקודה זו או שמצויים על פי הפקודה לנהלם ולערכם: סמכות זו תוצא לפועל בכל עת מתאמת, הז ביום והו בלילה, אך באפן שלא יהא נגדם עיכוב והפרעה שלא לצורך בעבודת המכרה.

לרכיס, מפעלים ומנגנון

16. צריך לגדור יפה כל פתח לכל מחפורת, כל מוצא, כל משקע, כל תעלה משופעת, כל מקום החלפה, כל נומא, כל מקום עבודה עזוב וכל מקום מסוכן אחר:
אלא שמותר לעקור את הנדר באופן זמני, ולאחר שנקטו באמצעי זהירות מספיקים, לצרכי תיקון או לכל עבודה נחוצה אחרת.

17. כל מחפורת עבודה וכל מחפורת שאיבה יהיו תמיד ובשעת הפירתן פוחות או מצופות יפה או מוגנות בדרך אחרת.

18. כל מחפורת לולינית שעמקה למעלה ממאה רגל צריך להתיקן לה סימני הוראת דרך ואמצעים נאותים למסירת אותות ברורים ומסוימים מתחתית המחפורת ומכל מבוא המוביל אל פני המחפורת למעלה והמשמש אותה שעה כמבוא בין פני המחפורת למעלה ובין קרקעיתה, חוץ אם פיטר המפקח מחובה זו בכתב.

19. (1) ואלה יהיו האותות: —

הקשות או צלצולים.

1	הרם כשהמכונה נחה
1	הפסק כשהמכונה נעה
2	השפל
3	אנשים עומדים לעלות או לרדת
3	אנשים יכולים להכנס לכלוב או למכשיר ההובלה
2	פנה דרך, יכול הנהג להעלות או להוריד
5	תאונה

(2) יכול מנהל מכרה להוסיף אל האותות הקודמים עוד אותות שלפי דעתו יש צורך בהם ובלבד שלא יהיו בסתירה עם האותות הקודמים.

(3) צריך להתיקן אות-הפסקה מיוחד שימש בשעה שיהא צורך למנוע בעד תנועתו של הכלוב או של מכשיר ההובלה האחר בשעה שנעשית איוו עבודה מיוחדת: אם הושמע האות הוה לא יניעו את מכשיר ההובלה, יהיו מה שיהיו האותות שיתקבלו, עד שיתקבל האות המשחרר שיצא דוקא מאותה התחנה שיצא ממנה אות ההפסקה הראשון.

20. העתקה מאותות אלה, מודפסת באותיות נותות לקריאה, תודבק במקום בולט בחדר מכונת המעלית, ליד פי המחפורת ובכל תחנות העבודה שבמחפורת: כל העתקה תהא נשמרת במצב מתוקן ונרפסת בשפה או בשפות השגורות בפייהם של האנשים הנוגעים בכר ובתכנה יבואר לכל אלה שאינם יודעים קרוא.

21. לא יניע מכוננו המעלית את המעלית עד אם קבל את ברור ונכוון לעשות כן, תוך אם נצטוו ע"י מנהל המכרה להניעה, ולא ימלא אחרי שום אדם אם לא יוכל למלא אחרינו בתוך רגע אחד מעת קבלת האות, אלא יחכה לאות חדש.

22. אסור לאדם שאינו לו הסמכות לכך לתת כל אות וזלת אות תאונה: והרשות למתן אותות צריכה להתקבל בכתב מאת המנהל: ולא יקבל אדם רשות זו אלא אם כן הוא יודע יפה את טיבם ופירושם של האותות הניתנים.

23. לא ישמש אדם כמכוננו ליד המעלית אלא אם כן יש בידו תעודה מאת המפקח שתהא ניתנת לו לאחר הקירה:
בתנאי שבמקרה תאונה או דחק יוכל מנהל המכרה להרשות אדם לשמש בתפקיד זה לשם הצלת נפשות או פיקוח נפשות.

24. כל מכונת מעלית יהא לה —

(א) מבלם טוב שיוכל להעמיד במצב של מנוחה כל תוף-משא כשהוא מנותק ובאופן שהכלוב או מכשיר ההובלה האחר לא ישמט כלפי מטה יותר מכרי רגל אחת

כשהוא עמוס פי שנים מן העומס המותר;

(ב) מחוג שיראה לאיש הממונה על מכונת המעלית כשהוא יושב על דוכנו את מצב העומס במחפורת בכל עת שהיא, ואתו מחוג יהא נוסף על כל סימן אחר שעל החבל;

(ג) תוף משאות בעל צלעות או קרנים שימנעו את החבל מלהשמט ואם היה התוף קונאי או לוליני יתקינו לו כל אותם המכשירים האחרים שהא צורך בהם כדי למנוע את החבל מלהשמט.

25. בכל מכרה שלא התקינו בו למכונת המעלית איזה מכשיר מסוים למניעת העלאה יתרה על מרת ההעלאה שאושרה ע"י המפקח, הרי אם מעלים אנשים בכלוב או במכשיר ההובלה האחר לא יעלו את הכלוב או את מכשיר ההובלה במהירות של יותר ממאתים רגל לרגע לאחר שהגיע למרחק חמשים רגל מתחת הירידה שעל פני המחפורת.

26. בכל המחפורות שעמקן למעלה מחמשים רגל ישמשו בחבל ברזל לצרכי העלאה ואסור להשתמש בשום חבל לצרכי העלאה אלא אם כן איכותו טובה ואפן ייצורו משובח, והוא נקי מכל פגם וחזק למדי.

27. אם משמש חבל העלאה גם לצרכי העלאת אנשים והורדתם וגם לצרכים אחרים, הרי כשמשמש החבל להעלאת אנשים ולהורדתם לא יהא המשקל הרצוף אליו, בשעה שהוא נושא עמו את העומס המותר שלו, עולה על 0.85 מן המשקל המקסימלי בשעה שהוא משמש לצרכים אחרים.

28. (1) בכל מכרה יש לנהל פנקס רשימות לחבל ההעלאה ובו ירשמו הפרטים דלקמן —

(א) נקודת השבירה של חבל עמוס;

- (ב) שם החרשתו ;
 (ג) תאריך הייצור ;
 (ד) תאריך הקניה ;
 (ה) אורך החבל, לפי מרת רגל ;
 (ו) משקל החבל, בפונטים לכל רגל ;
 (ז) תאריך התקנת החבל ;
 (ח) תאריכי קיצורו של החבל ;
 (ט) תאריך חיבורו מחדש ;
 (י) תאריך היפוך הקצוות ;
 (יא) תאריך הנסיונות שנעשו בו ;
 (יב) תאריך הסרת החבל ;
 (יג) העומס המקסימלי שנושא עליו החבל.
- (2) כל רשימה בפנקס תהא החומה ע"י האיש האהראי לריוק העובדות שבאו בה. הפנקס יוגש למשגיח לכשירוש זאת.

29. איש מוסמך שיתמנה לתכלית זו מטעם המנהל יבדוק —
 (א) אחת ביום את מצב החבלים הלוליניים ואת חיבוריהם אל תופי המשאות ואל הכלובים או אל מכשירי ההובלה האחרים, ואת נלגלי ההעלאה וכל החלקים החיצוניים של כלי ההעלאה שבמצבם המתוקן תלויים חיי האדם.
 (ב) אחת בשבוע את סימני הוראות הררך ואת אנפי ההעלאה בכלל ואת סדרי האיתות. ויגיש דו"ח נכון מתוצאות הבדיקה ויתחום עליו: אם יגלה הרו"ח איהו מצב מסוכן צריך לתקן את הרכב מיד בטרם יסוכנו חיי אדם בשל מצב זה: את הרו"ח צריך לרשום בספר שיתנהל לתכלית זו, ולצד הרו"ח צריך לרשום את הפעולה שנעשתה לצורך תקון המצבים המסוכנים שנתגלו ע"י הרו"ח. הרו"ח והרשימה בענין הפעולה שנעשתה ישאו תאריך.

30. במכרות מהכחיות יתקינו לכל מהפורת העומדת לשימוש מסלת סולם ואותה מסלה צריך לנרוד בעדה ולהבריאה מהשביל הלוליני.

31. במחפורות ששיפוען פחות מ- 65° ויותר מ- 30° או פחות מכן בקו מאונך, יתקינו מקומות משען במרחקים של לא יותר מחמשים וחמשה רגל לאורך שיפועה של המחפורת.

32. במחפורות שיש בהן מסלות סולם והמהוות זווית של 25° או פחות מכן בקו מאונך, יתקינו פלטפורמות או מקומות משען (קולרים) במרחקים שלא יהיו יתרים על שלשים רגל ובאופן שתאי בדיקה סמוכים לא ימצאו בקו מאונך.

33. (1) מלבד מסלות הסולם במחפורות יתקינו שם עוד סולמות ושבילים שישמשו דרכי-יוצא הנונים מכל מקום עבודה תחתי ובמשך שעות העבודה, וצריך להתקין ולהחזיק אותם סולמות ושבילים כדי הנחת דעתו של המשגיח אשר יוכל לדרוש גם התקנת פלטפורמות נוחות.

(2) סולמות מרהפים או מאונכים אסורים בשימוש, חוץ אם הם משמשים אמצעי זמני ואף זה לא יעשה אלא בהסכמת המשגיח.

34. כל מקום עבודה שיש בו אפשרות של שקע עילי צריך לקרותו יפה בקורות או לתמכו בדרך אחרת.

35. כל השבילים התחתיים יהיו מקורים יפה או מחוזקים בדרך אחרת, כשיהא צורך בכך לשם בטחון חייהם של העובדים בהם והעוברים בהם, ונבהם יהא לא פחות מחמש רגל ותצי, אלא אם כן יפטור המפקח בכתב שביל מן השבילים מהוראות תקנה זו ביהם לגובה.

36. ההוראות דלקמן תחולנה על דרכי סחיבה תחתיות: —
 (1) (i) כשהסחיבה נעשית במכונות, פרט לקטרים ולמכשירי הובלה, יש להתקין מכשיר איתות על מנת לתת לנהג מכונות הסחיבה אותות ברורים ממקומות נוחים לאורך כל דרכי הסחיבה;

(ii) כשהסחיבה נעשית ע"י כה הכבד וארכו של המישור הנטוי הוא יותר ממאה וחמשים רגל, תובה להתקין מכשיר אותות טוב וברור למסירת סימנים בין מקומות העמידה.

(iii) כששיטת הסחיבה כרוכה בה אפשרות שהקרונות יתפרקו ולא תהיה שליטה עליהן, יש לאחוז באותם אמצעי מניעה שימנעו בעד תאונות ושיהיו טעונים אישור בכתב מאת המשגיח.

(2) אם התירו לבני אדם לנסוע על פני דרכי סחיבה יש להתקין מקומות מפלט (כדי מרת אדם) לאורך אותו הרכים במרחקים של המשים רגל, חוץ אם יש די מקום לריוח של שלשה רגל לפחות, שיוכל אדם לעבור בו לבטח בין הקרונית הנוסעת ובין צד הדרך: כל מקום מפלט כזה וכל המבואות אליו יהיו תמיד נקיים מכל מכשול ומעצור.

37. לא יהא כל קשר תחתי עם מקומות עבודה שיצאו מידי שימוש אלא אם כן הוכיחו למשגיח כדי הנחת דעתו שנקטו באמצעים מספיקים לבטחון חיי אדם באותם מקומות עבודה ובסביבותיהם.

38. סמוך למקומות עבודה העלולים לאצור בהם קטאות מים מסוכנים, צריך להתקין תעלות קדיתה במרחק של עשרים רגל לפנים, כאמצעי זהירות מפני התפרצות של מים, ושום תעלה או נקבה או כל תפירה אחרת לא ייעשו בתוך אותו מרחק ממקורמים שיש בו משום סכנה.

39. לפחות ארבעה עשר יום לפני שיעמידו לשימוש כל מיסדר מכונות להולדת כה, חייב בעל המכרה או הסוכן או המנהל להודיע למשגיח את דבר טיבו של המיסדר ופרטים על דבר כמות הכח ועל דבר התכלית שלשמה ישמש המיסדר.

40. אם שוה כמות הכח לשנים עשר כחות סוס או ליותר מכן, יפקידו על המכונה מהנדרם שיעיד עליו המפקח כי הוא בר סמכא: אם כמות הכח פחותה משנים עשר כחות סוס אפשר להפקיד על המיסדר כל אדם בר-סמכא.

41. דודי קיטור, מכונות אויר לחוץ, מכונות חשמל שיש להן זרם למעלה מעשרים וחמשה וולטים, מעבירי גלי מים, מניעים ומשאבות כה יהיו נתונים להשגחתו האיטית של

איש בריסמכא או להשנתתם האישיה של אנשים בני סמכא שיחמנו להכלית זו ע"י המנהל או להשנתתו האישיה של מהנרם שהעיד עליו המפקח כי הוא בריסמכא, ועליהם להיות כמצב מתוקן ומובטח.

42. כל נלגל תנופה וכל החלקים הגלויים של המנגנון המשמש במכרה או מסביב למכרה יהיו גרורים יפה, חוץ אם פיטרם מכר המשגיח במיוחד.

43. לכל דור קיטור יתקינו מר קיטור ומד מים מתוקנים כל צרכם ולכל קלטן של אויר יחובר מר אויר מתוקן, למען דעת את לחץ הקיטור, את גובה המים ברוד ואת לחץ האויר ולפחות מעם בשבוע יבדקם מהנרם.

44. מכונות החשמל למיניהן וכל מובילי החשמל יהיו מושמים ומוננים כאפן שיהא בו כרי למנוע אפשרות של תאונה מתור פעולות שוגג ובאפן שלא יביאו לירי דלקה בכל חלק מחלקי הבנין.

45. לא יקלע אדם בזדון ולא יסיר בלי רשות ולא יפסול לשימוש כל נדר, סיג, צפוי, ריפור, סימני הוראות דרר, מכשירי איתות, אות, שרשרת עלית, צלע, קרוו, בלם, אינדיקטור, מסתמבטחון, מדיקטור, מדיאויור, סולם-מדריך וכל מכשיר אחר וכל דבר אחר שהתקינהו במכרה או מסביב למכרה לבטחון חיי העובדים בו.

46. אם בזמן מן הזמנים יהא נראה למשגיח שאיזה דוד, מכונה או מכשיר אחר ממסדר המכונות נתונים במצב העלול לשמש סכנה או לגרום אכרה כנפשות או היוק ברכוש, ידרוש לעשות בהם אותם התיקונים או הדברים שיציינם ככתב למנהל, וגם יציין אם יש להפסיק את העבודה עד העשות התיקונים או הדברים ההם. ואיוו מן העבודות יש להפסיק: התיקונים או הדברים שנצטוו לעשותם ייעשו כמצווה בהקדם האפשרי וכל עוד לא נשלמו תשבות העבודה עד למדה שצוינה.

ליוכר

47. כל חלקי מסייה תחתית או מקום עבודה תחתי וכל מקום אחר שיהא אדם מצוי שם יאוררו אותם כרי הנחת דעתו של המשגיח.

נקיון

48. בכל מכרה ומסביב לו ובכל מקומות העבודה התחתיים יתקינו אמצעים מספיקים כרי הנחת דעתו של המשגיח לשמירת הנקיון ולמניעת מפגעים: יש להתקין מעונות מתאימים: על המנהל לקבוע ולהנהיג תקנות למניעת מפגעים ועליו לנקוט באמצעים המספיקים לשמירת כל מקומות העבודה והדרכים התחתיים מכל לכלוך, ועליו לנקוט באותם האמצעים שידרוש ממנו המשגיח כרי למנוע את מציאותם של יתושים ואת אפשרות ההתדבקות מן הטפיל הגורם לדרדול דם הכורים.

האלכה מכרות בכלל

49. כל הנמצא בחלק בלתי מואר של מכרה ישא עמו מאור המפיץ אור בכח של נר אחד למצער (פרט למנורות בתחון המשמשות במכרות פחם), חוץ אם יפטר המשניה את המכרה מהוראת תקנה זו בנידון מינימום של אור: כשיעין המשניה בבקשות לפיטורים אלה יביא בחשבון את הקושיים בהשגת מנורות מתאימות מצד אחד ואת הצורך במניעת מחלת רעידת העינים של הכורים מצד שני.

50. תחנות טעינה, פריקה, איחות ועבודה יהיו מוארות כך שכל אדם העובר שם יראה ברור מה הוא עושה, וכל מקום אחר שעובדות שם מכונות, פרט לקרוניות ומקדחים, יהא מואר כך שיהא אפשר להבחין ברור בחלקים הנלווים של המכונות המתנועעים במהירות פחות ממאה וחמשים רגל לרגע; יכול המשניה לפטור כל מקום מהוראות אלה או לשנות את ההוראות הללו, כלן או מקצתן, במסכות יוצאות מן הרגיל ובתנאי שיהיו ערוכות מספיקות.

חמרי פיטון, קדיחה ופיטון

51. חמרי פיטון במכרה או מסביב לו לא ישאו אותם אלא בקופסאות העשויות במיוחד לדבר זה ומדונמא שאושרה ע"י המפקח, אלא שיהא מותר להוציא מן המחסן חמרי פיטון לשימוש תכוף בתכות או כפסלול מוכתרות שלא יכילו יותר מחמש ליבראות חמרי פיטון ביהר עם פתילי ההצתה.

52. החסנת חמרי פיטון בחלק התחתי של מכרה תהא אסורה, פרט למקרים אלה:
(א) כמות קטנה של חמרי פיטון ונפצים שלא תהא יתרה על הכמות המאושרת מטעם המשניה בכחב, יהא מותר לשמור בתכות מדונמא מאושרת; הנפצים יהיו נשמרים בריחוק מקום מחמרי הפיטון והקופסאות תעמודנה באפן שלא יהא חשש סכנה שמא תתפוצץ או תירדק אחת מהן ע"י התפוצצותה או דליקתה של קופסה שניה או בכל דרך אחרת;

(ב) כשאין מפוצצים בעת ובעונה אחת את כל החורים שהוכנו לפיטון צריך לשמור בינתים את חמרי הפיטון של החורים הבלתי טעונים במרחק בטוח: צריך לשמור אותם לפחות שלשים רגל הרחק מן הנפצים, וצריך למסרם לפיקוחו של אדם האחראי להם ולשימם במקום שאין שם חשש להתפוצצותם או לדליקתם.

53. אין להוציא ממחסן המכרה חמרי פיטון למעלה מן הכמות הדרושה לשימוש באותו יום: ושום אדם זולת המנהל, סגן המנהל או מי שנתאשר בכחב ע"י המנהל, לא יחזיק לעולם ברשותו את המפתח של מחסן המכרה לחמרי פיטון: מחסן המכרה יהא נעול כשאין מוציאים מתוכו חמרי פיטון והוא צריך להתאים להוראותיה של כל פקודה הדנה בהחסנת חמרי פיטון.

54. חמרי פיטון שלא השתמשו בהם יוחזרו בו ביום למחסן חמרי הפיטון ובינתים יש לשים אותם במקום מוכתה ובלתי נעול שיתקינהו לתכלית זו: כל המוצא חמר פיטון יקחהו מיד לאותו מקום כדי שיוחזר בו ביום למחסן חמרי הפיטון.

55. לא יכנס אדם למחסן באור חשוף.

56. כל התקנות של הלק זה הדנות בחמרי פיצוץ באות להוסיף על כל אוחז התקנות האחרות בנידון חמרי פיצוץ הנוהגות בתוקף כל חוק ולא לנרוע מהן.

57. כשנעשית עבודת קריחה בסלעים המכילים כמות גדולה של חומצת צורן ושהאבק היוצא מתוכם עלול להביא לידי שחפת ליפית, צריכים החורים להיות רטובים למדי כדי למנוע ככל האפשר בעד האבק מלהפלט אל האויר.

58. לא ישמש אדם כיוורה אלא אם כן הורשה לכך מטעם המנהל: בכלי מכרה מסויים, שאינו מכרה קטן, יכול המשנית לדרוש ששום אדם לא ישמש כיוורה אלא אם כן נבחן ע"י המשגיה וקבל ממנו תעודת כושר: במקרים אלה יבחן המשגיה מיד את המועמדים מאותו מכרה: ויכול המשגיה לבטל אח"כ אותן התעודות אם יש סבה מספקת לכך.

59. בזמן טעינת התורים יש להרחיק למקום בטוח את כל המאורות וחמרי הבערה: בשום מכרה שהוא לא יעמיד אדם מאור על קופסה שיש בה חמרי פיצוץ, ולא יחזיקו מעל לקופסה כזאת.

60. כשטוענים חורים באבקת פיצוץ אסור להשתמש בשום דבר, מנרד, מוט או מכשיר לסתימה עשויים ברזל או פלדה ואסור ללחוץ בכח חמר פיצוץ לתוך חור ואסור להקיש עליו כשהוא בקרקעית החור: לא ישתמשו אלא בחול דליל, בחמר רך או במים כחומר סתימה לאבקת פיצוץ המחייבת השתמשות כנפץ: אם משתמשים בחול או בחמר לשם סיתום צריך לשים סמור לנולת הפיצוץ פיסת ניר עבה שארכה כאינטש אחד: צריך להעמיק את חומר הסיתום כדי ששה אינטשים לפחות: אסור לתחוב ככה את חומר הסיתום אלא כשטוענים את החורים באבקת שרפה בלבד ובפתיף הצהה, ובמקרה זה חובה להשתמש במכוש של עץ או במקליבטישה עשוי עץ.

61. אסור להצית גילטינה של פיצוץ וחומר פיצוץ אחר על מנת להעביר בהם את פתילי השרפה ואסור להשתמש בהם לשום תכלית אחרת אלא לתכלית שהם יעודים לה מלכתחילה.

62. בטרם יפוצצו חור צריך להזהיר כראוי את האנשים שבקרבת מקום ע"י הכרות אות היריה ומספר היריות שעומדים לירות: ליד המכוואות המוליכים אל מקום שעומדים לירות בו יעמידו משמר מספיק כדי שלא יקרב אדם בשגנה אל מקום היריות עד כדי לסכן את עצמו.

63. בטרם יירד יריה במקום העלול להתפוצץ כלו ע"י הניפוץ באפן שההתפוצצות תחדור למקום אחר חייב היורה לברר לעצמו ששום אדם לא נמצא אותה שעה בצד השני בקרבת המקום מסוכנת, ועל היורה לאחוז באמצעי זהירות לבלי תת לאנשים להתקרב סמוך למקום זה עד שנתפוצצו כל היריות או עד שנודע כי החורים לא נתפוצצו.

64. אסור לקרות חור שכבר טענוהו פעם ואסור ליטול מתוכו אבקת פיצוץ הו לפני היריה והו לאחר שלא נתפוצצה האבקה: אסור להעמיק חורים או לטפל בתורים שנשארו במצבם הקודם לאחר ניפוי חמרי הפיצוץ: כל חור חדש צריך לקרותו ככל האפשר הרחק מחור ישן ולעולם לא יקרותו חור כנבולות רנל אחת מן הנקודה הקרובה ביותר של חור שלא נתפוצץ.

65. חורים הנקדחים בפני אדמה סמוך לתור שלא נתפוצץ, צריך לקרות אותם כך שלא תתנגש הקריחה בחור הטעון באבקת פיצוץ שלא נתפוצצה.

66. אם בשעת חילוף משמרת נשאר חור שלא נתפוצץ צריך לסמן את החור באפן ברור ע"י שיקיפוהו בעינול של סיד ברוחב של ששה אינצ'ים, וצריך להודיע את הדבר לראש המשמרת הבאה או לאיש הממונה עליה ולהיר יהויר את הפועלים הנגשים לעבודה סמוך למקום שלא נתפוצץ להתרחק כרי מרחק בטוח מן המקום ההוא עד שיפוצץ המקום.

67. במרם יתחילו בעבודה לאחר הניפוי חייב היורה או הממונה על העבודה ללכת ראשון אל מקום העבודה וכל זמן שלא הודיע שהמקום בטוח בתכלית לא יקרב לשם שום אדם אלא בשעת דחק או במקרה של תאונה.

עובדים

68. כל שלא מלאו לו ארבע עשרה שנה אסור להעבירו מתחת לאדמה ואסור להעביר אשה מתחת לאדמה אלא בהסכמת המפקח.

חלונות

69. אם היחה תאונה שגררה עמה אברה כנפש או חבלה בנוף, הרי כל מי שהיה נוכח בשעת התאונה או שנמצא בחברת איש שנהרג או נפצע או מי שנילה את התאונה יהא אחראי לכך שהדבר יודע למנהל, אם ע"י שימסור את הידיעה ישר למנהל המכרה או לפקיד הגבוה ממנו: אם מסר את הידיעה לפקיד נבוח ממנו יהא אותו פקיד נבוח אחראי אחריות אישית לכך שהדבר יודע למנהל, כאמור לעיל.

70. כל תאונה שקרתה במכרה או מסביב לו ושנסתיימה כמות או בחבלה יודיעו עליה מיד למפקח, ובמשך עשרים וארבע שעות צריך להגיש לו דו"ח שיפרט כיצד, אימתי והיכן קרתה התאונה.

71. אם לאחר שהודיעו על דבר תאונה נגרם מות כתוצאה מן התאונה, צריך להודיע למפקח את דבר המות.

72. (1) חובה לשמור תמיד הכן לשימוש כמות מספקת של מכשירי עזרה ראשונה.
(2) בכל מכרה, פרט למכרות קטנים, יוכל המפקח לדרוש שילמדו אדם או בני אדם את השימוש במכשירים האלה וכי יתקינו בנין שיוכלו לרפא בו חולים בשלוח ובנחותות די הצורך.

תרשימים

73. (1) יכול המפקח לדרוש מאת סוכנו של בעל מכרה, שנעשתה בו עבודה פיתוח שיש בה בסך הכל כדי יותר ממאה רגל מחפורות, שביילי-סולמות, מישרים ושביילי מצטלבים, להעסיק אחת בכל ששה חדשים או לפרקים יותר תכופים, אם היא צורך בכך, מודר שיש לו רשיון כחוק לעסוק במקצוע זה בפלשתינה (א"י), על מנת שיכין את התרשימים והתחכים דלקמן בשתי העתקות (והעתקה אחת תהא על בד, אם תבוא דרישה על כך) ובהתאם להוראות הטכניות של המפקח: —

(א) תרשים כללי של פני הקרקע;

(ב) תרשים של מקומות העבודה;

(ג) בליטות מאונכות וארכיות של העבודות בכל שכבה ושכבה או בכל מכמן של מחצבים, מקום שהשיפוע הממוצע הוא יותר מ⁰ 45°;

(ד) תחכים מצטלבים בזויות ישרות אל הבליטה הארכית באותם מרחקים או באותו מצב שידרוש המפקח.

(2) תרשים המכרה המקורי יהא שמור במכרה והעתקה הימנו תמסר למפקח.

74. קני המדה לתרשימים של פני הקרקע יהיו 1 ל-500, 1 ל-1000 או 1 ל-2500; קני המדה לתרשימים תחתיים יהיו 1 ל-500 או 1 ל-1000.

75. (1) התרשים הכללי של פני הקרקע יראה —

(א) את מצב כל המבנים שעל פני הקרקע ומצב כל המחפורות והעבודות המניעות עד פני הקרקע;

(ב) כל מסלול הברזל, הנהרות ודרכי הצבור החוצים את ארמת המכרה;

(ג) גבולות השטח שיש לבעל המכרה זכויות עליו;

(ד) קוים המראים את הגבהים במרחקים מאונכים של עשרים רגל.

(2) התרשימים והתחכים יראו את כל המתפורות והמישרים, שביילי הסולמות, ההגבהות, המדרגות ועפר המילוא של השכבה העליונה או של המכמן ויציגו את מצב המחפורות, השביילי המצטלבים והתפירות האחרים.

(3) התרשימים והתחכים יראו גם את השנויים בעבים, בטיבם ובערכם ובמשקעיהם של הכפים או המכמנים, את מצבם, נדלם וטיבם של המעברים המצטלבים והבקעים ופרטים אחרים ברבר משקעם וטיבם של צוקי הסביבה ככל אשר ידרוש המפקח או המשטח.

76. (1) כשמכתלקים ממכרה חובה לשלוח אל המפקח תרשים נכון מן המכרה כמו שהיה ביום שהסתלקו הימנו.

(2) תרשים כזה יראה —

(א) גבולות מקומות העבודה במכרה או גבולות שכבות הבינים, ובכללם לא רק את מקום התחלת העבודות אלא אף את הסתעפויותיהן והמשכיהן עד ליום שהסתלקו מן המכרה;

(ב) עמודי המחצבים שנשארו ללא ניצול;

(ג) מצבם, כיוונם והיקפם של כל שכבת בינים, עורק, או רצועה ושל כל תשבורת גלוייה בכל שכבת בינים או בשכבת הבינים, הכל לפי הענין, השלכתה המאוונכת, ושל כל סתף ובקע מחפרץ;

(ד) מצב העבודות ביחס לפני הקרקע;

(ה) כיוונו הכללי ושיעורו של משקע השכבה;

(ו) עמקה של כל מחפורת, ואם זוהי שכבת בינים — עמקה של כל מחפורת מפני הקרקע עד לאותה שכבת-בינים;

(ז) חתך לעמקה של השכבה, ואם דבר זה אינו אפשרי, חתך מכלל שכבת בינים שבמכרה או משכבת הבינים האחת, הכל לפי הענין.

(8) לצורך תקנה זו יהא דינם של מכרה או שכבת בינים כאילו הסתלקו מהם אם —

(א) לא עבדו בהם במשך שנים עשר חדש, או;

(ב) לא החזיקו את השבילים ואת העבודות במכרות במצב שיהא אפשר לנשת אליהם.

דוחות

77. חייב מנהל המכרה לדאוג למשלוח הדוחות דלקמן למפקח בשלש העתקות —

(א) דין וחשבון שיערך אחת בכל רבע שנה, בו ירשם המספר הממוצע של העובדים במכרה; מספר הפועלים העובדים מתחת לקרקע ומספר הפועלים העובדים על פני הקרקע יצוינו כל אחד ואחד לחוד;

(ב) דין וחשבון שיערך אחת בחודש, בו תרשם תפוקת החדש החולף;

(ג) דין וחשבון שיערך אחת בכל רבע שנה, בו ירשם מהלך התפתחות העבודה ברבע השנה החולף;

(ד) דינים וחשבונות אחרים שירוש המפקח.

חלק ג.

שדות שמן.

78. אותן ההוראות שבתוספת זו הרנות במכרות יחולו על מפעל המנצל שדה שמן, ככל אשר יהליט המפקח בכל מקרה מסויים ובהתחשב עם אותם השנויים המיוחדים שיהא צורך בהם במסבות הענין.

79. על העבודות בשדה שמן ימונה אדם בן סמך (בחלק זה יכונה בשם „מנהל שדה השמן“) ותפקידו יהא כתפקיד המנהל שנקבע בהוראות הרנות במכרות: עליו להיות בעל הכשרות המעונות אישור ממעם המפקח.

80. אם לדעת המפקח עלולה איזו שיטה של קדיחת באר, סתימת מיס, שאיבתם או כיסויים במלט לנרום סכנה או היוק לשדה שמן או לחלק הימנו, יכול המפקח לאסור על השימוש בשטה זו בכל שדה השמן או במקצתו, או יכול הוא לצוות שהקדיחה, סתימת המימ, שאיבתם או כיסויים במלט עפ"י אותה שיטה ייעשו באותו אמן ובאותם התמרים ובאותם אמצעי הזהירות שיקבעם המפקח.

81. יכול המפקח לצוות, אם לנבי כל שדה השמן או לנבי מקצתו, לבלי לקרוח שמ באר או להעמיקה יותר מכדי עומק מסויים עד שיתן אותם הצוויים שימצאם לנחוצים לשם מניעת התפרצות המימ לתוך השכבות הספוגות שמן.

82. יכול המפקח לרוש ממנלה שדה שמן להביא הוכחות על הכשרותיו של אדם העובר מטעמו או העומד לעבוד מטעמו בעבודות קדיחה ואם סכור המפקח שאין אותו אדם מוכשר כראוי להוציא לפועל את התפקידים שהטילו עליו או שאומרים להטיל עליו, יכול הוא לצוות לבלי להעסיק אותו אדם.

83. כל העוסק בקדיחה חייב, מיד לכשיניע חור הקדיחה לשכבת מיס, להודיע את הדבר למנהל שדה השמן והלה חייב להודיע את הדבר למפקח.

84. בהורעה זו יפורשו עמקה ועביה של שכבת המימ, עד כמה שאפשר לברר את הדבר, והשיטה שאומרים להשתמש בה לשם סכירת המימ.

85. התחילה באר נובעת או באר נשאבת לתת מיס, חייב מנהל שדה השמן להודיע מיד את הדבר למפקח.

86. יכול המפקח לצוות על מנהל שדה שמן לראוג לכך שכל באר שאינה נובעת תהא נשאבת מעונה לעונה על מנת לברר אם היא נותנת מיס ואם נמצאה הבאר נותנת מיס חייב מנהל שדה השמן לראוג לכך שתהא תמיד ריקה ממיס ע"י שאיבה.

87. יכול המפקח לצוות שכל שכבת מיס או שכבת שמן, בין שאותה שכבה נמצאה מכילה מיס או שמן ובין שלא נמצאה מכילה מיס או שמן, תוברד ע"י סתימתה, טיוחה במלט או בררכים אחרות, או שכל באר תסותם מקצתה או כלה או שתעשה כל פעולה אחרת ביחס לכל באר שיהא, לדעתו, צורך בה כדי להגן על שכבות השמן מפני שטפון ויכול הוא לפרט את האמצעים שיש לנקוט בהם ואת החמרים שיש להשתמש בהם.

88. יכול המפקח לצוות על מנהל שדה שמן לבלי לעשות, שלא בהסכמתו הקודמת, כל פעולה מאותן הפעולות הנוכרות בתקנה 87, ויכול לפרט את האמצעים שיש לנקוט בהם ואת החמרים שיש להשתמש בהם.

89. כרי לברר אם נחוצה איוו פעולה עפ"י תקנה 87 או 88 ומהי הפעולה הנחוצה, יכול המפקח לצוות שכל באר תהא נשאבת, נדלית או נבדקת בדרך אחרת במעמדו או במעמד או בהשנתם של אנשים בני סמכא שימנה אותם המפקח או שתהא נבדקת ע"י אותו איש או אותם אנשים.

90. על המפקח לקבוע מזמן לזמן את השטחים שבשרה שמן שיחולו עליהם התקנות 91 עד 99 ואותן התקנות תחולנה לגבי אותם שטחים בלבד שעליהם הוטלו.

91. לא ישתמש אדם במאור, פרט למנורת חשמל ואקום, בנבולות מאה מטרים מניגית שמן שעל ראש באר או מתחנת שאיבה והודעה על כך תורכב ככל הלשונות המתאימות כאותם המקומות שכל הנוגעים ברבר יוכלו לקראה משם.

92. לא יעשו אדם ולא ירשה לאדם אחר העובר בהשנתו לעשו בנבולות הקבועים בתקנה 91, והודעה כיוצא בוו תורכב כמו שנקבע בתקנה הנ"ל.

93. יכול המפקח, ועפ"י בקשת מנהל שדה השמן חייב הוא, לקבוע מקומות לעבודת נפחות ולכורי אש מגולים: לא ישתמש אדם ולא ירשה לאחר להשתמש בנפחיה או בכורי-אש גלוי בכל מקום אחר.

94. מאורות חשופים וכל שלהבות אש למיניהן יהיו אסורים בנבולות באר שמן, מקום שיש סכנה להתלקחות הגזים.

95. מקום שפתחו באר על מנת לקנותה, להעמיקה או לתקנה או כשטמכה מתוכה שמן שלא דרך צנור הכובל בו את השמן, חייבים לכבות כל אור חשוף וכל אש בנבולות מאה מטרים מן הכאר.

96. לא ישתמש אדם במכונת איכול פנימי ששימוש החום התיצוני שלה נחוץ לשם הצתת חמר הבערה שבתוך הנליל ולא יתקין מכונה כזאת אלא אם כן קבוע בה מכשיר הצתה מובטח שבא עליו אישור מטעם המפקח: מקום שנוקקים למכונת איכול פנימי צריד תמיד להשתמש במכשיר או במכשירים שיאושרו ע"י המפקח כרי ששלהבת הגזים המוצתים לא תוכל לצאת מפתחי המוצא אל האויר התיצוני.

97. כל רוד שמשתמשים בו בשמן נאו לצורך דלק צריד להתקין לו חבור של קיטור אל צנור ההפסקה או צנור נוסף להפסקת הקיטור, באפן שורם הקיטור יקרר את התלקים המחוממים של תא האש מיד לכשיפסיקו את הספקת הדלק.

98. כשנגלגל החבל נתון במצב פעולה צריד לעשות סידורים שיאפשרו טפטוף תמירי של מים על בלם הכרט.

99. לכל באר יתקינו צנור קיטור שקטרו יהא לא פחות מאינטש אחר ויהא

נפתח מן הרור עד למנוף ויכוון ישר אל מכסה הבאר ויהא במרחק של שלשה רגל ממנו:
מנופת הצנור תהא סמוכה ככל האפשר אל הרור.

100. מקום שמפכה השמן מן הבאר ללא כל שליטה עליו, חייב מנהל שדה השמן לאחוז בכל הצעדים האפשריים כדי שזרם השמן ייפסק בהקדם האפשרי.

101. לא יפתח אדם באר נובעת על מנת לנקותה, להעמיקה או לתקנה בזמן שבין שקיעת השמש וזריחתה.

102. חובה להתקין בלם הגון לכל מכונת קדיחה ולכל גלגל-חבל המשמש להנפת כלי הקדיחה.

103. לכל באר נובעת יש להתקין שסתום. ואם מפכה הבאר או עלולה לפכות מכינות לצפויים, צריך לסתום את החלל שבין צפוי לצפוי באמצעי תימה.

104. ניגיות ראשיות של באר צריך להתקינה ולבנותן בצורה מוצקה, וצריך לצפותן מבפנים ואם נובע השמן מכאר הפולטת נאזים יתקינה להן ארוכה בנוכה של עשרים מטר לפחות או בנוכה גדול מזה כפי שיצוה המנהל בכחב.

105. כל הצנורות להובלת שמן יניחום ככל האפשר מתחת לקרקע.

106. לא יעסוק אדם ולא ירשה לאחר לעסוק בפעולות קדיחה בבאר שהתחילה נובעת, אלא אם כן התקינה לראש הציפוי. מכשיר למניעת בוכוון השמן.

107. יכול המפקח לדרוש שיתקינה את האמצעים המתאימים שיראה צורך בהם לכיבוייה של כל שרפה בשדה שמן או בחלק הימנו: חבר העובדים יהא נתון להשנחתו הישרה של המפקח או להשנחת אותו אדם שימנהו המפקח.

108. חובה למנות כבאי שהיא ממונה על פעולות הכבוי מיד לכשתפרוץ אש.

109. צריך לקבוע אות מיוחד ולהודיע עליו לכל הנוגעים בדבר והשמעתו תשמש את להתפרצות של שרפה.

110. משהרגישו בהתפרצות של אש או משהושמע את השרפה —

(א) חייב כל פועל בשדה השמן לסייע בכיבוי האש או במניעת התפשטותה ככל אשר יצוה הממונה על פעולות הכבוי;

(ב) חובה לקיים את ההוראות דלקמן בנבולות השטח שהאש עלולה לפנוע בו או בנבולות כל שטח שיכריז עליו הממונה על פעולות הכיבוי כשטח שהאש עלולה לפנוע בו: —

(i) כל הממונה על באר נובעת יסגור את שסתום הבאר;

- (ii) כל הממונה על באר קרוחה יהא אחראי לכך שכל האצור בניגיות המסום ילקח מיד ככל האפשר אל הניגיות שמחוץ לאותו אזור ;
- (iii) כל העובדים בבאר פתוחה יהיו אחראים לכך שכל חופר העובר בתוך באר יעלוהו מיד מן הבאר החוצה ;
- (iv) כל הממונים בבאר שאיבה ידאנו להפסקת השאיבה.

111. כל העובר בשרה שמו יאחו בכל אמצעי הזהירות כנגד השרפה, בין שאותם האמצעים נקבעו ע"י המפקח ובין שלא נקבעו על ידו.

112. עבודות קריחה הנמשכות והולכות תהיינה תמיד נתונות להשגחתו של אדם ברמסר שימונה מטעם מנהל שדה השמו.

113. כל פועל המרגיש בפליטת גז מתוך הבאר או בכל דבר הנראה כבלתי בטוח או העלול לשמש מקור סכנה, יודיע את הדבר מיד לממונה על כך.

114. לכל מנוף צריך להתקין חבל הצלה מחומר מתאים שיהא קבוע יפה אל הפיגום העליון ואל הקרקע, הרחק חמשים רגל לפחות מכסיס המנוף, כדי לשמש אמצעי מנוס מראש המנוף במקרה של שרפה.

115. מקום שמתנהלת עבודה בחלק העליון של המנוף או כשמורידים או מעלים את צפוי הבאר חייב הפועל לעמוד במרחק בטוח מפי הבאר.

116. במשך תקופת החכירה לכרית שמו חייבים בעלי חווי החכירה לדאוג בכל עת לסידורם של תרשימים כנים ונכונים ומובנים ממצב כל הקדירות, העבודות והפעולות שנעשו ולהחוקתם במשרדם וכל אותם התרשימים ייעשו, יתוקנו וימלאו על פי מדידות ממשיות שיעשו לתכלית זו בסוף כל שנים עשר חדש, וחייבים בעלי חווי החכירה להמציא למפקח על תשבונם הם העתקות כנות ונכונות מתרשימים אלה, לכשירדשו בכך.

117. חייבים בעלי חווי חכירה לכרית שמו להכין ולהחזיק תמיד כדי הנחת דעתו של המפקח את אמצעי המדידה הרגילים ועליהם למרוד בהם או לדאוג למדידת כל השמו הנס שיתקבל מזמן לזמן מאותן הקדירות ואת כל הגז הטבעי שנמכר, ובסוף כל יום עליהם לרשום בספר החשבונות הנזכר לעיל את הכמות הכללית שנוצלה ונתקבלה או נמכרה במשך עשרים וארבע השעות הקודמות ואשר נמדדה כאמור לעיל ויכול המפקח בכל עת, במשך תקופת החכירה, להפקיד איש אחד או אנשים אחרים להיות נוכחים בשעת מדידת השמו הנס והגז הטבעי ולנהל חשבונות על כך ולכרוך את החשבונות של בעלי חווי החכירה.

118. חייב מנהל שדה השמו למלא אחרי הוראות שיוציא המפקח על מנת למנוע בעד פליטתו של גז טבעי מבאר שמו או מבאר של גז ועל מנת לנצל אותו גז לאותם צרכים אחרים שיורה המפקח.

התוספת השלישית

(סעיף 104 (3))

חלק א.

מ"מ (א"י).	מסים
2.000	1. מתן תעודת היתר לחיפוש
1.000	2. חידושה של תעודת היתר לחיפוש
5.000	3. מתן תעודת היתר לחקירה או הויתור עליו
5.000	4. מתן רשיון חיפוש, חידושו או הויתור עליו
1.000.	5. המס השנתי שישלם בעל רשיון חיפוש בעד 10 הקטארים או חלק מהם
5.000	6. מתן רשיון לחיפוש שמו, חידושו והויתור עליו
1.000	7. המס השנתי שישלם בעל רשיון לחיפוש שמו בעד 10 הקטארים או חלק מהם
5.000	8. מתן זכות כרייה
5.000	9. חידושה של זכות כרייה
25.000	10. מתן חוזה חכירה לכרייה או הויתור עליו
25.000	11. מתן חוזה חכירה לכרייה שמו או הויתור עליו
	12. מתן חוזה לחכירת פני הקרקע עם"י הוראות סעיף 53, חידושו או הויתור עליו
10.000	13. מתן זכות מים, חידושה, הויתור עליה או הרחבתה
10.000	14. קורם לברור התנגדות למתן זכות מים עם"י הוראות סעיף 78 וישלם מס בכסום 5 פ"פ (א"י) לכל ישיבת יום של חמש שעות, והמס המינימלי יהא 5 פ"פ (א"י); מס זה ישולם באינסטנציה ראשונה ע"י המתנגד או ע"י מי שהוזמן לתת טעם והוא יחשב כהוצאות משפט.
10.000	15. רשיון שנתי של סוחר
5.000	ואם ניתן לאחר ה 30 ביוני באיוו שנה שהיא
	16. מתן רשות לבעל חוזה חכירה להוציא מרשותו מחצבים שלא מורשו בחוזה החכירה
2.000	17. מתן רשות לבעל תעודת היתר לחיפוש, רשיון חיפוש, רשיון לחיפוש שמו או תעודת היתר לחקירה להעביר מחצבים, להחזיקם ברשותו או להוציאם מרשותו
2.000	18. עם הנשת בקשה לתעודת היתר לחקירה או רשיון לחיפוש שמו, חוזה חכירה לכרית שמו; המס יוחרם אם חזר בו המבקש מבקשתו וישולם חזרה למבקש אם דחו את בקשתו וישמש כתשלום מלא או תשלום חלקי של המס שיהא חייב בו המבקש אם ימלאו את בקשתו
5.000	19. עם הנשת בקשה לזכות כרייה; המס יוחרם אם חזר בו המבקש מבקשתו ויוחזר למבקש אם דחו את בקשתו וישמש כתשלום חלקי של המס שיהא חייב בו המבקש אם ימלאו את בקשתו
2.000	20. רישום כל מסמך (פרט לתעודת היתר לחיפוש, תעודת היתר לחקירה, רשיון לחיפוש או לחיפוש שמו, זכות כרייה או חוזה חכירה לכרייה או לכרית שמו)
.500	21. בעד חיפוש בפנקס, על כל שעה או חלק הימנה
.250	22. בעד העתקה או קמע מכל מסמך רשום, על כל מאה מלים
.100	

25/38

15 מיוס —
27.7.31

חלק ב.
דמי חכירה

1. בעל זכות כרייה —
- דמי חכירה לשנה —

פ"פ (א"י).

- (א) בעד כל מאה מטרים או חלק מהם, כשהרכוש משתרע לאורך נהל, 5.000
- (ב) בעד כל הקטר או חלק הימנו, כשהרכוש נמצא בכל מקום אחר, 2.500

לו מיוס —
27.7.31

2. בעל חווה חכירה לכרייה —

- (א) כשחווה החכירה מקנה זכות לנצל מחצבים יקרים, בעד כל הקטאר או חלק הימנו, 5.000
 - (ב) כשחווה החכירה מקנה זכות לנצל מחצבים מתכתיים שאינם יקרים, בעד כל הקטאר או חלק הימנו, 5.000
 - (ג) כשחווה החכירה מקנה זכות לנצל מחצבים מתכתיים שאינם יקרים, בעד כל הקטאר או חלק הימנו, 2.500
3. בעל חווה חכירה לכריית שמן —
- כשחווה החכירה מקנה זכות לנצל שמוי-מחצבים, בעד כל הקטאר או חלק הימנו, 2.500

25/38

חלק ג.

דמי זכות.

א. דמי זכות בעד שמן וגז טבעי.

דמי זכות שישלם בעל חווה חכירה לכריית שמן או לכריית אבני סיד שיש בהן כופר או לכריית שכבות חמר רכות על מנת למנוע מהן שמן.

25/38

1. (1) דמי זכות לכל טון של שמן גם ניטו שזרם לתוך ניגיות השרה של החוכר במשך

שנים עשר החדשים הקודמים, לפי השעור הבא, —

%

בעד 10,000 הטונים הראשונים	5
בעד כל טון שלמעלה מ-10,000 ולא למעלה מ-50,000 טון	7 1/2
בעד כל טון שלמעלה מ-50,000 ולא למעלה מ-90,000 טון	10
בעד כל טון שלמעלה מ-90,000 ולא למעלה מ-180,000 טון	12 1/2
בעד כל טון שלמעלה מ-180,000 טון	15

בתנאי שאם ניתן חווה החכירה בררך הצעה פומבית, יונבלו דמי הזכות ע"י ההצעה

הנבונה ביותר בלבד.

(2) לצורך תקנות אלה פירושו של שמן גם נטו הוא שמן גם שנרעו ממנו מים

וכל היסודות הנכריים והוא כולל כל נוזלין שנתקבל מראש השכבה: אם השמן הגס שחלים

עליו דמי זכות מורכב ביותר ממדרגה אחת יהא המתכיר זכאי לקבל מכל מדרגה ופדרגה

אותו שעור הדומה ליחס שבין הכמות הכללית של אותה מדרגה לבין כמות כל השמן שחלים

עליו דמי זכות.

2. דמי זכות בסכום עשרה מיל' לכל אלה רגל מעוקב של גז טבעי שנמכר ע"י החוכר וחושב בלחץ מוחלט של אתמוספירה אחת ובטמפרטורה של 60⁰ פרנהייט.

3. הברירה בידי המחכיר או החוכר לסדר את פרעון דמי הזכות הקבועים בשתי התקנות הקודמות בתשלומים חצי-שנתיים, בראשון בינואר ובראשון ביולי, בעד הכמות הכללית של שמון גם נטו שנתקבל או בעד הכמות הכללית של גז טבעי שנמכר ע"י החוכר במשך ששת החודשים האחרונים, בתנאי שסכום דמי הזכות ששולמו לא יהא פחות מן הסכום שנקבע לע"פ, בשים לב אל הכמות הכללית של שמון גם נטו שנתקבל ע"י החוכר בכל שנה אחת.

4. הברירה בידי המחכיר לקבל, ביחס לשמון גם, דמי זכות בעין או יכול הוא לרוש מאת החוכר לשלם לו את שוי דמי הזכות בכסף, ואולם כל זמן שלא דרש המחכיר מאת החוכר, במודעה בכתב שישלחנה אל החוכר לא יאוחר מיום 31 במרץ של כל שנה, לשלם לו את דמי הזכות בעין, הרי רואין את החוכר כאילו נחייב לשלם את שוים של דמי הזכות בכסף כמו שנקבע להלן.

5. שוי דמי הזכות בכסף כמזכר לעיל יקבע באחד בינואר של כל שנה בררר הסכם בין המחכיר ובין החוכר ואם לא יבואו לכלל הסכם יקבע השוי בררר בורות כפי שנקבע בפקודה זו, וכשיבואו להעריך אותו שוי יובא בחשבון השוי הממוצע בשנה החולפת של כל מדרגה ממדרגות השמון הגם שהוכנס לניגית האצירה שבשדה השמון ומקום שאין בשוק הפומבי מחירים לשמון הגם יחושב אותו שוי לפי המחירים של שמון מוזקק וינכו מהם את הוצאות ההוננות שהיו כרוכות בזיקוק השמון, בהובלתו ובהכשרתו לשוק ועוד רייות של עשרה אחוזים למאה על פעולות אלה, וזולת זה לא יעשה כל נכיון אחר:

בתנאי שבשתי שנות החכירה הראשונות יכול המחכיר לפי הכרעת דעתו לקבוע את דמי הזכות לכל טון של שמון גם נטו בשיעור של מאתיים מיל' לכל טון מבלי לפגוע בסמכותו של המחכיר לקבל באותו השנים דמי זכות בעין;

ובתנאי שאם אותו שיעור של מאתיים מיל' לטון נקבע עפ"י הכרעת דעתו של המחכיר כדי להבטיח שיעור קבוע לאותו השנים, אין להסיק מסכום השעור הזה כל מסקנא ביחס לשוי האמתי של השמון הגם או של התוצרת המופקת ממנו, לא בפני הבוררים הנזכרים בסעיף זה ולא בררר אחרת.

6. אם הקים החוכר מזקקה לשם טיפול בשמון הגם, הרי אם מסר המחכיר מודעה כמותנה בתקנה 4 על רצונו לקבל דמי זכות בעין, יכול הוא לקבל במקום זה כמות של תוצרת מוזקקת השווה לכמות השמון הגם המנעת לו בתורת דמי זכות בעין, לאחר שינכו סכום מאתיים לחשבון הוצאות הזיקוק.

7. אם מסר המחכיר הודעה בכתב על רצונו לקבל את דמי הזכות כלם או מקצתם בעין, הרי בתוך שלשה חרשים מתאריך הפרעון של דמי הזכות ולאחר תשלום כל הוצאות המתאימות של הובלת השמון ואצירתו חייב החוכר ליתן את כל ההקלות שברשותו כדי לאפשר למחכיר לקבל את דמי הזכות בעין ככל נקודה בארץ כאשר יבחר המחכיר, אם בצורת שמון גם או בצורת תוצרת מוזקקת.

8. (1) לצורך התקנות של חלק זה, הרי אם יש לחכרה יותר מחוזה חכירה אחד לכרית שמון מחצבים בפלשתינה (א"י) יעריכו את דמי הזכות הנדונים בחלק זה לפי התוצרת

הכללית שמקבלת החברה מכל חוזה החכירה שבירה, ומקום שיש לחברה זכות פיקוח בחברה אחת שהיא בת לה או בכמה חברות שהן בנות לה, יצרפו כחשבון לצורך זה את הסך הכל של תוצרת החברות הבנות.

(2) זכות פיקוח פירושה לצורך תקנה זו מניית בשעור של לא פחות משבעים וחמשה אחוזים למאה מהון המניות שהוצאו אותה שעה לשוק ע"י החברה הכת.

ב. דמי זכות בעד מחצבים אחרים.

9. (1) (א) מחצבים יקרים ... המשה אחוזים למאה מן המחצב או משוויו כשהוא במכרה.

(ב) מחצבים שאינם יקרים ... שני אחוזים למאה מן המחצב או משוויו

כשהוא במכרה.

(2) קובעין את שויו של המחצב בדרך שנקבעה בתקנה 5.

25/38

התוספת הרביעית

מס' 21 לט' 1933

(סעיף 109 (1))

רשיון לחצוב.

(פקודת המכרות)

רשיון חיצוב מס'

(אינו ניתן להעברה).

בזה ניתן רשיון 5

(השם במילואו)

(הכתבת במילואה)

עפ"י הוראות הפקודה דלעיל לפתוח מחצבה בשטח המתואר מעבר לדה הרשיון ולשם

חיצוב החמרים הרשומים שם למשך תקופה המסתיימת ביום

בחדש 10, ולמשך אותה תקופה נוספת רשיון זה יחודש

בעדה בתנאי שישלם בעל הרשיון מס בסכום , וימלא כהלכה את הוראות

הפקודה הנזכרת לעיל ואת התנאים המיוחדים המפורשים מעל"ד.

ניתן היום בחדש 10.

(חתום)

הנציב העליון.

(מעל"ד)

רשיון לפתוח מחצבה.

חתימת בעל הרשיון.

כתבת בעל הרשיון.

השטח שלמענו ניתן הרשיון.

החמרים שלשם ניתן הרשיון.

תנאים מיוחדים.

מס' 21 לש' 1933

התוספת החמשית

(סעיף 109 (1))

מסי מחצבות.

א. מחצבות אבני סיד, אבני חול, אבן חול סידני, צפחה, בזלת.

מ"מ (א"י).

1. בעד רשיון הניתן ללא יותר מששה חדשים —

לכל דונם או חלק הימנו, כשהמחצבה היא באזור העיריה של ירושלים,	
יפו או חיפה	3.000
לכל דונם או חלק הימנו, כשהמחצבה היא באזור עיריה אחרת או	
בתחומי חצי קוטר של שלשה קילומטר ממשרדי העיריה	2.000
לכל דונם או חלק הימנו, כשהמחצבה היא בכל מקום אחר	1.000

2. בעד רשיון הניתן ליותר מששה חדשים וללא יותר משנה אחת —

לכל דונם או חלק הימנו, כשהמחצבה היא באזור העיריה של ירושלים,	
יפו או חיפה	5.000
לכל דונם או חלק הימנו, כשהמחצבה היא באזור עיריה אחרת או	
בתחומי חצי קוטר של שלשה קילומטר ממשרדי העיריה	3.000
לכל דונם או חלק הימנו, כשהמחצבה היא בכל מקום אחר	1.500

3. בעד רשיון הניתן ליותר משנה אחת —

לכל דונם או חלק הימנו, כשהמחצבה היא באזור העיריה של ירושלים, יפו	
או חיפה, לשנה אחת	5.000
לכל דונם או חלק הימנו, כשהמחצבה היא באזור עיריה אחרת או	
בנבולות חצי קוטר של שלשה קילומטר ממשרדי העיריה, לשנה אחת	3.000
לכל דונם או חלק הימנו, כשהמחצבה היא בכל מקום אחר, לשנה אחת.	1.500

ב. מחצבות שיש

לכל שנה או חלק הימנה ולכל דונם או חלק הימנו, ואין נפקא מינה	
היכן הוא מקום המחצבה	5.000

ג. שהם, קוארצה, ואבני אש, פרט לאבני בזלת.

המס יהא לפי דרגא א דלעיל ועוד מס בסכום עשרים מיל לכל מטר מעוקב מכל כמות אבנים חצובות שהשחמשו בהן או מכרו.

ד. חול, חצץ, חמר או גבס.

לכל שנה או חלק הימנה ולכל דונם או חלק הימנו	1.000
בתנאי שאם לוקח החול או החצץ משפת הים, ישולם מס בסכום פונם אחר	
לכל מאה מטר או חלק ממאה מטר שבחזית שפת הים.	

פרק צה.

חוק המשכנתאות (תקון)

פקודה המתקנת את החוק העותומני בנידון משכנתאות של
מקרקעים, 1331.

פרק צה

פקודות

מס' 49 לש' 1920

מס' 9 לש' 1929

[16 בלוקטוב, 1920]

1. פקודה זו תקרא פקודת חק המשכנתאות (תקון). השם הקצר
2. בפקודה זו יהא למוגז הבא הפירוש דלקמן מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר — פירוש
- „החוק העותומני” פירושו החוק העותומני הזמני בנידון משכנתאות של מקרקעים 1331.
3. סעיף 2 של החוק העותומני לא יהא לו עוד תקף וההוראה דלקמן תבוא במקומו: — החלפת סעיף 2 של החוק העותומני בסעיף אחר
2. „ מותר למשכן מקרקעים לוקף או לבנק או לחברה המורשים לנהל עסקים בפלשתינה (א״י), וכל בנק או חברה כאלה שיש בידם משכנתא תהא להם אותה הזכות לקנות את הרכוש הממושכן ויהיו משועבדים לאותן ההגבלות, הנוהגות לגבי בנקים לאשראי עפ״י סעיף 10 (2), (3) ו(4) של פקודת הבנקים לאשראי.” מס' 9 לש' 1929
4. הפסקא השניה לסעיף 3 של החק העותומני לא יהא לה תקף וההוראה דלקמן תבוא במקומה: — החלפת הפסקא השניה מסעיף 3 של החוק העותומני בפסקא אחרת
- „אחד אם הראו אותה תעודה ואחד אם לא הראו אותה, רואין את מקבל המשכנתא כאלו קבל הודעה על כל שכירות קימת הרשומה כהלכה בעיריה או במשרד ספרי האחוזה; ומשנעשו סמכויות המכירה הכלולה בסעיף 9 מותרות בשמוש, מוכרין את הנכסים על כל ההנאות וההגבלות הכרוכות בשכירות.” פרק כט